

ensem
en positiu



**PROGRAMA MARC DE CIU PER A LES ELECCIONS MUNICIPALS DE 22
DE MAIG DE 2011**

Catalunya: pobles i ciutats amb un sol projecte de país

Al llarg de la història contemporània de Catalunya el catalanisme ha estat motor de canvi, progrés i modernitat. No ha estat una història fàcil, però sota el lideratge del catalanisme hem defensat la identitat de la nació catalana i el nostre autogovern, alhora que hem assolit els nivells més alts de progrés econòmic, social i cultural. A Catalunya, amb el catalanisme al capdavant, hem demostrat, com a nació, la nostra capacitat de superar amb èxit l'adversitat i les dificultats. I si avui els catalans podem tenir confiança en nosaltres mateixos és també perquè sabem que la capacitat de resistir crisis de tota mena i superar-les forma part de la nostra història col·lectiva.

Els municipis constitueixen l'eix vertebrador del nostre país, són la base a través de la qual el nostre projecte es fa fort i s'enriqueix. "Catalunya comença al teu ajuntament" va ser una campanya que avui més que mai pren força, i no tant perquè Catalunya hagi de començar sinó perquè s'ha d'aixecar; els pobles i ciutats han de ser el motor per a la recuperació econòmica del nostre país. Cada poble i ciutat dins la seva diversitat ha de treballar per un sol projecte de país.

Ara, després del nou escenari iniciat el passat 28 de novembre, cal que els municipis afrontin els reptes que l'evolució política, econòmica, social i cultural de Catalunya ens planteja. Perquè si el món gira i canvia ràpidament, el catalanisme també ho ha de fer, si vol liderar una Catalunya forta, cohesionada i preparada per afrontar l'actual temporal que destrueix llocs de treball, amenaça el benestar i minimitza la capacitat pressupostària i financera per adoptar unes polítiques públiques raonables i eficients. El catalanisme i els seus municipis, a més, han de saber despertar consensos interiors molt amplis per enfortir la identitat nacional de Catalunya i per garantir l'exercici del seu dret a l'autogovern.

Pensem en positiu, perquè creiem que aquesta Catalunya millor que volem només s'aconseguirà si entre tots creiem amb fermesa en les oportunitats que el nostre país ens ofereix, oportunitats de tot tipus perquè, malgrat totes les dificultats, hi ha país.

A stylized, light-colored signature consisting of several overlapping loops and lines.

Lluís M. Corominas
Secretari executiu de territori
acció municipal de CDC

A dark, ink-like signature with a more complex, jagged structure.

Benet Maimí
Secretari d'Organització d'UDC

Pensar en positiu és:

1. Saber que les coses sempre es poden fer millor.

La transparència en la gestió i el comportament ètic dels nostres càrrecs electes són compromisos que exercim i que seguirem exercint. Els polítics locals som els responsables públics que més a prop té la ciutadania i, per tant, som els primers que hem de donar exemple d'honestedat, integritat, responsabilitat i compromís.

Hem de seguir treballant per una administració propera i eficaç. El nostre objectiu ha de ser assolir les quatre A: austeritat, aprimament, agilitat i avaluació, aplicant els principis de transparència, eficiència, subsidiarietat, proximitat i competitivitat. Aquest ha de ser el nostre objectiu, només així aconseguirem prestar un servei a les persones de manera àgil i propera.

2. Creure en el país i les seves oportunitats

Des dels ajuntaments ens comprometem a treballar per aprofundir les potencialitats de cada territori i garantir que arreu del país es donin les condicions bàsiques per a l'obtenció de qualitat de vida i la generació de prosperitat. Per construir un país equilibrat, tant a nivell territorial com a nivell econòmic i social, cal que es garanteixi que tota la ciutadania pugui desenvolupar les seves potencialitats sense diferències pel lloc de naixença o residència. Tothom visqui on visqui ha de tenir les mateixes oportunitats de progressar individual i col·lectivament. Tots els sectors del nostre país són importants i tots poden oferir solucions davant la crisi, en tots els nostres territoris.

3. Treballar dur cada dia

La nostra prioritat és la lluita contra la crisi econòmica. Creiem en la iniciativa personal, en el treball, en la cultura de l'esforç, en els valors que han permès a Catalunya viure una història d'èxit i de desenvolupament sostingut. Aquests mateixos valors, al costat de les mesures adoptades en les polítiques econòmiques públiques, són els que ara ens han de permetre sortir aviat de la crisi.

Creiem en les empreses, veritables generadores de riquesa i també d'ocupació, i creiem en les persones i la seva capacitat creativa, d'iniciativa i de treball. Volem garantir el dret a la feina de totes les persones i el desenvolupament econòmic al conjunt del territori.

4. Confiar en la gent

La nació comença en les persones, en cada persona concreta, i en cada família. Cal que les polítiques públiques es desenvolupin per donar resposta en tots els entorns i etapes de la vida. Un catalanisme sense justícia social equival

a un catalanisme sense ànima social. L'exclusió social, la pobresa, no coneixen si el servei l'ha de prestar una o altra administració. Per això cal que, administracions locals i Generalitat treballem colze a colze per garantir la societat del benestar i una comunitat justa i equilibrada.

5. Creure que la societat civil és motor de progrés i de cohesió social i identitària

La riquesa de tota nació és la seva societat civil. El teixit associatiu, cultural i social del nostre país són l'ànima de la nostra cultura, de la nostra identitat, sense ells no hi ha país.

CiU és una força política que creu en el teixit associatiu de Catalunya, perquè si els ajuntaments som l'administració més propera, aquestes entitats desenvolupen un rol essencial en la cohesió i integració social de les persones. La seva tasca ajuda a cohesionar el nostre país i la tasca que fan suposa un tret diferencial de la nostra cultura i identitat.

Catalunya sempre ha tingut un gran actiu de força social. L'associacionisme i el voluntariat són expressió de la solidaritat de les persones, amb una trajectòria llarga i brillant a Catalunya, al servei dels sectors més desafavorits de la societat. Aquesta xarxa social és un dels valors més característics de la nostra nació i, per tant, s'ha de protegir el tercer sector social i el voluntariat i promoure'ls.

6. Estimar la teva terra

Des dels ajuntaments i des del Govern del nostre país, hem de garantir l'equilibri entre desenvolupament i sostenibilitat. El debat no és entre conservacionistes i desenvolupistes.

S'ha de poder viure i treballar a cada comarca de Catalunya, desenvolupant les potencialitats econòmiques de cada territori. Tothom visqui on visqui té dret a progressar individual i col·lectivament. Però hem de ser conscients que hem de llegar a les futures generacions un país, un planeta millor del que nosaltres gaudim. Les polítiques de sostenibilitat, de respecte al medi i de lluita contra el canvi climàtic han d'abastar de manera transversal tots els àmbits de la nostra societat.

7. Mirar el futur en positiu

La innovació, entesa en un sentit ampli, és i ha de ser la plataforma de llançament transversal des de la qual Catalunya s'enlaira per sortir el més aviat possible de la crisi econòmica, política i social actual i per progressar. Catalunya ha disposat tradicionalment d'unes bases de coneixement científic i tecnològic fortes que, tanmateix, en els últims anys han perdut molta empenta. Cal, doncs, recuperar-les. Des dels municipis hem de treballar perquè els nous talents trobin en Catalunya i els seus pobles i ciutats una oportunitat de futur. Els emprenedors són una base important i necessària per al nostre futur econòmic i cal, per tant, treballar plegats per tot el que queda per fer.

8. És tenir més de 10.000 persones al servei del país.

En moments en què la política està patint una crisi de valors, els candidats i candidates de CiU ens presentem a aquestes eleccions amb la il·lusió i la ferma convicció que la millor manera de servir el teu país, és posant-nos al capdavant dels ajuntaments catalans. I ho fem amb la certesa que només amb la solidaritat, el respecte, el compromís, l'ètica, l'eficàcia i l'eficiència, la transparència, la il·lusió, el pensar en positiu, el treball i l'esforç i la complicitat amb la ciutadania aconseguirem aixecar Catalunya i tornar a ser de nou un referent. Estem al servei de la ciutadania, de cada persona i de cada família, i el nostre compromís és amb Catalunya i la seva gent.

9. És tenir una força política forta, cohesionada i al servei de tothom.

CiU és una força política de llarga tradició municipal. Som una formació política que creu en els municipis i en la seva gent. Som transparents, i ens presentem davant la ciutadania sense amagar la nostra identitat, perquè creiem en el nostre projecte i en la gent disposada a liderar-lo des de tots i cadascun dels municipis de Catalunya. CiU és la nostra força política i estem orgullosos de formar-ne part.

10. És saber que el nostre país s'aixecarà gràcies a tots i cada un dels seus pobles i ciutats.

Catalunya té 947 municipis i CiU és la única formació política que es presenta a gairebé tots ells i en tots els territoris. Catalunya no té 947 projectes de país. Des dels ajuntaments ens comprometem a defensar cada dia i arreu del país el projecte nacional de CiU per tant, el dret a decidir que Catalunya té com a nació perquè Catalunya comença al teu Ajuntament.

CiU assumeix
a través d'aquest
programa
electoral un compromís
explícit amb la ciutadania i
amb el conjunt de la
nació.

Pensar en positiu és en
definitiva, creure en els
pobles i ciutats, en la seva
gent, és sobretot, pensar i
creure que tenim país.

INDEX

Pensar en positiu

1. Saber que les coses sempre es poden fer millor-----	9
• La necessària dimensió política de la vida local: Què és el municipi, com l'entendem i com són els nostres líders i equips-----	10
• Regeneració política i lideratge-----	11
• Administració propera-----	13
2. Creure en el país i les seves oportunitats-----	17
• Indústria-----	18
• Comerç-----	18
• Turisme-----	21
• Agricultura, Ramaderia i Pesca-----	21
3. Treballar dur cada dia-----	23
• Valors-----	24
• L'ajuntament, una eina per a la dinamització econòmica i social-----	28
• La promoció dels municipis: identitat i singularitat-----	29
• Finançament-----	31
• Activitat productiva, empresa i treball-----	33
4. Confiar en la gent-----	36
• Compromís amb la societat del benestar-----	37
• Cohesió-----	38
• Invertir en les persones-----	40
• Igualtat d'oportunitats garantia de cohesió social-----	40
• La inclusió i la integració-----	43
• Comunitats al servei de les persones-----	49
- Família-----	50
- La protecció de la infància i l'adolescència-----	51
- Joventut-----	52
- La gent gran: un actiu de la nostra societat-----	53
- L'atenció i suport a les persones amb dependència i l'aposta per l'autonomia personal-----	55
- La sanitat, pilar del benestar-----	56
- Educació-----	57
- Seguretat-----	61

5. Creure que la societat civil és motor de progrés i de cohesió social i identitària-----	63
• Tercer sector i voluntariat-----	64
• Cooperació-----	64
• Cultura-----	65
• Esports-----	73
6. Estimar la terra-----	75
• Comunitats sostenibles-----	76
• Infraestructures-----	77
• Creixement sostenible-----	79
• Equilibri territorial-----	79
• Habitatge-----	80
• Canvi climàtic i medi ambient-----	86
• Energia-----	89
• Aigua-----	90
• Residus-----	90
7. Mirar el futur en positiu-----	91
• Model econòmic: talent i creativitat-----	92
• Recerca, desenvolupament i innovació-----	100
• Tecnologies de la informació i la comunicació-----	104
8. 10.000 persones al servei del país-----	108
• Compromís amb el prestigi de la política-----	109
• Estil de fer política-----	110
• Els programes electorals, contractes amb els nostres votants-----	112
• Les campanyes electorals-----	113
• El compromís amb la pròpia agenda-----	114
• Afavorir una cultura real del pacte-----	115
• Proximitat dels càrrecs electes de CiU-----	116
• Administració i societat: una coordinació eficaç-----	116
• Una gestió pública amb criteris d'economia, eficiència, eficàcia i equitat-----	118
9. Tenir una força política forta, cohesionada i al servei de tothom-----	120
• El model CiU: Catalunya primer. A Catalunya primer les persones---	121
10. És saber que el nostre país s'aixecarà gràcies a tots i cada un dels seus pobles i ciutats-----	122
• El municipalisme nacionalista-----	123
• Autogovern i dret a decidir-----	124
• La Catalunya global-----	125

“Pensar en positiu és saber que les coses sempre es poden fer millor”

La transparència en la gestió i el comportament ètic dels nostres càrrecs electes, són compromisos que exercim i que seguirem exercint. Els polítics locals som els responsables públics que més a prop té la ciutadania i, per tant, som els primers que hem de donar exemple d'honestedat, integritat, responsabilitat i compromís.

Hem de seguir treballant per una administració propera i eficaç. El nostre objectiu ha de ser assolir les quatre A: austeritat, aprimament, agilitat i avaluació, aplicant els principis de transparència, eficiència, subsidiarietat, proximitat i competitivitat. Aquest ha de ser el nostre objectiu, només així aconseguirem prestar un servei a les persones de manera àgil i propera.

1. La necessària dimensió política de la vida local: què és el municipi, com l'entnem i com són els nostres líders i equips

Temps de globalització és temps de dinamisme i de complexitat, d'interdependència i d'aprenentatge; per això, no es pot sacralitzar el govern local i l'administració com a institucions inamovibles, sinó que cal reinterpretar-los com ens en constant evolució i adaptació.

Així, en una situació de canvi constant de la societat, és necessari governar aquest procés des d'una alta capacitat d'aprenentatge i d'adaptació al medi canviant, en un contacte directe amb la realitat social i econòmica. Això implica donar impuls a uns ajuntaments capaços de repensar l'espai polític, amb una nova forma d'entendre el paper dels governants, com una autoritat responsable vinculada amb el seu entorn i amb capacitat de resposta conjunta als reptes que es plantegin, d'acord amb els principis de l'autonomia local i de subsidiarietat. El segle XXI l'hem d'afrontar amb uns ajuntaments del segle XXI i no pas del segle passat.

- Què entenem a CiU com a municipi? És una definició que va més enllà d'un cens poblacional o d'una localització d'un territori en un mapa. Un municipi és la interrelació d'un conjunt de ciutadans que se senten participants d'un mateix entorn comunitari, i que estan encapçalats per uns equips humans amb vocació de servei i capacitat de lideratge. Que tenen com a màxima prioritat els ciutadans i el seu benestar.

- Qui forma el municipi? El municipi no deixa de ser la suma d'aliances dels diferents agents socials: govern local, administració local, partits polítics, entitats, organitzacions, ciutadans no associats, empresaris, assalariats, i persones amb risc d'exclusió social. I és l'obligació del Grup Municipal de CiU liderar el debat polític per poder concertar els diferents interessos amb l'objectiu de millorar la vida dels ciutadans.

Què defensem? Defensem uns governs propietat de la seva comunitat, que tinguin en l'equip polític un lideratge prou ferm com per poder donar resposta a les seves necessitats locals i enfrontar-se als nous reptes que tant el context global, en general, com els ciutadans, en particular, reclamen, que transmeti a la ciutadania la idea i la voluntat que les solucions existeixen realment i són possibles.

On l'ajuntament esdevingui el mecanisme emprenedor i l'eina innovadora que treballa amb austeritat, agilitat, eficiència i eficàcia per posar les iniciatives en marxa. Volem que el municipi esdevingui, sobretot, un administrador de relacions i interdependències, tant internes com externes, entre les persones i un ens col·laborador entre la societat civil i el mercat. En definitiva, reforçar la sinèrgia entre política i ciutadania.

- Quina és la nostra actitud? A CiU som absolutament ambiciosos en els objectius: els municipis han de ser dirigits per equips de govern amb un projecte concret de municipi, però amb la capacitat d'adaptar aquest projecte a

les necessitats i a les demandes dels ciutadans. Creiem fermament en equips de gent que generin il·lusió i fomentin la interacció, que generin solucions a curt i a llarg termini, equips sincers i honestos. Polítics que evitin els missatges buits de continguts i les conductes estèrils, i que mitjançant el diàleg trobin la millor resposta als problemes que té la gent.

Evolució: No es tracta de renunciar als models anteriors, sinó de complementar-los amb un nou estil de governar i de fer política basat en el diàleg. El municipi ha de seguir essent administrador de potestats, de reglaments i de normes reguladores, i també ha d'adoptar criteris de gestió eficient i eficaç lligats a la prestació de serveis que la gent necessita. Cada dia hem de treballar en la recerca d'un millor model de governabilitat que reconegui tots els actors socials i que escolti els col·lectius que no hi estan representats, que sigui capaç d'articular unes bones regles del joc i crear un capital social preparat per afrontar els reptes pendents en aquest temps de globalització. Hem de repolititzar el govern local, repensar la política local i incorporar-hi el discurs públic i el debat, com a eina per trobar noves solucions als problemes del dia a dia.

2. Regeneració política i lideratge

Recuperar els valors de la dignitat i el prestigi de les institucions catalanes és un dels objectius que hem de promoure com a país. Regeneració política i lideratge són el compromís de CiU per contribuir a superar la distància creixent entre la ciutadania i una bona part dels seus polítics, amb l'exercici de més transparència, assumpció de compromisos, objectius més clars i la possibilitat d'avaluar-ne el compliment mitjançant una periòdica rendició de comptes de l'acció política realitzada.

Regeneració de la política que requereix institucions fortes al servei del poble de Catalunya, que no depenguin del Govern de torn de l'Estat i que puguin exercir les funcions que els pertocuen amb autonomia, responsabilitat i llibertat.

Volem líders polítics, a banda de bons gestors, per a una millor governabilitat, capaços de conduir el procés d'aprenentatge necessari per afrontar el futur; que sàpiguen practicar les regles del joc col·lectives amb la flexibilitat que demana la innovació constant, amb l'únic objectiu de millorar el capital social de cada poble, de cada ciutat. Líders capaços de comunicar el desig de immediatesa, d'esperança i d'oportunitat davant els nous reptes que assetgen i canvien constantment. Polítics oberts a adquirir nous coneixements i noves visions per fer lloc a noves idees i referents per millorar el nostre entorn; preparats per gestionar un escenari en evolució, posant en relació la capacitat creativa de la societat amb les institucions i organitzacions.

Els regidors i regidores de CiU som gent que treballa des de la credibilitat, amb visió comuna, gent capaç de construir equips per gestionar qualsevol incertesa, qualsevol conflicte, qualsevol repte per tirar endavant un projecte compartit de ciutat o de poble.

Com a nacionalistes, no permetrem la creació d'una societat dual. Aquest és el nostre compromís: la recerca constant de l'equilibri social i cultural i l'assumpció de valors compartits que facin que la gent se senti activa i part d'uns municipis integrats en un país. Per això, hem d'estimular la capacitat cívica d'aprendre, hem d'incentivar que molta gent assumeixi el compromís de fer quelcom per a la societat. Sempre des del compromís amb un mateix, que porta al compromís amb la societat. Perquè la gent de CiU no només volem guanyar les properes eleccions, sinó -també- guanyar el futur per a les properes generacions.

Defugim la supèrbia i la prepotència d'una política dirigista i intervencionista que ofegui les iniciatives de les persones i de la societat. Volem gent amb capacitat de visió, de defensa prioritària de la comunitat, que no defugui el lideratge estratègic d'accelerar el procés de transformació de la seva ciutat, del seu poble. Volem gent que es posi al capdavant dels governs locals, des de la lleialtat i concertació institucional amb els actors socials, però que no renunciï a la responsabilitat de la presa de decisions que comporta la representativitat i l'exercici de ser un càrrec electe.

Volem polítics capaços, que siguin propers a la realitat dels seus veïns, que sàpiguen reconèixer i corregir errades, reaccionar davant la injustícia i capaços de compartir emocions. Hem d'humanitzar la imatge de l'administració demostrant que els que governen les institucions no són persones diferents a la resta dels seus conciutadans. Som gent al servei de la gent, gent que s'ocupa de la gent, persones al servei de les persones.

En aquest compromís de buscar la millor gent per fer la millor política i el millor servei, CiU s'insereix en un procés de constant regeneració i incorporació d'aquelles persones que ens puguin ajudar a assolir els nostres objectius socials i que comportin el més alt grau de representativitat social. CiU fa una aposta rigorosa per incrementar la presència de les dones en l'activitat política i anar avançant cap a la paritat democràtica i adequar la vida política a la realitat social.

Reivindiquem incorporar la visió de les dones en tots els àmbits de la política i de la societat per poder construir un país més equilibrat. En aquest procés de regeneració, també hem de tenir una especial atenció al rejuveniment de la nostra classe política. No podem oblidar que una generació de polítics, en un origen inexperts i majoritàriament voluntaris, ha protagonitzat amb èxit la transició democràtica als ajuntaments. Ara, més de trenta anys després, hem d'afavorir processos d'aprenentatge i compromís polític entre les generacions més joves per tal que vagin recollint el testimoni dels qui els han precedit. Això ha de comportar un procés de comunicació i relació intergeneracional que faci que els més grans participin de forma compromesa en la renovació política, institucional i social de les nostres viles. No en va, la seva experiència i capacitat poden contribuir eficaçment al futur desenvolupament de la població. Hem d'afavorir que els ciutadans sèniors puguin transmetre tot el seu bagatge personal i enriquidor a les noves generacions i afavorir que formin part del voluntariat cívic que permeti col·laborar en la recerca i conservació del patrimoni local, ara que han deixat endarrere les seves relacions laborals. Els

sèniors poden formar “parelles culturals” que a semblança de les parelles lingüístiques permetin una millor integració a les persones nouvingudes a les nostres poblacions i molts d’ells volen col·laborar en el reforç voluntari de les tasques de suport educatives no reglades que permetin reduir el fracàs escolar o l’abandonament prematur de l’etapa educativa.

Els sèniors són els que millor coneixen la història dels pobles i ciutats, i cal donar-los suport en totes les tasques de difusió del patrimoni cultural, que és un llegat de moltes generacions, i en la recerca de la memòria popular fent recull de costums i festes locals, així com biografia de la gent que ha fet història a les viles.

En una societat tan dinàmica i canviant com la nostra cal afavorir els intercanvis intergeneracionals fomentant la visita a equipaments culturals d’avis i nets, que els equipaments públics no es segmentin per raons d’edat sinó d’ús i que els sèniors puguin constituir-se en “observadors cívics” en règim de voluntariat dels seus pobles i ciutats.

3. Administració propera

CiU considera que la reforma de l’administració és la gran reforma pendent. La ciutadania catalana paga des de fa molt temps un impost especialment oneros: l’impost del temps, que és el temps que triguem a fer múltiples i diferents gestions davant les administracions catalanes. Un temps que ens comporta ser menys competitius i menys eficaços.

Cal una administració al servei del ciutadà i el país, que s’adapti d’una forma constant i innovadora als canvis de la societat i a les demandes dels ciutadans, basada en el rendiment de comptes, la participació, la proximitat i el dret dels ciutadans a decidir. Uns serveis públics que responguin amb més eficàcia i agilitat, i en els quals els tràmits siguin més senzills i menys burocràtics.

Una administració que eviti duplicitats i burocràcia inútil, que superi estructures periclitades que s’han demostrat ineficaces fruit d’un intervencionisme ofegador de les iniciatives ciutadanes, que avaluï el resultat de la gestió local amb indicadors i que respongui a les necessitats dels ciutadans. Una administració que ajudi i promogui que la societat faci realitat les seves potencialitats creatives, i que no les prohibeixi, ans al contrari pugui facilitar la innovació social.

Crear un model de codi ètic comú a les administracions, un codi ètic que serveixi per als polítics, treballadors i funcionaris davant els administrats. Les administracions han d’adaptar-se als nous temps i ho han de fer amb els principis que a continuació es detallen, per fer-les competitives.

Una administració que no posi pals a les rodes a la iniciativa privada.

CiU es proposa orientar les administracions públiques catalanes cap a un model d’estructura i funcionament basat en les quatre A: AUSTERITAT, APRIMAMENT, AGILITAT i AVALUACIÓ, tot aplicant els principis de

SUBSIDIARIETAT, TRANSPARÈNCIA, EFICIÈNCIA, PROXIMITAT i COMPETITIVITAT.

Fins avui, l'administració ha anat assumint funcions com a resposta a la pressió social; per això, assumint les necessitats, les ha donat per descomptades i no ha requerit participació més enllà de l'electoral. D'aquesta manera, ha tendit a deixar en mans de funcionaris tècnics la responsabilitat decisòria. No es pot obviar que una part fonamental de l'administració local és la provisió de serveis, bona part d'ells obligatoris, tot i que els serveis municipals han deixat de ser responsabilitat única i exclusiva de la gestió directa de les autoritats locals i han passat a proveir-se des d'una xarxa on participen els diferents sectors econòmics i socials. Des de CiU, d'acord amb el principi de subsidiarietat, sempre hem confiat en la capacitat de la societat civil, per aquest motiu pensem que l'objectiu de polítics i administració no és substituir ni encotillar la iniciativa social sinó complementar-la i donar-li eines, tenint cura que la seva actuació suposi un bé social per a tota la comunitat.

És tasca principal de les autoritats locals fomentar la implicació i la participació responsable de la societat en els afers públics i habilitar, promocionar i avaluar les actuacions dels diversos actors involucrats en la prestació dels serveis. En aquest context les polítiques uniformitzadores ja no valen i des de l'autonomia local el pluralisme és una necessitat.

Hem de saber veure, doncs, com s'articulen mecanismes per gestionar aquest pluralisme que abans gravitava sobre el govern local, i aplicar propostes que incrementin la cooperació i col·laboració entre els diferents agents públics i privats, que incrementin la visió estratègica i la prioritització en la presa de decisions, que suposin un major interès per les qüestions públiques per part de tota la societat, entenent com a qüestió pública l'augment del benestar col·lectiu. És aquest esperit el que hem de reflectir en la creació de xarxes i escenaris de participació ciutadana, especialment en l'esfera local, que és la més propera a la gent.

Eixos bàsics que considerem fonamentals per a la gestió municipal:

Polítiques transversals i integrals

Totes les polítiques que es planifiquin des dels ajuntaments han de complir dues premisses que avui són bàsiques per poder parlar d'ajuntaments al servei d'una comunitat plural: la integralitat i la transversalitat.

L'administració local ha anat evolucionant i ara ja no podem parlar de plans o actuacions que estiguin estancats en una sola àrea d'actuació. Les polítiques, per ser realment eficaces i respondre a les necessitats actuals, han d'estar planificades amb la idea que l'actuació o pla ha de donar resposta de forma integral a la necessitat plantejada i de forma transversal. Cada pla o actuació ha de tenir un òrgan referencial de coordinació, però la planificació, gestió i avaluació ha de realitzar-se des d'òrgans interdepartamentals on siguin presents totes les àrees dels ajuntaments que hi tinguin implicació. Els plans han d'ésser cada cop més horitzontals i menys verticals. Això requerirà en

moltes ocasions una reestructuració del funcionament de l'organització per poder treballar des de diferents àmbits d'acord a uns objectius comuns.

Planificació estratègica intermunicipal

L'impacte de la globalització i de les noves tecnologies de la informació ens obliguen a pensar el territori des d'una òptica global. La política d'un ajuntament no pot acabar allà on acaba el seu terme municipal i tampoc s'hi val a separar la política urbanística, d'ocupació i ús del sòl, d'una banda, i de l'altra, polítiques sectorials amb relació al transport, l'energia, els recursos naturals, etc., sinó que calen solucions que passen, necessàriament per noves formes d'organització territorials estratègiques.

Aquesta nova manera de planificar el territori fa indispensable establir pactes territorials estratègics que puguin donar solucions globals a problemes locals que afecten tot el territori, però escapen a una administració pública concreta.

Cada municipi ha de fer una anàlisi prèvia exhaustiva del seu potencial i del seu entorn, i escollir els camps estratègics en els quals ha d'apostar per progressar econòmicament. La diversitat municipal de Catalunya permet un ampli ventall de possibilitats estratègiques a desenvolupar pels nostres municipis.

Cal esforçar-se per impulsar una cultura de gestió estratègica en el govern municipal mitjançant l'elaboració de plans estratègics i sistemes de planificació i de gestió de qualitat. Els governs locals han de tenir capacitat de lideratge perquè avui la major complexitat i interdependència dels problemes exigeix que allò que es faci no només es faci eficaçment, sinó que cal encertar en l'aposta estratègica.

Les tecnologies de la informació al servei del ciutadà.

Una administració propera als ciutadans s'ha de caracteritzar per una total transparència en la gestió, una simplificació de tràmits i un augment de la participació ciutadana que es fonamenti, en part, en utilitzar les noves tecnologies.

És bàsic per al desenvolupament del municipi disposar de les infraestructures i els serveis necessaris que facilitin i garanteixin l'accés de tota la ciutadania a la societat de la informació. En aquest sentit, és necessari invertir recursos en serveis i en formació respecte les noves tecnologies, per evitar una fractura digital pel que fa a determinats sectors de la població.

En aquest sentit, més enllà de facilitar a la ciutadania l'accés a les noves tecnologies i a la informació, cal dotar la gestió municipal de les eines adequades per aproximar els serveis als ciutadans i fer més àgil l'administració local.

Al respecte, cal impulsar en alguns casos i potenciar, en d'altres, els webs municipals on es disposi de tota la informació d'interès públic, on es creïn canals de comunicació directa amb els responsables polítics i on es consideri la

creació de “finestretes electròniques” per realitzar via internet les gestions municipals oportunes que permetin connectar amb la institució des de qualsevol terminal amb independència de la rigidesa que comporta l’administració presencial, així com impulsar els punts públics d’accés a internet i els telecentres d’accés lliure que permetin fer l’aprenentatge en l’ús de les noves tecnologies com a formació digital bàsica per a la ciutadania.

Una administració àgil. D’acord amb el principi de simplificació administrativa i dels criteris d’austeritat i eficiència econòmica defensem la supressió de rigideses normatives injustificades dins de l’actuació de les administracions. En aquest sentit considerem necessari incorporar criteris d’eficiència i professionalitat a la funció pública, més dotacions per a la formació i capacitació del personal al servei de les administracions, l’impuls definitiu de l’administració electrònica, la implantació efectiva i real de la finestra única i apostar, també d’una manera realista per la simplificació administrativa, especialment les que afecten a les PIMES.

“Pensar en positiu és creure en el país i les seves oportunitats”

Des dels ajuntaments ens comprometem a treballar per aprofundir les potencialitats de cada territori i garantir que arreu del país es donin les condicions bàsiques per a l'obtenció de qualitat de vida i la generació de prosperitat. Per construir un país equilibrat, tant a nivell territorial com a nivell econòmic i social, cal que es garanteixi que tota la ciutadania pugui desenvolupar les seves potencialitats sense diferències pel lloc de naixença o residència. Tothom visqui on visqui ha de tenir les mateixes oportunitats de progressar individual i col·lectivament. Tots els sectors del nostre país són importants, i tots poden oferir solucions davant la crisi, en tots els nostres territoris.

1. Indústria

Un dels factors diferencials de l'economia catalana és la importància de la indústria. Catalunya és un país industrial, amb moltes empreses i que estan diversificades sectorialment. En aquest sentit, la indústria ha de ser considerada com el motor de l'activitat econòmica de Catalunya. És un sector cabdal des de perspectives tan diverses com la internacionalització, la innovació tecnològica o la creació d'ocupació especialitzada, aspectes que revaloren el paper de l'economia catalana en un entorn global.

Cal que la indústria i els serveis que hi estan vinculats tornin a ser els motors de l'economia catalana, després d'un període en el qual el motor principal ha estat la construcció. L'objectiu ha de ser tenir un sector industrial més competitiu i per aconseguir-ho cal incidir especialment en els factors que serveixen per millorar la productivitat: finançament, infraestructures, formació, regulació, etc.

En uns moments on els municipis estan patint en primera persona els efectes de la crisi, cal que des de CiU ens replantegem noves maneres de promoció econòmica dels municipis. La forta crisi en el sector de la construcció ha provocat que les economies municipals veiessin reduïda la seva capacitat d'ingressos, tirar endavant projectes amb finançament suficient és cada vegada més complicat. La indústria ha de ser el motor de promoció econòmica dels municipis, ara més que mai la indústria ha de ser la font de creació de llocs de treball i generació de riquesa. Des dels municipis cal que aprofitem les potencialitats de la nostra indústria, els nostres polígons són l'eix de la nostra economia i per tant cal aprofitar les oportunitats que es generen en un món cada vegada més global.

Cal lluitar contra la deslocalització d'empreses; necessitem que el Govern de la Generalitat estigui al nostre costat per evitar que empreses que moltes d'elles, donen feina a molts dels nostres ciutadans i ciutadanes, marxin. Ara més que mai, hem de creure en les empreses com a font de creació de llocs de treball i generació de riquesa.

2. Comerç

CiU sempre ha estat al costat del comerç i això no canviarà. El comerç du a terme una gran tasca social i cultural a les nostres ciutats, pobles i viles. En aquest sentit, a més de ser un sector econòmic, és un factor de cohesió social i territorial.

El comerç és un sector en què tradicionalment han predominat els treballadors autònoms i les petites i les mitjanes empreses, que són la base econòmica del nostre país. Tanmateix però, en els darrers anys, s'ha produït una profunda transformació del sector a causa, entre d'altres aspectes, de la puixança de noves formes de comerç basades en les grans superfícies, de continuats canvis normatius i de la proliferació de competència deslleial en el sector.

Aquestes transformacions estan condicionant fortament el futur d'un sector molt

important per a l'economia catalana. La recuperació de l'activitat del comerç i dels serveis requereix que des del Govern de Catalunya es posi l'accent a aturar la destrucció de llocs de treball, a exercir un lideratge que contribueixi a recuperar la confiança dels consumidors, a facilitar una reorientació dels models de negoci i a recuperar la competència exclusiva de Catalunya en aquesta matèria.

La configuració de molts municipis catalans, com a poblacions d'estil mediterrani, ha facilitat l'existència d'un comerç proper a la residència de les persones. En l'actual crisi econòmica, i la seva manifestació en la debilitat del consum, es fa més necessària una atenció municipal transversal a l'activitat comercial. Perquè la vitalitat del comerç de proximitat és bàsica per mantenir en el futur el servei a les persones en els pobles, en els barris i, en les ciutats catalanes.

El comerç i el turisme són a Catalunya dues eines per a la dinamització econòmica i equilibri territorial. Des de CiU proposem que els municipis catalans, per a atendre millor les persones, es dotin de *plans integrals de suport a l'activitat comercial* que reuneixin les mesures transversals en els àmbits de:

- Planificació urbanística.
- Mobilitat i aparcaments.
- Promoció comercial.
- Ordenació comercial: venda il·legal competència deslleial,..
- Seguretat, neteja, il·luminació dels carrers.
- Formació.

Des de CiU proposem que l'administració municipal compti amb la fortalesa de les associacions comercials i dels gremis, per liderar les actuacions que contribueixin a donar un millor servei a la ciutadania, des del comerç de proximitat. En totes les ciutats, barris i pobles, cal desenvolupar, en col·laboració amb l'associacionisme comercial, la informació i l'orientació al comerç de proximitat, per a que pugui donar el millor servei a les persones.

En les grans ciutats, des de CiU proposem que s'avanci cap a la implantació de les àrees de promoció econòmica urbana, seguint els models internacionals dels BID (*Business Improvement District*) com a associacions privades voluntàries, col·laboradores amb l'administració per a la promoció de carrers i places amb concentració de comerç i serveis.

Els *plans integrals de suport a l'activitat comercial* que proposem des de CiU es fonamenten en les eines:

Programació urbanística previsible.

El creixement dels nostres pobles, barris i ciutats ha de ser harmònic, pensant en les persones. Amb serveis propers i un model d'habitatge que faciliti la

interrelació i la convivència. El comerç de proximitat és un element de la convivència en les nostres poblacions.

Normes clares i control transparent

Els Ajuntaments han de disposar de normes clares per a l'exercici de l'activitat comercial i de serveis. Normes, fonamentalment, basades en la comunicació responsable dels titulars de l'activitat econòmica.

L'administració municipal ha de garantir la disciplina de mercat, clarificar i defensar bones pràctiques, i controlar les activitats il·legals.

Intensificació de la col·laboració entre les diferents administracions.

Evitar les duplicitats administratives, i coordinar-se, per tal de millorar les condicions de seguretat dels comerciants; lluitar contra la delinqüència i els robatoris; perseguir amb contundència la fabricació i les xarxes de distribució de falsificacions, material piratejat o imitacions il·legals, i fer complir les normatives sobre l'activitat comercial.

Una nova política de gestió dels Mercats Municipals.

Avançar cap a l'autonomia de gestió de cada mercat, amb la participació dels comerciants dels mercats municipals en les seves activitats de dinamització i promoció, i en les actuacions de condicionament i millora de les instal·lacions i serveis del mercat.

El comerç de proximitat, marca d'identitat.

Contribuir a reforçar el comerç una marca del municipi, acollidor dels visitants i dels turistes. Fent partícip al comerç de proximitat de les promocions generals del municipi.

Impulsant la qualificació professional i la formació contínua. Promovent la innovació en els oficis, en col·laboració amb les universitats catalanes i les entitats més representatives del sector.

El comerç de bones pràctiques.

Estimulant que el comerç assumeixi les bones pràctiques professionals i empresarials, i de defensa dels drets dels consumidors. En col·laboració amb gremis i associacions professionals, preveure, desenvolupar i aplicar les normatives i criteris de bones pràctiques en els sectors més susceptibles de conflicte.

Extensió del coneixement i l'ús de la llengua catalana.

Prestant una especial atenció a la capacitat lingüística de les persones que atenen els establiments comercials. Establint programes de suport per adaptar els establiments al compliment dels requisits lingüístics.

Des de CiU, volem que els Governos municipals defensin el drets de les persones consumidores a disposar d'un comerç i uns serveis propers (seguretat dels productes, informació contractual, etiquetatge, garanties,

política lingüística, etc.) per avançar en el concepte de relació equilibrada de consum, amb respecte al principi de la bona fe i de responsabilitat individual i col·lectiva.

3. Turisme

El sector turístic es configura com un dels sectors principals i més importants de l'economia catalana, tant per l'aportació que fa al creixement econòmic i a la creació d'ocupació com per la contribució a l'equilibri territorial del nostre país, i a fer present Catalunya al món. El nostre objectiu és donar un nou impuls al model turístic català, com a sector estratègic del nostre país que aporta un 12% del PIB i ocupa més de 372.000 persones. Aquest nou impuls ha d'estar basat en la nostra capacitat de desenvolupar productes nous adaptats a la demanda i a les necessitats concretes dels turistes, promocionant-los i comercialitzant-los, sent respectuosos amb el medi ambient i convertint-nos en una destinació caracteritzada per l'excel·lència dels serveis i dels professionals.

El turisme respectuós amb la cultura i el medi ambient. CiU defensa el desenvolupament de les potencialitats de les zones turístiques, des del respecte a la cultura i la protecció del medi ambient. El turisme ha d'estendre's en el conjunt del país, amb la necessària promoció de les zones i territori turístic dins l'Estat espanyol i de la Unió Europea. Caldrà destinar els ajuts de finançament necessaris, per fer front a la modernització d'establiments obsolets i de zones madures. Catalunya ha de projectar-se com una societat acollidora, que millora continuadament el patrimoni cultural i el medi ambient. El sector turístic ha estat, és i de ben segur que serà, un dels nostres principals sectors econòmics, d'ocupació i desenvolupament. Catalunya, alhora, ha de ser una realitat per als turistes que visitin el nostre país. Oferint una indústria turística de qualitat també projectem el coneixement del que som i de la nostra nació, Catalunya, arreu del món.

Precisament per això, s'ha de contribuir de mans de les parts implicades, en la millora d'aquest important sector, amb millores de la seva qualitat com a producte, motivant abans la qualitat que la quantitat. Tot per aconseguir fer del nostre país, un destí referent arreu el món, obert i respectuós amb tots i amb canals de promoció molt focalitzats.

Cal fomentar la col·laboració de tots els agents presents en el territori per diversificar l'oferta tradicional i adequar-la a les noves demandes d'un sector que cada vegada més és molt dinàmic i especialitzat. El turisme com a motor econòmic dinamitza molt la vida social en molts territoris fora de l'àmbit metropolità que han tingut la voluntat de preservar el seu paisatge i el respecte per les seves costums i tradicions, com és el cas del turisme rural.

4. Agricultura, ramaderia i pesca

Des de CiU considerem el sector agrari (agricultura, ramaderia, silvicultura i activitats annexes) un sector estratègic per al futur del nostre país i com a tal ha de ser tractat pel Govern de Catalunya. No és tan sols un sector econòmic

més, perquè, malgrat que aporta el 2% del PIB català, afecta més de les tres quartes parts del territori català, xifres que li confereixen una gran importància pel que fa a l'equilibri territorial, el manteniment i la millora del medi natural i l'equilibri ecològic. Els pagesos i ramaders, en aquest sentit, són els primers i els principals agents de conservació i protecció del medi que tenim a Catalunya. Configura, a més, una manera d'entendre el país. A més, si tenim en compte l'aportació de la indústria agroalimentària al PIB català, aquesta supera el 12%.

El sector agrari, un sector estratègic per al futur del país. En el camp agrari, forestal i pesquer, CiU considera necessari un suport actiu de les administracions per evitar que més persones hagin d'abandonar la seva activitat en el sector primari per falta de rendibilitat.

Cal seguir treballant i incentivar la incorporació de noves generacions, per la modernització de les explotacions, eina imprescindible per garantir-ne el futur per si soles sense subvencions, així com desenvolupar més la indústria agroalimentària, com a font de desenvolupament rural. Caldrà fomentar el cooperativisme i destinar més suport públic i facilitats en els tràmits administratius per fer possible aquesta modernització, així com també per fer front a l'augment del preu dels adobs, els pinsos i els combustibles. D'altra banda, en un context mundial on s'evidencia cada cop més que l'especulació i l'escassetat d'aliments està provocant una escalada de preus, cal promoure que una part creixent de la producció agrícola i ramadera que consumim vingui del nostre país. Vigilar i perseguir el comerç especulatiu dels aliments, per la immoralitat que representa, ja que a la vegada que danya al productor perquè no pugui tenir una vida digna, sigui d'aquí o d'allà, també o fa amb els consumidors. S'ha de lluitar contra uns preus en origen inacceptables des del punt de vista humà. Des de CIU ens comprometem a promoure el consum dels nostres productes, així com la venda de proximitat dels productes ecològics.

Aquesta política s'haurà de fer el marc de la Unió Europea. Finalment, cal no perdre de vista que el manteniment del món agrari responsable al nostre país és garantia de conservació del nostre entorn natural.

El 80% dels municipis catalans tenen menys de 5.000 habitants i, en canvi, representen tres quartes parts del territori de Catalunya. La pagesia, el món rural, les explotacions agrícoles i ramaderes no són un sector econòmic més de Catalunya sinó que ajuden a preservar el territori. Des dels ajuntaments treballarem perquè no desaparegui una manera d'entendre el nostre país, la vinculació a la nostra terra, els nostres boscos, la preservació i l'aprofitament, la relació de respecte entre les persones i la natura. Cal que el nostre govern entengui clarament que salvaguardar la pagesia, potenciar-la i fer possible que es visqui de la terra, és una manera de fer país i de tenir per molts anys la Catalunya que volem.

“Pensar en positiu és treballar dur cada dia”

La nostra prioritat serà la lluita contra la crisi econòmica. Creiem en la iniciativa personal, en el treball, en la cultura de l'esforç, en els valors que han permès a Catalunya viure una història d'èxit i de desenvolupament sostingut. Aquests mateixos valors, al costat de les mesures econòmiques públiques, són els que ara ens han de permetre sortir de la crisi.

Creiem en les empreses, veritables generadores de riquesa i també de feina, i creiem en les persones i la seva capacitat creativa, d'iniciativa i de treball. Volem garantir el dret a la feina de totes les persones i el desenvolupament econòmic al conjunt del territori.

1. Valors

La societat catalana és una societat acostumada a aixecar-se, a superar moments difícils, a progressar en situacions complicades, a treure profit de les crisis. Catalunya té un substrat que la permet sortir de situacions difícils.

Malgrat l'aparent crisi actual del sistema de valors que han fet gran Catalunya, aquests valors formen part del substrat que va configurant tota nació al llarg de la seva evolució històrica. Hi són, hi han estat sempre, formen part de l'ADN del país, i són els que ens han fet sobreviure, reaccionar i progressar en les condicions més difícils.

La superació d'aquesta crisi que ara patim demana no només un canvi de polítiques, de governants i de lideratge, sinó també un canvi d'actitud i de mentalitat. Una actitud d'il·lusió, positiva, de compromís, d'objectiu comú i de recuperació d'uns determinats valors que són els que tradicionalment han estat inherents a la gent de Catalunya.

El país trobarà el rumb del progrés si aconseguim establir una nova complicitat entre la societat i els qui ostentin la responsabilitat del Govern, si recuperem la confiança mútua i treballem de manera conjunta per assolir aquest objectiu.

Les societats d'èxit són aquelles en què la gent se sent implicada i il·lusionada per uns objectius comuns. Això és possible tenint la màxima confiança en la societat, creient que la fórmula d'èxit ha de sortir d'ella mateixa, del seu interior, dels valors que han fet fort el país, de la coresponsabilització en l'objectiu, de l'exercici dels deures i les responsabilitats que tots, cadascú en el nostre paper, tenim com a integrants d'una societat de la qual formem part.

El catalanisme ha estat la força que ha sabut canalitzar la capacitat de reacció, transformació, progrés i iniciativa que té el país. Així ha estat en els períodes més difícils d'aquest darrer segle i mig i així és ara, quan és l'únic element capaç de mobilitzar les energies i les esperances del poble català.

El valor del treball, de la feina ben feta, de l'esforç, de la dedicació, del mèrit, de la responsabilitat, de la iniciativa personal o de la creativitat són part dels valors que componen aquesta forma de ser de Catalunya i que suposa l'actiu més gran per superar els moments difícils que travessem.

Adequar l'acció política a la recuperació d'aquests valors és la fórmula que ens ha de fer sortir de l'actual crisi i aixecar Catalunya. Un projecte que només incorpori mesures és un projecte sense ànima, que només parla del què, però no del com ni del qui. El projecte polític de CiU no tan sols conté mesures, sinó també es suporta en valors, uns valors que mostren qui som, els nostres principis, la nostra manera de ser i de fer. Els valors que recollim expressen el compromís de CiU amb el país i amb una manera de governar, i indiquen de quina manera pensem portar a terme les mesures enunciades en aquest programa per al canvi:

SERVEI

El nostre és un compromís amb el servei, amb el servei al país i amb el servei a les persones i a les famílies, que són i seran el centre de la nostra acció política i els destinataris del progrés econòmic i social del nostre projecte. La política és servei a la societat, a les persones que han dipositat en els seus representants la confiança i la il·lusió en el futur.

Compromís: amb el país i les persones, amb les famílies, amb l'acció política, amb el servei públic a la comunitat i amb els objectius de progrés, benestar i llibertat nacional expressats en aquest programa electoral.

Responsabilitat: conscients de la importància de la tasca que cal desenvolupar, dels moments difícils pels quals passa Catalunya, i d'haver de trobar sortida i solucions amb els recursos limitats de què disposem.

Llibertat: ple respecte a la llibertat de la persona en el marc de la seva pertinença a una societat i un país amb uns anhels, uns ideals i uns objectius comuns.

Esforç: la cultura de l'esforç és un dels valors que han fet gran aquest país i li ha permès progressar sovint en condicions gens favorables. Farem el Govern dels millors amb l'esforç com un dels seus elements distintius.

Treball: servei és treball. La complexitat d'un Govern no funciona sense altes dosis de treball i dedicació. Sortir dels moments difícils requerirà un esforç important en aquest sentit.

Solidaritat: en un moment en què hi ha qui qüestiona l'estat del benestar, o quan es parla de reformar-lo per rebaixar-lo i fer-lo recular, adquirim el compromís de defensar el model català de defensa de la societat del benestar.

Justícia social: la desigualtat social és sinònim de societat no cohesionada i dèbil. En ajudar els més desfavorits i fomentar l'ascensor social enfortim la nostra societat.

Inclusió: no podem acceptar que en una societat hi hagi persones excloses. Cap sector social ni cap persona ha de quedar al marge dels serveis i recursos bàsics de la comunitat.

Humilitat: el servei públic és un servei a la societat, una gran responsabilitat que ens atorguen els ciutadans i que cal saber portar a terme.

PAÍS

Adquirim un compromís amb Catalunya, amb la seva gent, amb les seves famílies, amb el seu progrés econòmic, social i nacional, amb l'objectiu del seu benestar i de la seva llibertat individual i col·lectiva.

El nostre és un compromís amb la cohesió social de Catalunya, amb els objectius comuns, amb la convivència, amb la integració a l'entorn d'uns valors, una llengua, una cultura i una manera de ser i de fer que són les que ens

defineixen com a nació i les que ens atorguen el dret a ser.

Cohesió: Catalunya, un sol poble. La capacitat mil·lenària d'integració dels catalans forma part de la nostra manera de ser.

Integració: Catalunya ha estat sempre terra d'integració, de reconeixement i garantia de drets, però també demana respecte a la nostra cultura, als nostres valors com a societat i a la nostra manera de fer i de ser, i exigeix per tant uns deures d'integració als qui hi vénen a viure.

Creativitat: la creativitat és un dels elements distintius d'aquest país, és el que li ha permès excel·lir en no pocs camps tot i la nostra mida i població reduïdes. Un actiu com aquest cal cuidar-lo i potenciar-lo, i en cap cas entorpir-lo.

Talent: el talent és un actiu per al progrés del país; el seguirem, el cuidarem, el fomentarem i el promourem, també en l'acció pública.

Excel·lència: l'assoliment de l'excel·lència fa gran un país. La política pública ha de tenir també l'excel·lència com un dels seus valors i objectius per tal de garantir la bona gestió i el progrés.

Llibertat: ens identifiquem amb els anhels i els objectius de llibertat nacional de Catalunya expressats de manera contundent pel poble català, i ens posem al seu servei.

DEMOCRÀCIA

Compromís amb la democràcia. Des de fa uns anys, hem estat patint un procés d'allunyament constant entre la política i la societat. El canvi passa per establir nous ponts, per establir una nova complicitat entre política i societat, basada, entre d'altres, en els valors del compromís, la proximitat o la participació, i sobretot en noves actituds i maneres de fer per part del món de la política. Cal una nova complicitat.

L'exercici de la democràcia implica confiança en la societat i en la seva maduresa per decidir. L'exercici del dret a decidir com a nació en els aspectes que generin majories que ens permetin sumar com a país, i no restar, és l'expressió d'aquesta confiança que ens comprometem a portar a terme.

Confiança: en la societat i en la capacitat i el dret que té a participar i decidir. Hem de confiar en la gent i posar al seu servei mecanismes de participació directa, com consultes, o l'exercici del dret a decidir.

Subsidiarietat: L'Ajuntament no és el responsable de tot el que passa en una vila, cal facilitar l'autonomia personal i la capacitat de innovació i de decisió de tots els membres de la comunitat. No es pot governar intervenint sense comptar amb la gent.

Proximitat: les persones que exerceixen una responsabilitat política, com a

representants escollits pel poble, han de ser accessibles i properes. Aquesta serà la nostra manera de gestionar.

Participació: la societat ha de tenir mecanismes per estar informada, seguir tot procés de decisió política, opinar-hi i participar-hi.

Transparència: la recuperació de la confiança de la societat en la gestió pública passa per la transparència i l'accés a tota la informació pública.

Informació: la gestió pública és d'interès social. Cal garantir la informació a la població de la tasca de Govern.

BON GOVERN

Compromís amb el Bon Govern. Un dels trets distintius de Catalunya i la seva gent és el gust per la feina ben feta, per l'excel·lència, pel treball amb valor afegit. L'administració pública, el Govern, per assolir l'èxit ha d'integrar aquests valors, fer-se'ls seus i actuar en conseqüència. Només amb ideologia no es governa; cal gestió, treball, dedicació i avaluació constant sobre el grau de compliment i assoliment dels objectius marcats.

Cal un lideratge diferent, sòlid però proper, en el qual la gestió, la dedicació, l'eficàcia i l'honradesa tornin a donar confiança als ciutadans en els seus dirigents polítics i tornin a fer de la gestió pública una eina eficaç de progrés al servei del país i de la seva gent.

Gestió: governar és gestionar, treballar, assolir objectius. L'eficàcia i els resultats arribaran de la ma d'una bona gestió pública.

Feina ben feta: la força de Catalunya. El resultat final i l'obsessió de tota obra de Govern ha de ser la feina ben feta.

Honestedat: el desenvolupament de responsabilitats públiques comporta de manera inherent el valor de l'honestedat, un comportament ètic, íntegre i de servei a la comunitat, que deixi al marge els interessos de caire personal.

Eficàcia: resultats concrets en un temps determinat, segons els objectius marcats inicialment i amb la despesa prevista.

Austeritat: ens comprometem a aplicar el principi d'austeritat a tota l'administració pública, en la despesa, en els objectius, en els comportaments i en les actituds.

Coratge: tindrem el coratge necessari per decidir. Defensem la cultura del Sí, del fer, del progrés. Lideratge vol dir coratge per prendre les decisions més necessàries en cada moment polític, independentment de si són populars o no ho són i del resultat de les enquestes del moment. Governarem amb determinació i coratge.

Simplificació: el nombre i la mida de les administracions públiques que avui dia suporta Catalunya s'han demostrat clarament excessius. La simplificació de

les estructures administratives i del seu funcionament i dimensió és un principi amb el qual ens comprometem.

Fermesa: en la defensa del país i dels seus interessos, objectius i anhels.

Rigor: en el treball i les tasques polítiques concretes encomanades.

Ambició: per assumir reptes i portar el país el més lluny possible en progrés social, polític i nacional.

2. L'ajuntament, una eina per a la dinamització econòmica i social

En els darrers trenta anys, els ajuntaments han sabut donar respostes a les necessitats bàsiques de la majoria de les persones del seu municipi. La ciutadania ha pogut comprovar que la gestió dels ajuntaments de Catalunya ha abastat quasi tots els àmbits de la vida amb l'objectiu de satisfer una gran quantitat de demandes diverses.

La gent, amb independència d'edat, de sexe i d'idees, comparteix el desig que en el seu entorn més proper hi hagi parcs i jardins ben curats i amb jocs infantils, aparcament suficient, poc soroll, netedat, i moltes altres qüestions relacionades amb la seva comunitat que en els darrers anys han arribat, sovint, a quotes d'excel·lència o, si més no, òptimes.

Els ajuntaments es troben avui davant un nou repte en la prestació de serveis. Les demandes dels ciutadans segueixen augmentant tant en nombre com en diversitat. Els ajuntaments estan obrint noves àrees d'activitat i d'intervenció insospitades fa trenta anys, però que actualment són necessàries per solucionar els problemes cada cop més variats dels membres de la comunitat local. El consistori, com a primer responsable del benestar i del futur de la seva comunitat, està adquirint, dia a dia, un protagonisme central en la dinamització econòmica i social del seu municipi.

L'ajuntament, pel volum del seu pressupost, ha esdevingut la primera o una de les primeres entitats generadores de riquesa i ocupació del municipi. En aquest sentit, les iniciatives en matèria de desenvolupament econòmic i social de l'ajuntament tindran una forta repercussió en la realitat local, i col·loquen aquesta institució com l'eix vertebrador del desenvolupament municipal. La forta interrelació entre les accions del govern municipal i la dinamització econòmica i social local no poden basar-se en polítiques assistencials, creadores de dependències i clientelismes, sinó en el foment dels valors emprenedors i de les iniciatives innovadores.

El fet de ser molt sovint la primera entitat generadora de riquesa i el principal responsable de generar l'impuls necessari del desenvolupament econòmic i social del municipi, confereix una posició central a l'ajuntament en la determinació del futur de la comunitat local. Una bona gestió del patrimoni municipal des del punt de vista dels interessos de la ciutadania, de l'eficàcia i de la recerca de la màxima rendibilitat, permetrà a l'ajuntament satisfer les

necessitats de la comunitat local i gaudir de mitjans i de recursos per a l'estímul de l'economia local, com per exemple la promoció dels seus recursos materials i humans, l'atracció d'inversions i la regulació i potenciació de mercats.

L'ajuntament, com el consell comarcal, per la seva proximitat a la realitat econòmica i social del municipi i de la comarca i als agents econòmics i socials locals (persones emprenedores, associacions, treballadors...), esdevenen un interlocutor privilegiat per liderar el diàleg i la cooperació per a la dinamització del territori, actuant com a pont entre empreses i treballadors, fomentant el diàleg i la concertació en l'àmbit de la política laboral i social i de redistribució de la riquesa. Alhora, aquesta posició central en el diàleg i en la conducció de la dinamització econòmica i social municipal, li permet de situar-se com a principal promotor de la cooperació institucional per procurar una acció concertada, especialment amb el govern de Catalunya, sense oblidar la resta d'administracions.

Les corporacions locals, han de ser conscients de l'impacte de les noves tecnologies, cal que les aprofitin i les facin conèixer a la població. No hi ha dubte, que la formació en aquest terreny, com en qualsevol altre que prepari els ciutadans per al seu desenvolupament en el món del treball, són cabdals per al futur dels municipis. Com és cabdal la incidència de les universitats i la seva cooperació amb les institucions públiques i privades en la dinamització i en el desenvolupament de tot el territori.

L'ajuntament ha d'assumir aquest nou rol dinamitzador, adaptant la seva estructura, els seus recursos i les seves funcions a aquest nou paper. L'èxit en aquesta nova missió dependrà molt de la flexibilitat de l'organització i de la seva capacitat d'adaptació a les demandes de la societat local en matèria de promoció econòmica, diàleg i arbitratge, i foment d'iniciatives generadores de la riquesa.

3. La promoció dels municipis: identitat i diferència

El nou rol dinamitzador de l'ajuntament ha d'anar acompanyat d'una nova política de recerca de la "marca" de cada municipi. L'ajuntament haurà de cercar una certa especialització del seu municipi que el diferenciï dels altres a partir dels seus avantatges comparatius.

Els ajuntaments hauran de cercar solucions imaginatives i originals per superar la competència dels municipis del seu entorn. Les polítiques úniques, uniformitzadores, no funcionen a nivell municipal. En un moment de canvis, cal actuar pensant en nous paràmetres. Des de CiU no creiem que tots els municipis hagin de tenir necessàriament polígons industrials, vivers d'empreses o escoles taller. Cal un pas més en imaginació. Potser calen pols industrials, potser es poden compartir espais a nivell comarcal per fer polítiques de dinamització, potser algunes de les escoles taller s'han de repensar i ajustar a les necessitats de la demanda de l'oferta local.

Tots els municipis han de saber en què poden ser capdavanters, originals o, simplement, diferents. Per a nosaltres, aquest esforç ha d'anar encaminat a fer-se valer pel que són de diferents envers d'altres poblacions. La planificació estratègica es revela aquí com un instrument necessari i útil per a l'ajuntament, tant des del punt de vista del procés d'elaboració com de l'instrument de govern que en resulta.

L'ajuntament, a través d'un Pla Estratègic, compta amb l'eina d'observatori, de liderat i de gestió idònia per al coneixement dels punts forts i de les oportunitats de futur del municipi, per a la planificació del seu aprofitament, potenciació i desenvolupament, i per a la creació de les aliances ciutadanes necessàries entre els agents econòmics i socials per assolir l'especialització municipal sobre la qual basar el progrés i el benestar de la comunitat.

Cada poble ha de fer inventari de recursos humans, territorials, tecnològics i infraestructurals. Si tenim bons professionals però no s'hi poden guanyar la vida, marxaran. Si tenim reserves de sòl industrial però ens manquen bones comunicacions, infraestructures, o professionals per treballar, tampoc no ens en sortirem.

L'ajuntament, a través de la reflexió sobre la situació actual, de l'establiment dels objectius estratègics prioritaris i de les polítiques i acords amb els agents locals necessaris per portar-los a la pràctica, es troba en disposició de dinamitzar una àrea determinada. La situació estratègica del municipi respecte al seu entorn competitiu i, en particular, la situació de les activitats econòmiques locals respecte al mercat, determinarà el tipus de combinació i de sinèrgies que caldrà crear entre els sectors industrial, agrícola, comercial o de serveis que marquin la diferència ("marca") respecte als municipis de l'entorn.

L'ajuntament no té poder per canviar l'entorn, ni tampoc per assumir els canvis necessaris al municipi, però la seva posició privilegiada al si del municipi, com a interlocutor privilegiat amb els agents econòmics i socials, amb altres entitats i institucions, li obren la possibilitat d'assumir el liderat del canvi cap a l'especialització municipal, des del diàleg, la cooperació i la coordinació.

La marca de cada municipi estarà condicionada per la situació de partida de cada territori. Els esforços dels ajuntaments i de les comunitats locals hauran de basar-se en l'aprofitament dels punts forts i de les oportunitats que, sovint, trobaran en la seva personalitat geogràfica, econòmica, social, històrica, gastronòmica, comercial, etc.

D'aquest aprofitament de les oportunitats, des de la planificació estratègica, poden sorgir una gran diversitat de "marques municipals" que donin pas a municipis predominantment comercials, turístics, industrials, rurals, etc.

En relació amb aquest punt, molts municipis de Catalunya, per tradició històrica i per herència estructural urbana, presentaran oportunitats i avantatges comparatius respecte al seu entorn en matèria comercial. En aquests municipis comercials, la incentivació del comerç local pot ser clau per donar vida als

centres de les ciutats i a la relació de les persones. El comerç minorista pot resultar altament competitiu respecte a les superfícies comercials a condició que la seva oferta presenti nous avantatges.

Per exemple, al nostre país, el clima permet que la major part de municipis puguin reorganitzar els seus carrers i convertir-los en sistemes comercials d'elevada qualitat, tant econòmica com social.

Molts municipis catalans hauran de cercar la seva especialització funcional en l'àmbit del turisme. Igual que el comerç, l'atractiu turístic fomenta la dinamització i el reequilibri territorial en ser la clau del sosteniment de molts municipis i comarques de Catalunya.

En la recerca de marca, l'ajuntament haurà de tenir en compte que l'activitat turística, donada la seva transversalitat i el seu caràcter pluridisciplinar, requereix una millor coordinació entre els diferents nivells administratius, un treball amb els agents privats, una oferta qualitativa i segmentada per arribar a una demanda més exigent, i l'articulació de mecanismes de participació de la iniciativa privada en els plans de promoció turística.

La realitat municipal de Catalunya també inclou una gran quantitat de poblacions rurals. Per a elles, caldran també solucions que fomentin més encara el seu desenvolupament, com per exemple, l'optimització de les xarxes de comercialització i distribució dels productes, la potenciació de les denominacions d'origen, el foment de les fires, la compatibilització de les explotacions agràries i ramaderes amb el turisme...; són mesures que ens porten a la recerca d'una "marca" local de qualitat.

4. Finançament

Els municipis han de ser forts, ben finançats i eficaços. Constitueixen el nivell bàsic i essencial de l'organització territorial de Catalunya perquè són eina d'interlocució i de representació de les col·lectivitats locals i són el nucli bàsic de participació política. Tots els municipis han de tenir la capacitat necessària per gestionar i representar els interessos de la comunitat, i han de tenir la capacitat efectiva d'ordenar i gestionar una part important dels afers públics.

Actualment, la dinàmica social ha fet que apareguin noves realitats amb nous reptes i noves demandes de serveis locals. En aquest sentit, l'Administració electrònica i una profunda reorganització dels processos administratius interns a tots els ajuntaments de Catalunya ha de servir per tenir uns serveis públics més eficaços i eficients amb una organització burocràtica ràpida i raonable, que permeti el desenvolupament de la participació democràtica de la ciutadania. D'altra banda cal evitar la pràctica d'alguns ajuntaments catalans de fonamentar el seu finançament en un creixement urbanístic abusiu. La crisi econòmica ha palesat la ineficàcia d'aquest model per equilibrar les finances locals.

Des de CiU apostem per garantir uns recursos estables i alhora suficientment elàstics i dinàmics per tal que, a mesura que l'economia i les rendes familiars creixin, puguin créixer de forma automàtica els ingressos dels ens locals per satisfer les demandes de serveis que aquest creixement genera.

Davant l'augment de les exigències de nous serveis per part de la ciutadania és totalment necessari un nou finançament local que, com a mínim, sigui del 30 % de la despesa pública i un augment voluntari de les competències per als municipis per tal que puguin adaptar la seva gestió a les noves sensibilitats ciutadanes.

Els municipis han de seguir prestant tots aquells serveis que necessita la ciutadania, en tinguin la competència o no. Però ens cal un finançament local suficient i estable. No pot ser que mitjançant la legislació sectorial es traslladin obligacions als municipis sense que es garanteixi la suficiència dels recursos que han de finançar aquestes obligacions.

Donem suport al Pacte Fiscal Català. Catalunya té dret a gestionar els seus propis recursos i impostos i a acabar amb el dèficit fiscal que llastra la nostra economia. En aquest sentit, demanem també l'aprovació de la Llei de Finances Locals de Catalunya, que reculli allò que preveu l'Estatut respecte els diners que des de l'Estat es fan arribar al món local.

Una de les eternes reclamacions municipals. Si parlem de prestació dels serveis locals, hem de parlar també del finançament de l'administració local i complir el mandat constitucional no assolit de la suficiència financera. Per fer-ho, no es pot incrementar la pressió fiscal al ciutadà, hem de trobar noves fórmules que permetin tant l'estalvi com la millora de la gestió. Però sí que és necessari redistribuir-la entre les diferents administracions públiques, que haurien de rebre els recursos en funció dels serveis que presten.

D'altra banda, per potenciar i augmentar les competències i finançament que ara tenim als nostres ajuntaments i consells comarcals, cal aconseguir el pacte fiscal amb l'Estat que permeti a la Generalitat exercir com a administració tributària única a Catalunya; aquest poder econòmic incrementarà, indubtablement, les cotes de sobirania política del nostre país. El pacte fiscal i el reconeixement que la Generalitat tingui competències exclusives en règim local, permetrà la descentralització i la desconcentració en benefici dels nostres municipis i comarques.

Però, a banda de reclamar un millor sistema de finançament, els municipis han de consolidar el procés de la modernització en la gestió i l'estructura de l'administració local, adaptant-la als nous temps. Així com també disposar d'un marc legislatiu racional que permeti respondre als criteris d'eficiència que els ajuntaments haurien d'oferir. Calen doncs mesures, en aquest sentit:

- Millora en la tramitació de factures per tal que es pugui garantir la seva aprovació en un termini mig de 35 dies des del seu registre a

l'Ajuntament. Simplificant tot el tràmit intern, eliminant diferents processos i establint criteris de més eficàcia i eficiència en la tramitació.

- Pagament: licitació del sistema “confirming” amb entitats financeres per tal de facilitar el cobrament de les factures als proveïdors en períodes curts de temps. Amb aquest sistema, l'ajuntament garantirà que el cobrament sigui com a màxim de a 60 dies, però a l'hora també permetrà que si el proveïdor té una necessitat de cobrament urgent, l'entitat financera li pugui fer aquest pagament abans d'aquest termini. En el millor dels casos un proveïdor pot arribar a tenir ingressats al seu compte els diners en una setmana des de que porti la factura.

5. Activitat productiva i empresa

A CiU hem mostrat sempre una actitud favorable a l'activitat productiva. L'empresa, entesa com el conjunt de treballadors i empresaris, crea riquesa i llocs de treball i ha de tenir un reconeixement i una consideració des del govern del país. Cal, doncs, escoltar les preocupacions de les empreses, promoure un entorn més favorable a la creació i el desenvolupament d'empreses i aconseguir una eficiència més gran de l'administració pel que fa a l'activitat empresarial.

Des de CiU vetllarem per l'impuls dels parcs empresarials i l'especialització en clústers, tot garantint l'equilibri territorial.

CiU assegurarà la vertebració del territori català amb una xarxa equilibrada de centres de formació i de teixit econòmic productiu i de serveis, tenint en conte la especificitat de cada part del territori per tal de aprofitar del valor intrínsec social i econòmic.

Partint de la base que aquest teixit productiu està constituït bàsicament per PIME'S i distribuït per tot el territori català, CiU advoca pel suport al conjunt de petites i mitjanes empreses que amb la seva tasca contribueixen en el camp de la recerca i la innovació.

CiU aposta perquè es creï una finestreta única territorialitzada per gestionar tot allò relacionat amb els programes de suport a la R+D+i.

Treballarem per potenciar nous mecanismes de suport a la creació de noves activitats empresarials que portin a la creació i desenvolupament de microempreses i pimes, així com de recolzament als emprenedors.

A CiU entenem que les polítiques relacionades amb l'ocupació han de ser una de les prioritats principals per a qualsevol govern.

En aquest sentit, per a CiU, la prioritat de govern davant l'actual crisi econòmica no serà altra que aturar el procés de destrucció de llocs de treball, incrementar el baix nivell d'ocupació dels aturats de Catalunya i posar les bases per a la recuperació econòmica generadora d'ocupació.

Els ajuntaments esdevenen, cada cop més, l'actor clau per afavorir l'activitat econòmica municipal, especialment a través de polítiques de suport, de coordinació i de promoció de l'activitat empresarial i d'accions de govern per a la creació d'ocupació.

L'ajuntament és la institució més capacitada per crear les condicions necessàries i les sinèrgies entre els agents econòmics locals, les institucions i la ciutadania per aconseguir que el municipi sigui més fort i competitiu. Per dur a terme aquesta missió, l'ajuntament ha d'efectuar, des d'un lideratge transformador i dialogant, una anàlisi de la realitat econòmica i social del municipi per detectar les amenaces que afecten el futur econòmic de la comunitat, així com les oportunitats que afavoreixin la millora de les condicions econòmiques i socials futures.

Des d'aquesta posició, l'ajuntament està en condicions per:

- Aconseguir les infraestructures necessàries per millorar la competitivitat de les activitats econòmiques del municipi des del punt de vista de la millora de les comunicacions (físiques o informàtiques), infraestructures bàsiques i del desenvolupament dels serveis necessaris per als sectors estratègics de l'economia.
- Fomentar el contacte, la interrelació i la integració dels emprenedors del municipi per a la creació d'àrees de cooperació i d'actuació conjunta per generar estímuls de desenvolupament econòmic, per a la recerca d'ajuts i per a la reivindicació de polítiques públiques o d'accions privades. Per això, és cabdal fomentar els valors emprenedors i innovadors.
- Participar en la creació de pols industrials municipals o comarcals per a una millor producció, per a l'obertura de nous mercats, per a l'expansió de les exportacions i per a la cooperació en el finançament de la recerca i la innovació tecnològiques.
- Fomentar i crear iniciatives originals de promoció i de publicitat per a empreses de sectors econòmics estratègics per a l'economia municipal o comarcal, mitjançant esdeveniments estables i periòdics basats en la participació de la ciutadania i dels agents en activitats paral·leles, com per exemple: museus, exposicions, parcs, fires...
- Participar en la creació de grups de treballs en R+D a través de convenis de col·laboració entre empreses, universitats i centres d'estudis, i altres institucions, entre elles l'ajuntament.

L'ajuntament, gràcies a la proximitat a la realitat sociolaboral del municipi, pot assumir un rol principal en el foment de la contractació laboral, especialment des de la mediació i posada en contacte de les empreses i de les persones emprenedores amb els centres de formació professional, les borses de treball i les iniciatives públiques de les diferents administracions per a la creació d'ocupació.

Per a CiU, els ajuntaments han de participar activament en la creació d'ocupació, promoguda i dissenyada des del consens i el coneixement de la realitat local, per garantir la resolució del problema de l'atur. Els ajuntaments

catalans han de ser els principals promotors de l'establiment de mecanismes de coordinació entre administracions i agents privats, de cara a ajustar oferta i demanda, a no duplicar serveis, i a fomentar les potencialitats territorials facilitant la inversió.

En aquest sentit,

- Cal que els Plans d'Actuació Local per a l'Ocupació impulsats per alguns ajuntaments, el Govern de la Generalitat i els agents socials, puguin complir l'objectiu de crear ocupació real i efectiva mitjançant la coordinació d'iniciatives.
- Els ajuntaments han de posar en marxa plans de formació "a la carta" adequats a les necessitats del municipi, sensibles a les necessitats dels col·lectius més desfavorits, perquè siguin inclosos en les iniciatives per a la creació d'ocupació promoguts, en comú o individualment, des d'altres administracions com el Govern de Catalunya, el Govern de l'Estat o la Europea.
- Els ajuntaments també haurien de participar en la creació de "borses de treball" amb l'objectiu principal de facilitar els contactes de les empreses i els treballadors.
- Els ajuntaments i/o els consells comarcals podrien assumir la gestió dels programes per a l'autoocupació i per a l'assessorament tècnic per a la creació d'empreses.

“Pensar en positiu és confiar en la gent”

La nació comença en les persones, en cada persona concreta. Cal que les polítiques públiques es desenvolupin per donar resposta en tots els entorns i etapes de la vida. Un catalanisme sense justícia social equival a un catalanisme sense ànima social. L'exclusió social, la pobresa, no coneixen si el servei l'ha de prestar una o altra administració. Per això cal que, administracions locals i Generalitat treballem colze a colze per garantir la societat del benestar i una comunitat justa i equilibrada.

1. Compromís amb la societat del benestar

Creiem en un estat del benestar no dirigista ni jacobí, sinó que compti amb les persones i el seu sentit de responsabilitat. Volem garantir el dret a escollir de cadascú en tots els àmbits d'atenció social, la universalitat dels serveis essencials de l'estat del benestar, la cohesió social i l'equilibri territorial al conjunt del país.

La nació comença en les persones, en cada persona concreta i en cada família concreta. Cal que les polítiques públiques es desenvolupin per donar resposta en tots els entorns i etapes de la vida. Un catalanisme sense justícia social equival a un catalanisme sense ànima. L'exclusió social, la pobresa, no coneixen si el servei l'ha de prestar una o altra administració. Per això cal que, administracions locals i Generalitat treballem colze a colze per garantir l'estat del benestar i una societat justa i equilibrada.

Catalunya ha de ser un país capdavanter en tots els aspectes que faci de l'excel·lència un objectiu i que ens permeti ser un model arreu. I només o podrà tornar a ser si té la capacitat de donar resposta a les necessitats dels seus ciutadans, tot consolidant i impulsant un estat del benestar de qualitat .

En aquest sentit, tots els catalans hem de tenir les mateixes oportunitats pel propi progrés i benestar i l'administració ho ha de garantir, de manera solvent, eficaç i eficient vetllant per tal que la iniciativa privada pugui actuar-hi. Catalunya en els propers anys ha de tornar a treballar per a recuperar el retard històric a nivell de benestar, respecte els països de la UE.

Des de CiU entenem Catalunya com un país compromès amb la construcció de la societat del benestar. Al llarg del temps s'ha anat creant un compromís conjunt de la societat catalana per als drets socials de les persones, del que se'n desprèn un sentiment d'estimació de nació lligat a la defensa de la dignitat humana. El catalanisme és i ha estat i ha de continuar sent un moviment amb vocació humanista i de justícia social.

D'acord amb la realitat actual del nostre país i de la nostra societat, des de CiU proposem construir una societat del benestar dinàmica i amb il·lusió, dotada d'unes eines adequades a les diferents situacions d'una comunitat canviant. Hem de fugir d'organitzar uns serveis socials adaptats a les possibilitats de les administracions, els hem d'adaptar a les necessitats i prioritats de les persones i de les famílies. És per això que hem de treballar per fer realitat les prestacions i serveis que la normativa recull i que la gent necessita. Cal passar del progressisme legislatiu al progrés real de les persones. Això esdevé més important encara, en un moment en què clarament s'ha estès el risc de caure en la pobresa i per tant, els camins per sortir-ne han de ser més definits, clars i compromesos.

Creiem també que ha de ser una prioritat política que els ciutadans puguin triar el servei que més els convé, aconseguint que això sigui possible en la majoria dels casos fent el sistema més just i adaptat a les necessitats reals tant del

territori com de les persones. Hem de canviar l'eix del sistema. Les persones n'han de ser el seu centre.

Per últim, el nostre sistema de protecció social ha de treballar, en els propers anys, per tal que les persones en situació de dependència i les que pateixen alguna malaltia mental puguin exercir el seus drets i tinguin les mateixes oportunitats que tots els altres ciutadans. Una societat avançada es mesura també, per la capacitat de millorar les vides de les persones. El desplegament real de les lleis de la promoció de l'autonomia personal i la de serveis socials han de centrar el nostre compromís en aquest àmbit. Cal també donar suport als familiars que tenen cura d'aquestes persones tenint en compte que sovint són persones també amb dificultats i que necessiten recursos complementaris i atenció especialitzada.

2. Cohesió

Una formació catalanista com CiU té present a l'hora de dissenyar el seu projecte polític que la nació comença en les persones, en cada persona concreta. Un país és la seva gent abans que cap altra cosa.

Així doncs, si volem que el país avanci amb pas ferm cap al futur, ens hem d'assegurar que tots els nostres conciutadans segueixin el pas. Perquè una societat també mesura la seva fortalesa per com de fort en sigui el graó més dèbil.

Aquest plantejament no és nou, sinó que ha estat present en el catalanisme des de sempre. Un catalanisme sense vocació de justícia social equival a un catalanisme sense ànima.

Cadascuna de les persones que formen la nació catalana són un valor i una fortalesa en elles mateixes. Cadascuna d'elles tindrà unes característiques, unes necessitats, uns objectius... Cal, així doncs, tenir en compte aquesta diversitat per posar a l'abast de tothom la igualtat d'oportunitats, que és garantia de cohesió social. Això no minva la responsabilitat de cada individu d'invertir esforços a desenvolupar una vida plena en tots els sentits.

Hem d'assegurar que totes les portes romanguin obertes, hem de posar a l'abast de tothom la possibilitat de maximitzar les seves capacitats individuals i hem d'incentivar que també les persones inverteixin esforços en aquest trajecte. Aquest és l'únic camí per a l'èxit individual i, en suma, l'èxit de país.

Cal que les polítiques públiques es desenvolupin per donar resposta en tots els entorns i les etapes de la vida a tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, i per garantir el desenvolupament personal en condicions d'igualtat, llibertat i respecte. Són necessàries, doncs, mesures de promoció i protecció de la família, tenint-ne en compte la diversitat, ja que es tracta del primer nucli de convivència, de solidaritat, d'atenció i de transmissió de valors. Calen polítiques de benestar social que promoguin l'autonomia personal i que garanteixin la igualtat d'oportunitats i la inclusió social. És imprescindible que la política sanitària garanteixi la universalitat, l'accés a una assistència de qualitat, l'equitat i la solidaritat. Pel que fa a les polítiques educatives, cal garantir

l'ascensor social i la igualtat d'oportunitats, i també cal aconseguir que tota persona arribi a desenvolupar al màxim el seu talent i habilitats. També cal garantir el dret de les famílies a escollir el tipus d'escola que volen per als seus fills. Aquestes són les matèries de primer nivell, però n'hi ha moltes d'altres sense les quals seria impossible mirar endavant amb la seguretat de formar part d'una societat justa i equilibrada.

Amb la capacitat de generar riquesa dels ajuntaments i d'assegurar un desenvolupament sostenible, hem de fer que cada poble i cada ciutat es converteixi en una comunitat de benestar. No farem una societat justa i solidària, ni assegurarem la convivència entre els ciutadans si no facilitem el benestar suficient per a tothom, amb polítiques de serveis i polítiques socials o de sanitat pública adequats, amb polítiques integradores de tots els col·lectius, o amb una bona seguretat ciutadana.

Els ajuntaments han de tenir la responsabilitat privilegiada d'orientar, d'impulsar i de conformar un model social propi que pugui adequar-se amb flexibilitat a les ràpides, i en part avui desconegudes, transformacions des de les primeries del nou segle, fins a l'actualitat.

Un municipi és molt més que un conjunt d'individus, és l'espai per excel·lència de les relacions socials, és una comunitat de persones amb necessitats i amb desigs individuals i interdependents, amb un present i un futur col·lectiu comú. Per aquestes raons, els ajuntaments tindran com a objectiu, la consolidació de la cohesió social, satisfer sense exclusions les necessitats de les persones i conèixer-ne els desigs; han de fer evident a tothom que existeixen les condicions socials per garantir el benestar comú i que aquest ha de considerar-se el patrimoni col·lectiu i permanent de cada ciutadà i ciutadana.

Cada persona i cada família és part, subjecte i objecte, de la comunitat del benestar dins l'espai territorial i social que li dóna forma pròpia: el municipi (petit o gran, rural o urbà) que, en comunitat solidària, forma l'espai unitari nacional català. Procurarem que tothom sigui i se senti partícip de la comunitat que com a tal assegura, amb la seva cohesió i solidesa, el benestar col·lectiu; caldrà enfortir el diàleg social, la participació, el compromís, la cooperació i la solidaritat per tal que, amb el coneixement de les possibilitats i de les necessitats de la comunitat, els diferents sectors socials puguin ésser corresponsables, amb les institucions de govern, en la recerca de solucions perquè cap persona o col·lectiu quedi exclòs del benestar general.

L'enfortiment sostingut del municipi com a comunitat del benestar serà l'essència del projecte de govern participatiu dels ajuntaments, que assegurarà la coexistència de les llibertats individuals amb la cooperació solidària entre persones i col·lectius i l'establiment de les condicions que permetin que la persona pugui realitzar els seus projectes en el marc del progrés col·lectiu. Els ajuntaments esdevindran l'espai comú del diàleg, amb l'objectiu d'afavorir i d'impulsar que les relacions socials siguin rellevants en la construcció de la cultura del compromís comú i personal, superant la cultura corporativista de reivindicació de drets genèricament sectorials; amb la seva actuació facilitaran

la formació de veritables espais públics de relació i de comunicació entre persones i sectors.

3. Invertir en les persones

Construir un municipi, per a CiU, és construir l'espai idoni per a la cohesió social entre tots els seus habitants i per al desenvolupament integral de cadascun d'ells.

Per possibilitar-ho, entendrem el municipi com una societat educadora global, un lloc de consens i de CiU on se superin conflictes i divergències; amb la prioritització de la participació activa del ciutadà garantirem les relacions socials i el compromís del desenvolupament individual i col·lectiu.

Els nostres municipis, per tant, han de tenir governs que prioritzin l'existència dels canals adients per fer possible que hi hagi oportunitats de creixement i de promoció per a tothom, tenint sempre present el criteri de justícia per tal que cap col·lectiu no en quedi exclòs.

Així, els municipis són, sobretot, la seva gent. En aquest sentit, CiU prioritza la inversió en les persones. Tant l'aspecte extern com els serveis i les activitats només tenen sentit si aconsegueixen crear les condicions necessàries per al desenvolupament de cada individu i del conjunt de la societat. Els nostres municipis han de ser de i per a les persones.

Per a la universalització de l'accés a les eines facilitadores de la promoció personal, l'educació és capital, l'educació en un sentit ampli, molt més enllà de l'ensenyament reglat, és la garantia que els ciutadans de cada municipi puguin desenvolupar-se amb garanties en l'era de la comunicació i de la tecnologia.

I si bé és cert que la destresa tècnica s'ha convertit en un instrument imprescindible, no ho és menys que sense una completa formació humana no construirem comunitats locals, basades en la convivència, la solidaritat i la responsabilitat compartida.

El dret de tothom a la pràctica de l'esport és una altra de les garanties per al creixement integral de l'individu i per a la difusió de conductes saludables i socials. Prioritzem la política esportiva que té com a objectiu millorar la qualitat de vida de les persones i potenciar la seva socialització. L'esport ha demostrat ser també un magnífic instrument integrador que fomenta la cohesió social i comparteix valors comunitaris. Cal defensar la seva pràctica en tots els municipis i per a totes les edats.

La formació humana, tècnica i física cal que sigui desenvolupada en un entorn culturalment ric. L'oferta cultural, a la qual possibilitarem un accés generalitzat, configura uns municipis d'oportunitats. Construirem municipis de persones més sensibles i amb més esperit crític al servei d'uns pobles i d'unes ciutats més educadores.

I encara cal afegir la funció educadora del temps per al lleure. Les persones de tota condició tenen dret a gaudir del lleure i els municipis poden humanitzar-se si els governs locals aconsegueixen que la mateixa gent es corresponsabilitzi de convertir el lleure en un marc de creixement personal, de cohesió social i de desvetllament del sentit de compromís.

4. Igualtat d'oportunitats garantia de cohesió social

CiU creu imprescindible la incorporació de la igualtat d'oportunitats en totes les polítiques de govern. Proposem un gran pacte nacional per a la defensa d'una societat inclusiva, no discriminatòria i que treballi per l'eradicació de la pobresa. Des de les administracions s'ha de donar suport actiu a les persones amb pocs recursos, fomentant polítiques d'habilitació, a fi que puguin aconseguir per elles mateixes el seu benestar en totes les etapes de la vida.

Des de la previsió social, les administracions han de donar resposta a les dificultats que és poden produir (separacions, discapacitat sobrevinguda, malaltia, viduitat, persones a càrrec, atur...) i dotar el sistema d'eines per preparar a la persona per afrontar-los tot enfortint la societat del benestar. Aquesta ha de ser capaç de donar resposta a les necessitats rebutjant polítiques que fomenten la dependència a través de la beneficència. Hem d'impulsar polítiques que fomentin la cultura de l'esforç.

Des de CiU creiem vital dotar a les persones al llindar de la pobresa d'oportunitats per la integració laboral incentivant a les empreses i administracions a contractar aquestes persones.

Històricament el tercer sector a Catalunya ha estat imprescindible per a cobrir tots aquells àmbits on l'administració no havia desenvolupat les seves funcions i, a vegades, les seves obligacions. Cal vetllar perquè els serveis públics no competeixin amb els serveis actuals de les associacions i cal promoure l'existència d'aquestes més que no pas substituir-les. Cal, per tant, que des de l'administració es reconegui i doni suport a la seva tasca.

Catalunya sempre hi ha hagut una llarga tradició d'educació en el lleure (esplais, agrupaments escoltes i d'altres) que han servit de cohesionadors socials. Com la seva acció és totalment voluntària, dirigida a infants i joves, és vital donar suport a la seva acció, amb un marc normatiu clar, facilitar infraestructures i reconeixent la seva tasca.

Des de CiU creiem que s'han de millorar les pensions actuals i garantir les pensions futures per evitar el progressiu empobriment de la gent gran. Hem de vetllar perquè totes les pensions arribin a l'Índex de Renda de Suficiència (IRS) i hem de revisar els pactes de Toledo per tal que les pensions de viduitat tinguin un nivell digne en cap cas inferior als 800 €.

Hem de fer front a una realitat emergent, la pobresa familiar que arrossega a la pobresa infantil impeding qualsevol garantia d'un desenvolupament digne.

CiU ha de ser proactiva en el plantejament d'iniciatives, tant en l'àmbit local, com al Parlament de Catalunya, a les Corts Generals, i a les institucions europees, a fi que, de manera transversal, s'avanci cap a l'assoliment d'una igualtat real d'oportunitats entre els homes i les dones, posant tot l'esforç en que aquest assoliment sigui a curt termini. Des de CiU hem de generar la força necessària perquè la Llei integral contra la violència de gènere, que acaba d'aprovar el Parlament, es desenvolupi i s'apliqui de manera estricta. Cal combatre tot tipus de violència en el si de la família de manera adequada

garantint els serveis i les ajudes que es contemplen per a les persones que pateixen aquesta xacra i fomentant l'educació en el respecte mutu. Hem de promoure l'efectivitat policial i judicial, accelerant el seu funcionament. Cal atendre especialment els fills immersos en aquestes situacions. Hem de lluitar contra la violència originada per motius culturals o religiosos.

Hem d'impulsar mesures contra l'abús sexual a menors, dotant el sistema de les eines necessàries per a fer-hi front. Hem de fomentar la lluita contra el tràfic de persones, l'explotació sexual, la discriminació sexual, les pràctiques mutilatòries i que atemptin contra la integritat i la dignitat de la persona

Per garantir la igualtat d'oportunitats, cal fer complir la llei que estableix l'ensenyament obligatori. Així mateix, cal vetllar per la plena igualtat i l'accés a la informació i als recursos per part de les persones nouvingudes, en especial les dones.

A Catalunya, les persones han viscut un progressiu reconeixement de drets i atenció envers la seva realitat, amb independència de quina sigui la seva orientació sexual, gràcies a les llibertats democràtiques. S'han assolit avenços en el pla polític, on CiU ha tingut un paper destacat.

Ara, doncs, cal afermar i consolidar com a dret fonamental de la persona i com a expressió del dret a la dignitat humana al valor de la diversitat afectiva i sentimental. Per assolir-ho cal que CiU defineixi accions polítiques clares:

- Cal promoure el respecte per a la diversitat sentimental com resposta a la realitat de tota persona en tots els àmbits de realització personal i col·lectiva.
- Cal ser presents en la lluita del dia a dia contra la discriminació, sobretot en el camp social i cultural.

Els polítics locals, com a líders socials que són, han d'encaminar el seu missatge i les seves actuacions per facilitar que les oportunitats arribin a tothom. Però en el nostre model de municipi el govern no és l'únic creador d'oportunitats. La millor garantia per a la cohesió social i per a la implicació de tots en el progrés del municipi passa per la participació activa de ciutadans i de col·lectius en la creació de les condicions que assegurin la promoció de tots els components de la societat de què ells mateixos formen part. És amb aquest objectiu que els governs locals prioritzen que les entitats i associacions dels pobles i de les ciutats puguin gaudir de les infraestructures necessàries per desenvolupar la seva participació activa en la vida comunitària.

Així, al marge de fer possible la presència d'esport d'alta competició o de mostres de cultura de qualitat contrastada, els municipis explotaran les pròpies iniciatives dels seus ciutadans, afavorint, especialment, la creativitat artística en totes les diverses disciplines.

Un capítol molt destacat de les prioritats per als governants locals de CiU és la promoció del voluntariat. El voluntari, tant el que dóna suport al veí que passa alguna necessitat com l'enquadrat en organitzacions de suport de tot tipus, és l'exponent del ciutadà que aprofita un entorn d'oportunitats per créixer, tot creant oportunitats de creixement per als seus conciutadans.

La promoció de la igualtat social és una preocupació permanent; és per aquest motiu que cal seguir aprofundint en el coneixement de la realitat a partir d'uns espais més compromesos amb els sectors més fràgils de la nostra societat.

Des dels ajuntaments i de manera conjunta amb tots els actors socials, cal treballar per tal de fer dels nostres municipis autèntics espais d'igualtat.

No podem concebre comunitats on hi hagi desigualtats de cap tipus. Hem de treballar pel benestar col·lectiu i això implica treballar pel conjunt dels ciutadans sense discriminació. Espais d'igualtat entesos com a espais on no hi hagi discriminació per cap tipus: de gènere, social, econòmica, política. Les comunitats integradores són aquelles on tots els seus ciutadans viuen i participen de les potencialitats que ofereix el municipi i alhora són part del desenvolupament d'aquest.

La igualtat de gènere

Des dels nostres municipis hem de treballar per eradicar qualsevol mena de discriminació per raó de gènere.

- Cal insistir en combatre les diferències entre homes i dones en tots els àmbits i perseguir la discriminació, sobretot en l'àmbit de desenvolupament personal i professional.
- Avançar en la reorganització dels horaris de treball i el temps de dedicació a la llar. Implicar els homes en les responsabilitats familiars. Impulsarem noves formes d'organització de treball per afavorir la conciliació de la vida familiar, personal i laboral, tot combinant productivitat i temps de dedicació laboral, perquè conciliar no vol dir treballar menys o tenir menys productivitat sinó treballar de diferent manera.
- Fomentar l'educació com a mitjà personal de desenvolupament de la igualtat de tracte entre homes i dones.
- Combatre la violència de gènere i ajudar les dones que han patit o pateixen violència i que tenen alguna dificultat per al seu desenvolupament social i laboral.
- Aplicació del criteri de transversalitat i integralitat en totes les polítiques públiques.

5. La inclusió i la integració

La comunitat del benestar, la seva cohesió social, no admet l'exclusió. Enfortirem la cohesió social dels nostres municipis instaurant la cultura de l'equitat per tal de disminuir les desigualtats, i ho farem impregnant tota acció social d'equitat i de contingut moral apreciable, amb una tasca inacabable de prevenció de dependències de qualsevol mena. I eradicarem la intolerància i la indiferència de la nostra comunitat per tal d'impedir la formació de grups o persones marginades.

Les nostres accions al respecte incidiran especialment en l'àmbit de les relacions socials en els grups de persones que es queden deslligades de la vida social, sense expectativa de relació amb la comunitat. L'acció dels ajuntaments atindrà prioritàriament el col·lectiu de persones que es troben mancades de relacions socials, els nous naufragats socials, patidors de soledat,

que han perdut els lligams de relació social al treball o a la llar, per viduïtat, per separació, els mancats d'afecte, o les persones mancades de treball, que sovint són també mancades de formació.

No permetrem que es converteixin en col·lectius exclosos de la cohesió i, per tant, del progrés comunitari. Realitzarem les accions necessàries, amb la cooperació de tots els sectors socials, per reintegrar aquelles persones al compromís social i ho farem amb sistemes de suport afectiu, material i social.

Hem de dotar la nostra societat amb recursos tècnics i educatius, però emfasitzant la solidaritat i la corresponsabilitat com a cultura social, l'estri amb més força per afrontar-ne els desafiaments. Fent evident que els ajuntaments, a més de cervell, tenen cor.

Donant resposta a les necessitats de les persones i impulsarem el bé comú, acompanyant el desenvolupament econòmic i cultural del valor de l'equitat i la solidaritat en l'àmbit de les relacions socials. Inhibint la resignació i la indiferència davant la marginació o l'exclusió. Apropant-nos, encara més, a les persones per tal de fer realment del municipi una sola entitat, una societat cohesionada, una veritable comunitat del benestar.

Els nouvinguts

Des dels ajuntaments estem fent un important esforç d'integració de la ciutadania nouvinguda, que ha posat en tensió tots els serveis públics i que ha obligat a fer un important esforç pedagògic a les nostres ciutats i pobles.

Per seguir tenint una societat cohesionada, el procés d'integració s'ha de basar en l'assumpció de drets i deures dels nouvinguts i en una actuació conjunta, coordinada i amb els recursos suficients entre el món local i el govern del nostre país.

La immigració constitueix un repte que tota la societat ha d'afrontar, però també una oportunitat que ens ha de permetre avançar col·lectivament en els àmbits humà, econòmic i cultural. CiU considera que els poders públics han de tenir ben definides totes les mesures que constitueixen els eixos centrals d'una política pública d'immigració que ens ha de portar a una societat més cohesionada i, en conseqüència, més catalana.

CiU proposa l'assumpció de drets i deures amb els nouvinguts i dels nouvinguts, com a compromís mutu d'arrelament en el nostre país i com a instrument que en faciliti la integració en la nostra societat. Apostem per regular i ordenar la immigració, i per habilitar instruments de tota mena que facin possible el procés d'integració de les persones immigrants i la garantia de la cohesió social als barris, pobles i ciutats de Catalunya. CiU es compromet a consolidar aquest procés d'integració i de cohesió nacional.

En aquest sentit, treballarem també per resoldre la problemàtica de les persones immigrants en situació administrativa irregular, amb ple respecte a les garanties legals i als drets humans.

El Pla d'acollida i arrelament que desenvoluparà CiU és una inversió de futur que fa tant la població immigrant com la societat d'acollida. Es dona als immigrants una primera oportunitat d'adquirir unes habilitats bàsiques per poder

ser autosuficients. Aquesta inversió reverteix en el conjunt de la població per fer que els immigrants es converteixin en ciutadans més preparats i capaços de contribuir a la millora personal i, de retruc, a la millora de la societat mateixa, i a integrar-s'hi.

El procés d'escolarització és un dels elements clau a l'hora de configurar les modalitats de socialització i inserció laboral de les persones immigrants i dels seus fills i filles. A les aules, l'alumnat immigrant té una gran oportunitat per accedir a l'aprenentatge dels codis bàsics de la societat d'acollida, però també d'iniciar un procés de qualificació en tots els àmbits que els permeti una igualtat d'oportunitats efectiva.

Des de fa segles, Catalunya ha estat una terra d'acollida. Pel nostre país han passat innumerables cultures. De la suma de totes elles en som hereus els actuals catalans. Tot i això, mai en la nostra història havíem rebut un nombre tan gran de persones en un lapse tant curt de temps. Pràcticament un milió i mig de persones en deu anys procedents d'altres estats, una bona part dels quals i el seus descendents romandran per sempre més a Catalunya. Resulta, per tant, impensable construir Catalunya sense comptar amb la seva aportació emocional i política, assolint les llibertats nacionals que ens hem proposat.

Les migracions són, en primer lloc, conseqüència de la pobresa que pateixen molts països, de les diferències de renda entre els països d'origen i els de recepció, dels conflictes bèl·lics, genocidis, catàstrofes naturals i de la violació dels drets humans. També són provocades accidentalment per l'envelliment de la població, i d'altres factors, com ara la necessitat de proveir determinats llocs de treball i l'actual tendència a l'acceleració de la globalització.

Els immigrants cerquen en el procés migratori oportunitats per millorar les seves condicions de vida i de treball i en la recerca d'un futur per a ells i les seves famílies. El reagrupament familiar completa habitualment el cicle migratori, consolidant nuclis familiars i estabilitzant, d'aquesta manera, el procés.

Tot això fa que també arribin a Catalunya un alt nombre de persones amb estudis superiors i universitaris que busquen un millor desenvolupament de la seva carrera professional, sector que cal recordar quan es projecten polítiques immigratòries.

Les conseqüències d'aquesta migració massiva són múltiples, algunes d'elles positives i d'altres negatives. Si bé és cert que l'arribada d'aquestes persones ha tingut un impacte positiu en l'increment del PIB i en els fons de la Seguretat Social, no és menys cert que està provocant una tensió evident en els nostres serveis públics (salut, serveis socials, educació, etc). Aquesta situació es pot agreujar per l'actual conjuntura econòmica que pot enviar a l'atur una part important de les persones nouvingudes al nostre país. En aquest sentit, se'ls podria oferir la possibilitat de capitalitzar l'atur o, fins i tot, amb certs requisits, estudiar l'opció del finançament, per possibilitar el retorn al seu país d'origen.

En un país com el nostre, sense estructura d'estat, és encara més important establir un marc de referència per a la integració de les persones nouvingudes.

La cultura i la llengua catalanes han de ser el punt de trobada. Cal entendre la nostra cultura no només des del punt de vista identitari sinó també com el conjunt de drets i deures que hem guanyat dins d'un model democràtic i lliure.

Catalunya ha de mirar pel ple arrelament dels nouvinguts, en un pla d'igualtat i de no discriminació en tots els àmbits de la societat, a la vegada que té dret a exigir el respecte dels seus principis i valors i el compliment de les seves lleis, sobretot aquelles que garanteixen la convivència lliure i democràtica. Les normes legals s'han d'aplicar a tothom per igual i amb el rigor necessari.

És un repte de les democràcies europees, facilitar a les persones immigrades un mecanisme legal d'arribada als nostres països. Acabar amb les xarxes del tràfic il·legal de persones és també crear un mecanisme legal que permeti als ciutadans d'aquest país triar un procés d'arribada amb totes les garanties de respecte als drets humans.

Cap societat no té una capacitat il·limitada d'absorbir i d'integrar persones vingudes de fora, Catalunya tampoc. El nostre país no pot assumir seguir rebent el cabdal actual de persones immigrades. Tota societat té dret a determinar els límits de la seva capacitat d'integració. Cal impulsar una política integral de la UE que controli l'arribada indiscriminada de nous immigrants proposant criteris de valoració específics. Sense eines de control posem en risc l'actual model de cohesió social.

D'altra banda, qui fa treballar a persones en situació irregular ha de ser sancionat, com legalment correspongui. Hem d'aconseguir que sigui socialment rebutjat, en tots els àmbits, aquest tipus de pràctica irregular. Així mateix cal articular mecanismes que garanteixin, fomentant estratègies en la lluita contra l'economia submergida.

CiU opta clarament per un model migratori basat en la interculturalitat, que comporta que l'individu pot autodefinir-se a partir de diferents referents de pertinença, sense que, en principi, aquesta situació s'hagi de viure de forma excloent. Entenem que es pot viure des de la diversitat buscant els punts en comú, que en el nostre cas serien la llengua i la cultura catalana i els nostres valors com a comunitat així com els drets socials que li corresponen.

El catalanisme polític s'ha caracteritzat, per la seva capacitat d'incorporació d'altres persones als nostres sentiments d'amor al país i als valors de llibertat personal i col·lectiva. Caldrà fer, doncs, una tasca de pedagogia constant que expliqui als nouvinguts que en el nostre projecte de país la llibertat, la justícia social i la cohesió social són consubstancials amb el nostre projecte nacional.

Catalunya com a nació, i els catalans com a poble i com a cultura, amb la seva identitat i esperit diferenciat, tenim dret i un deure moral a preservar, enfortir i projectar els valors de la nostra civilització i de la nostra catalanitat. És important donar a conèixer la realitat del nostre país, tant a nivell cultural com històric i lingüístic en els diferents àmbits: grups de cultura popular, símbols, gastronomia, arquitectura, etc. Cal doncs, arribar a tots els barris, pobles i

ciutats i comptar amb la complicitat del teixit associatiu, facilitant-los l'accés al coneixement, identificació i estima cap a la cultura pròpia de Catalunya.

L'administració local ha assumit un paper fonamental en la implantació de moltes de les polítiques públiques vinculades amb la immigració. Aquesta decidida intervenció municipalista és la conseqüència d'una lògica estrictament pràctica: la interacció, la participació i la comunicació amb els nouvinguts és indispensable per aconseguir una bona convivència veïnal i per preservar la cohesió social en els municipis. Integració i cohesió han d'anar unides, són inseparables.

Totes les persones, sigui quin sigui el seu origen, estan vinculades amb el conjunt de la societat per un contracte implícit constituït per uns determinats valors compartits i unes clàusules cíviques com ara el respecte, la cooperació, la tolerància, el sentiment comunitari... Des de CiU proposem l'assumpció de drets i deures amb els nouvinguts i dels nouvinguts, com a compromís mutu d'arrelament en el nostre país i com a instrument que en faciliti la integració en la nostra societat. Apostem per regular i ordenar la immigració, i per habilitar instruments de tota mena que facin possible el procés d'integració de les persones immigrants i la garantia de la cohesió social arreu.

Els immigrants han d'incorporar-se i assumir els requeriments del nostre sistema de valors i aquest sistema és també el que ha de garantir que els mateixos principis siguin respectats envers les persones nouvingudes. D'altra banda, és evident que el coneixement de l'idioma, de l'entorn laboral, institucional, cultural, etc. suposa una barrera contra la discriminació i la segregació i una possibilitat real d'igualtat d'oportunitats i de promoció social. Per tant, cal afavorir aquests coneixements des de l'espai públic per propiciar l'existència d'una sola comunitat barcelonina i catalana, sigui quin sigui l'origen geogràfic i la tradició cultural de les persones que l'integren.

Arreu, l'experiència ens demostra abastament que la instrumentalització política de la immigració pot provocar greus perjudicis socials. La política migratòria, en allò que és essencial, no ha d'estar subjecta a la contingència dels cicles electorals, sinó que ha de ser el resultat d'un consens general expressat en l'actual mandat per l'aprovació del Pla de Treball Immigració 2008-2011.

Tot i les limitacions que la normativa estatal determina per a l'administració local, ens proposem afrontar i resoldre un seguit de qüestions bàsiques adreçades a aconseguir la creació d'un projecte comú entre els catalans i els nouvinguts.

- Treballarem per resoldre la problemàtica de les persones immigrants en situació administrativa irregular, amb ple respecte a les garanties legals i als drets humans.
- Definirem un projecte comú per a tota la ciutadania, vingui d'on vingui. Promourem la participació dels nous catalans d'origen estranger en la vida associativa i cívica de la ciutat com a vehicle d'integració.

- Cal que els ajuntaments ens impliquem activament en la difusió, extensió i projecció del català, dedicant una atenció especial als nous catalans d'origen estranger. Garantirem l'accés gratuït a l'aprenentatge de la llengua catalana per a les persones nouvingudes.
- Recolzarem i dotarem de recursos suficients a les entitats socials que treballen per a la integració de les persones immigrades, posant a disposició dels nouvinguts els dispositius que facin d'enllaç entre l'arribada i la normalització.
- Crearem una xarxa d'oficines d'acollida descentralitzada per als nouvinguts amb mediadors professionals i la col·laboració de les entitats especialitzades, per tal d'oferir orientacions personalitzades sobre la feina, els serveis i l'habitatge i la vida a cada municipi.
- Garantirem la igualtat d'oportunitats en l'accés als serveis públics propis de l'estat del benestar (ensenyament, sanitat, habitatge, etc.), i en el repartiment proporcional de nous catalans en els centres escolars, sens perjudici del necessari arrelament al barri.
- Facilitarem la màxima difusió de la informació sobre l'oferta i la demanda del mercat laboral, establirem itineraris personalitzats per a l'ocupació per tal de garantir la màxima integració socio-laboral de les persones nouvingudes.
- Fomentarem l'esperit emprenedor dels nous catalans, donant suport i formació per afavorir noves iniciatives empresarials. Potenciarem les escoles de persones adultes per afavorir els coneixements necessaris per al foment dels emprenedors entre les persones nouvingudes.
- Garantirem els mecanismes de contractació i d'intermediació legal i per lluitar contra l'economia submergida i contra la contractació il·legal.
- Crearem, d'acord amb la Generalitat de Catalunya, un moviment de "Voluntaris per a l'arrelament" dels immigrants, en xarxa amb la societat civil, amb l'objectiu de facilitar la integració de les persones nouvingudes.
- Establirem un control més gran de les condicions de l'habitatge per evitar la massificació i els guetos en barris i zones de més concentració de població immigrada, i implementarem noves estratègies urbanístiques per tal de facilitar la cohesió i l'equilibri territorial.
- CiU articularà els mecanismes polítics necessaris per tal que hi hagi una veritable coordinació entre les administracions locals i el Govern de la Generalitat, amb l'objectiu de consensuar les grans línies d'actuació política en matèria d'immigració, i evitar la dispersió de recursos.
- Durem a terme les accions necessàries per lluitar contra el racisme i la xenofòbia i afavorirem el coneixement mutu i el respecte de totes les

cultures, l'Ajuntament compareixerà en tots els casos de delictes de racisme o xenofòbia.

- Garantirem que el padró com a registre administratiu, respongui a la realitat del municipi, a fi de garantir els drets i deures de les persones i facilitar l'acció de l'Ajuntament.

6. Comunitats al servei de les persones

Un dels grans èxits de l'Europa del segle XX ha estat la construcció i extensió de l'estat del benestar més desenvolupat del món. Catalunya no n'és una excepció. En un moment en què hi ha qui qüestiona el futur de l'estat del benestar, o que pretén retallar-lo amb l'excusa dels riscos que comporta per a l'estabilitat econòmica, CiU revalida la seva aposta per aplicar polítiques públiques que garanteixin el benestar de les persones, l'atenció sanitària i educativa, la integració plena a la societat, i el desenvolupament individual i familiar.

Considerem la família com un dels eixos vertebradors de la política social del nostre país, com a estructura social bàsica que és transmissora de valors i generadora de solidaritat. Les polítiques envers la família s'han d'articular al voltant de: el suport a la natalitat, com a valor social, perquè la família ha de disposar dels suports necessaris per poder tenir, adoptar o acollir els infants que vulgui; la conciliació laboral, per tal que els pares i les mares puguin desenvolupar una vida personal i professional alhora que exerceixen la paternitat i maternitat, i el tractament equitatiu de les famílies, amb el desplegament de diversos tipus de proteccions segons les necessitats de cada nucli familiar.

Entenem que la realitat personal de cada ciutadà i ciutadana de Catalunya és diversa i, per tant, requereix respostes diferents adaptades a les seves necessitats, que proporcionin les eines per poder viure en la màxima plenitud possible en totes les etapes de la vida, i que promoguin l'autonomia personal necessària per desenvolupar una vida independent.

Creiem fermament en el valor i les capacitats de les persones, i és per això que treballarem per proporcionar una igualtat d'oportunitats per a tothom i un suport per desenvolupar-se en l'àmbit humà, personal i professional que cada persona triï lliurement. Una societat de tots i per a tots, inclusiva, integradora, respectuosa amb la diversitat i solidària.

Lluitarem radicalment contra la pobresa perquè una societat del benestar no pot admetre passivament l'existència de segments socials exclosos; cal donar les eines, cal ensenyar el camí a totes les persones que per diversos motius s'han vist desplaçades del ritme del país, i acompanyar-les en la recuperació. Cal garantir doncs, la dignitat personal al llarg de la vida.

Tots els catalans i totes les catalanes han de viure amb la tranquil·litat de saber que el seu país mai no els girarà l'esquena, que mai no s'oblidarà de ningú, i que sempre podran comptar, com a mínim, amb una última xarxa de seguretat.

A partir d'aquí, tenint-ne en compte la vàlua i les capacitats, se'ls acompanyarà en el camí triat i se'ls donaran les eines necessàries.

Catalunya sempre ha tingut un gran actiu de força social, l'associacionisme i el voluntariat, expressió de la solidaritat de les persones, amb una trajectòria llarga i brillant a Catalunya, al servei dels sectors més desafavorits de la societat. Aquesta xarxa social és un dels valors més característics de la nostra nació i, per tant, s'ha de protegir el tercer sector social i el voluntariat i promoure'ls.

Posarem al centre de les polítiques de benestar social cada persona, amb una gestió humana i propera, que alhora respongui a criteris d'eficiència i eficàcia. Això suposa la desburocratització dels processos, la millora de la informació i l'atenció, la proximitat del servei, el respecte del dret a triar i l'agilitat en la resposta. En aquest sentit, reforçarem el paper de la xarxa d'oficines de benestar social i família per apropar la informació i millorar l'atenció de les persones i les famílies, i facilitar-los d'aquesta manera l'accés als seus drets socials.

Família

CiU sent la família com a l'estructura social bàsica de la nostra societat, font d'educació i de transmissió d'uns valors sòlids, de solidaritat per a la creació d'una societat cohesionada i d'alta qualitat humana. La família com a unitat de convivència basada en l'estimació i en el compromís, com a de voluntats compartides. La família és el primer esglaó de socialització en la comunitat.

En una societat democràtica que garanteix la igualtat de drets dels individus, l'administració ha de vetllar pel seu compliment i garantir els drets de tothom, tenint en compte el consentiment de tots els seus integrants tant pel que fa al matrimoni, a les parelles de fet, com a les llars monoparentals, com les unitats d'ajuda mútua.

Des de CiU treballarem per tal que les normes facilitin cada cop més, que davant una ruptura familiar, no es vegi marginat cap dels dos membres, preservant sempre l'interès del menor.

Catalunya ha de situar les polítiques de suport i protecció de la família com una autèntica prioritat de país, ja que tradicionalment l'Estat Espanyol ha destinat pocs recursos a aquestes matèries. La família fonamenta la nostra societat i com a tal se l'ha de protegir, valorar i revitalitzar, és per això que cal també reforçar les polítiques de natalitat. La demografia del nostre país no pot dependre només de la immigració. Cal recuperar vitalitat demogràfica, cal un desplegament immediat de la llei catalana de suport a les famílies que emmarqui el suport, amb especial atenció a les famílies nombroses, a través d'equipaments, desgravacions fiscals, subvencions directes, permisos de maternitat i paternitat, i tot allò necessari per a reconèixer i donar suport socialment a la decisió de tenir fills, i a la seva responsabilitat.

Hem d'intentar equiparar als autònoms als avantatges que a dia d'avui s'estan oferint al conjunt de treballadors i això és necessari per tenir una societat més justa. Si no creiem i apliquem definitivament polítiques de conciliació de la vida personal, familiar, laboral i educativa, no podem parlar d'igualtat d'oportunitats, ni de reforçament de la possibilitat de tenir fills, en definitiva no podem parlar de crear una societat del benestar. La no racionalització d'horaris està tensionant les famílies. Si no hi ha una política educativa real de rols, amb un gran acord social de la cultura del temps, ens veurem abocats a la debilitació dels pilars fonamentals de la nostra societat.

Cal evitar experiments com ha estat la setmana blanca que ha estat rebutjada per les famílies, al no contemplar la situació real de molts pares i la seva incompatibilitat laboral i que ha provocat que siguin els avis els que hagin de suportar una càrrega per a la qual molts, malgrat la il·lusió d'estar amb els seus néts, no poden físicament assumir. Al mateix temps, caldria fomentar entrades gratuïtes als equipaments culturals per aquells avis que vagin acompanyats pels seus néts que permeten el coneixement cultural comú i intergeneracional.

Per tant treballarem per impulsar polítiques transversals que tinguin la finalitat d'aconseguir una veritable conciliació de la vida familiar i laboral. Un esforç amb l'àmbit de la conciliació és dur a terme plans de mobilitat des de les empreses per als seus empleats facilitant-los l'arribada al seu lloc de treball amb el menor trajecte possible.

Hem de reconèixer els anys que els pares o mares han dedicat a la llar durant el temps que han tingut responsabilitats, justificades (...als seus fills o filles, persones discapacitades...) CiU proposarà que els progenitors puguin gaudir del permís de paternitat i maternitat en les mateixes condicions.

La protecció de la infància i l'adolescència

Des de CiU defensem un pla transversal d'atenció a la infància i a l'adolescència en risc d'exclusió. Cal treballar en la defensa dels drets dels infants recollits en la declaració universal i que desgraciadament encara no són respectats a el món. La lluita contra la violència amb els menors ha de ser també un objectiu prioritari, cal per tant, que des de l'administració es facin les accions oportunes per evitar aquesta xacra i aplicar rigorosament des de tots els àmbits els protocols d'actuació.

El sistema d'adopció d'infants ha de tenir el seu eix en la defensa dels drets dels infants. Hem de lluitar contra les màfies del món de l'adopció internacional. A la vegada hem de fomentar l'acolliment amb polítiques reals de divulgació, de formació i cal una implicació més decisiva de l'administració vers la protecció i suport a les famílies que prenen aquesta decisió. Cal simplificar els procediments tant en el cas de l'acolliment com de les adopcions.

El dret a créixer com a persona passa principalment per tenir una família com a entorn de protecció, afecte, suport i referent.

El poble, el barri i la ciutat tenen en l'escola l'eina més privilegiada per a l'aprenentatge d'allò que configura una societat democràtica i avançada:

escoltar, contrastar, plantejar-se les coses, opinar, ser constructivament crític i autocrític. Que els nois i noies aprenguin a viure en societat bé mereix que el conjunt del municipi, amb els pares i amb les mares al davant, s'impliquin en aquest procés.

I no només això. L'escola és gairebé sempre, també, el primer espai on els ciutadans més joves tenen accés al coneixement físic, històric i cultural de l'entorn més immediat i de la nació que els integra. La cura per mantenir l'entorn en condicions només s'educa a partir del coneixement que ha de desembocar en estimació.

Créixer saludablement és la millor garantia de poder desenvolupar-se amb llibertat.

Per això, els governs locals valoraran la importància d'educar hàbits saludables i higiènics des de l'escola.

El nou sistema educatiu democratitza, més que mai, el dret a la formació. Malgrat això, encara tenim camí per recórrer. L'escola no només ha de tenir espai per a tothom, sinó que també ha de ser útil en el creixement de cadascun dels nois i noies. Un bon lligam del conjunt del municipi amb escoles i instituts ha de permetre trobar mecanismes que evitin l'exclusió del circuit escolar.

Joventut

Els serveis socials municipals vetllaran de prop perquè els joves dels pobles i de les ciutats no es quedin al marge dels estudis postobligatoris per qüestions no acadèmiques. Els cicles formatius, el batxillerat i la universitat han de ser a l'abast de tots els joves, independentment de la situació sociocultural i laboral de les seves famílies.

L'adolescència i la joventut segurament són etapes més llargues que mai. De fet, arribar a participar de la societat adulta no és senzill actualment. Els municipis que facilitin l'accés de la gent jove a l'habitatge i els que impulsin programes de garantia social i d'inserció laboral més àgils i flexibles faran un pas de gegant cap a la disminució en les distàncies entre generacions i, per tant, cap a una societat més cohesionada.

Durant el camí cap a l'establiment a compte propi i cap a l'establiment de lligams amb vocació de solidesa, els joves necessiten espais on reunir-se i desenvolupar activitats diverses. El municipi que té les condicions en què la joventut es troba bé és un municipi que potenciarà la implicació de les futures generacions d'adults en el seu desenvolupament col·lectiu.

La gent gran: un actiu de la nostra societat

Des de CiU hem de continuar promovent l'envelliment actiu. Amb la creació d'un òrgan específic dins del govern de la Generalitat per aquest sector, hem de treballar el nou rol de la persona gran com a puntal de la nova societat. Les persones tenim la possibilitat d'arribar a la jubilació laboral amb un bon estat de salut, amb molt de temps i amb una gran vitalitat per a formar part activa de la nostra societat com a font de saviesa, com a suport a les famílies i al teixit associatiu i empresarial. Cal, per tant, que la societat faciliti les eines

necessàries per tal que les persones grans puguin desenvolupar tot el seu potencial, també, des del punt de vista laboral si així ho desitgen.

CiU ha de promoure el Pacte intergeneracional com a bressol real de transmissió de valors sòlids. La persona ha de poder tenir una visió global de la seva existència des de que neix fins a la seva mort. La trobada entre generacions és un bé de la nostra societat que s'ha de protegir i impulsar.

La gent més gran no només té dret a ser atesa per gaudir de sostre i de salut. Convé que les persones que acumulen més vivències i experiència se sentin útils i amb vincles socials. Així, la viduïtat o la jubilació no són la porta d'entrada cap a la soledat o cap a la inactivitat.

El municipi creixerà aprofitant el gran capital de la gent més gran. Caldrà anar potenciant la seva implicació en la formació de les generacions més joves i en la multitud de serveis i activitats que poden desenvolupar. Així mateix, el seu enquadrament en cercles d'activitats afavorirà la seva dimensió social.

I els municipis no s'oblidaran tampoc de facilitar l'accés de la gent més gran a la formació necessària per poder desenvolupar-se lliurement en un món tan canviant i imprevisible.

Calen mesures com:

- Crear les condicions polítiques de solidaritat i llibertat per enfortir la cohesió social creant les condicions de col·laboració intergeneracional necessàries per una societat per totes les edats.
- Aplicar polítiques d'habitatge social per a persones grans que viuen soles i amb pocs recursos. (exemple: rebaixes de l'IRPF en lloguers de pisos).
- Establir i/o millorar els sistemes d'informació adequats per tal que les persones grans coneguin els seus drets.
- Adequar el model de casals a realitat actual i obrir-los als barris i altres col·lectius: fer-los intergeneracionals perquè participin tots els ciutadans i interrelacionats amb altres casals
- Facilitar l'accés de les persones grans a programes i espais que contemplin hàbits saludables (per exemple: espais verds per a la pràctica de l'activitat física i l'esport).
- Gestió eficient de les polítiques de seguretat, facilitant la vida als ciutadans i ciutadanes de les diverses poblacions de Catalunya, principalment els més vulnerables com és el cas de la gent gran.
- Suprimir barreres arquitectòniques per millorar els desplaçaments: escales que dificulten la mobilitat de persones amb dependència, les voreres dels carrers, la senyalització, habitatges no accessibles, la poca il·luminació, etc.

- Impulsar i/o incrementar l'accés de les persones grans a les noves tecnologies i al treball en xarxa.
- Posar mecanismes que permetin conèixer i solucionar situacions d'abusos i maltractament a la gent gran.
- Donar suport a iniciatives a l'àmbit de la salut per millorar la qualitat de vida de les persones grans, afavorint la seva autonomia i orientades a
- Vetllar per mantenir un equilibri territorial que garanteixi la mobilitat i l'accessibilitat així com la proximitat dels serveis (establiments de venda, equipaments, assistència primària, ...) al col·lectiu de la gent gran.
- Formació del col·lectiu en la prevenció de la salut, integrant-lo a programes específics.
- Disposar dels mecanismes necessaris per la assistència social i la integració (diferents pràctiques culturals, coneixement de la llengua) mitjançant la col·laboració entre municipis considerant aquests com un lloc d'acollida per l'immigració.
- Facilitar la presència d'aquest col·lectiu en la participació activa en el municipi i en el disseny d'estratègies municipals.
- Dotar de llars d'acolliment per persones dependents sense assistència.
- Impulsar accions de seguiment en les dificultats que comporta per aquest col·lectiu viure en els nous barris perifèrics de ciutats grans.
- Les polítiques de participació ciutadana hauran de comptar amb l'experiència i els coneixements d'un col·lectiu amb més disponibilitat per portar a terme iniciatives actives.

L'atenció i el suport a les persones amb dependència: l'aposta per l'autonomia personal

Des de CiU es vol estimular la creació de l'Agència Catalana de Suport a la Dependència i de la promoció de l'Autonomia Personal, forçant la reforma de la Llei 39/2006 de la dependència d'acord amb les competències que l'Estatut atorga a Catalunya i amb un finançament real, garantit i anivellat als costos a Catalunya, incrementant les quanties de les prestacions, reduint els tràmits de validació, i amb uns calendaris d'universalització progressiva de determinats serveis. S'ha d'impulsar una autonomia personal real, prioritzant serveis alternatius a l'ingrés geriàtric, afavorint les formes de vida independent, revaloritzant la figura de l'assistent personal i regulant un permís per dependència per als familiars afectats.

En quant a l'atenció i el suport a les persones amb diversitat funcional i les persones en situació de dependència, cal fomentar un Pla Individual d'Atenció (PIA) amb el Gestor Personal de Referència (GPR) i un autèntic model de finestreta única per tal d'agilitar la gestió de tràmits. Cal que el reconeixement de la discapacitat es pugui fer en un temps inferior a 2 mesos.

CiU impulsarà la creació d'ocupació a empreses ordinàries, com allò que estableix la LISMI, és a dir, el 2% dels llocs de treball en empreses de certa dimensió començant per la pròpia administració. Cal fomentar una reforma integral als centres especials d'ocupació pel que fa a mobilitat, subvencions i sobretot per aquelles persones amb poques possibilitats d'integració al mercat ordinari.

CiU creu que s'ha de prioritzar les polítiques d'accessibilitat, i realitzar una lluita ferma per a l'eliminació de barreres, orientat i impulsant polítiques municipals concretes. Cal aconseguir que les administracions garanteixin la supressió de tots tipus de barreres. Pels propers anys, aproximadament, la societat té, en el camp de la discapacitat 3 reptes:

Primer, fer un codi d'accessibilitat.

En segon lloc, l'establiment d'un sistema de compensació personal a la discapacitat que pagui els costos addicionals que aquesta obliga a suportar.

En tercer lloc, la creació de la unitat de recerca per resoldre la discapacitat.

Des de CiU promourem una reforma important dels procediments d'ingrés residencial dels malalts mentals incidint en què la protecció i suport de la família i del malalt ha de ser entesa com un tot. A la vegada pensem que l'ingrés immediat ha d'estar garantit, assegurant el nombre de places arreu del país i agilitzant els tràmits.

La sanitat, pilar del benestar

La sanitat és un dels pilars de l'estat del benestar. La salut és un dels béns més preuats. La pèrdua de salut, suposa per aquella persona que la pateix i per als seus familiars, una minva important en la seva qualitat de vida, d'ella i de la seva família. La salut i la seva promoció així com la prevenció de la malaltia ha de ser una prioritat en el sistema sanitari. S'ha de fomentar l'autoresponsabilització de les persones envers la seva salut mitjançant uns hàbits saludables, amb una bona informació en edat escolar, per lluitar contra el sedentarisme en una societat amb una esperança de vida cada cop més llarga.

El model sanitari català degudament finançat ha de poder oferir un servei de qualitat a l'abast de tothom. Catalunya ha de tornar a la visió d'equilibri territorial pel que fa al servei sanitari, cada persona en cada racó del nostre país ha de tenir un referent proper durant les 24 hores del dia. Això comporta una visió integral del servei (CAP, hospital i oficina de farmàcia). També cal la integració en aquest suport de les entitats i associacions de malalts als seus familiars.

L'atenció primària com a primera porta d'entrada al servei ha de poder garantir la seva qualitat. En aquests sentit, els ajuntaments hi juguem un rol fonamental. Els nous reptes que es plantegen ja no són els clàssics, sinó el de garantir la qualitat de vida de les persones, tot tenint en compte que disposem d'una piràmide d'edat invertida. Se li ha de retornar la seva credibilitat i potenciar els seus serveis per a descol·lapsar els hospitals i els serveis d'urgències. S'ha de facilitar un accés senzill al servei públic, i un tracte de qualitat tenint un respecte per a l'estat de la persona i per a la seva família. S'ha de donar una protecció especial a les persones que pateixen malalties cròniques i terminals i als seus cuidadors. S'ha de millorar la qualitat en l'atenció dels pacients ingressats, és molt important, mantenir el mateix personal de referència per al malalt i la seva família, sobretot en el cas de les persones grans. S'ha de millorar la sistemàtica d'acompanyament.

Per tots aquests motius cal revisar el model sanitari català i posar-ho al dia, basant l'assistència en 4 grans pilars:

L'atenció primària

L'atenció hospitalària

L'atenció sociosanitària

La formació, investigació i l'aplicació de les noves tecnologies.

Des de CiU creiem essencial realitzar una revisió a fons del sistema de finançament afectat en l'actualitat per una demanda canviant de la societat. El sistema no s'ha sabut adaptar a la realitat del país i l'alta taxa d'immigració, l'envelliment de la població, l'increment dels costos dels serveis i dels fàrmacs han aconseguit que aquest no pugui donar un servei immediat i de qualitat. Entre tots, administració, usuaris i professionals hem de fomentar l'ús responsable del sistema.

També cal reorganitzar el catàleg de prestacions, ampliant-lo evidentment, i reorganitzant-lo per diagnòsis en serveis bàsics i aquells que poden ser a la carta. El servei s'ha d'adaptar a les necessitats de l'usuari, no a l'inrevés. S'ha de donar resposta immediata a les necessitats creixents de la nostra societat.

S'ha de promoure la integració de la salut mental a tots els nivells del sistema sanitari i establir l'atenció psicològica tant familiar com individual als CAPS per a fer-la més propera.

Creiem convenient i necessari incrementar la plantilla de metges d'atenció primària per tal d'oferir una millor atenció al malalt, tant a nivell qualitatiu com quantitatiu.

Educació

Entrats ja en el segle XXI, la nostra primera prioritat per a Catalunya és l'educació, una aposta per la corresponsabilitat. Nosaltres proposem un model educatiu d'interès públic, innovador i de qualitat, per a l'equitat, l'excel·lència i la cohesió social, que garanteixi la promoció personal i social del conjunt de

ciutadans i ciutadanes del nostre país i també el progrés econòmic i cultural de Catalunya.

El passat 1 de juliol de 2009 el Parlament de Catalunya va aprovar la que podem dir que és la primera llei d'educació catalana. És la Llei 12/2009, de 10 de juliol, d'educació (LEC).

El model educatiu d'interès públic es concreta en la Llei d'educació amb el Servei d'Educació de Catalunya, i permet:

- Enfortir l'escola pública.
- Garantir la llibertat d'ensenyament,
- Modernitzar el sistema educatiu.
- Cohesionar la societat i garantir la promoció personal.
- Catalanitzar el sistema: és una llei catalana pel que fa a la llengua i al contingut, i estableix un model català amb la Generalitat com a Administració educativa única.
- Promoure el domini de les llengües a nivells europeus.

Els nostres governs locals permetran el desenvolupament del model d'interès públic al costat i amb corresponsabilitat amb el Govern de la Generalitat

La Llei reforça el paper de les administracions locals i la seva corresponsabilitat amb el Govern de la Generalitat en matèria d'educació. Però això no és nou, ja que la corresponsabilitat s'ha anat exercint conjuntament amb la Generalitat des del restabliment de la democràcia. En són exemples el fet de posar a disposició sòl per a la construcció d'escoles, el manteniment d'escoles i d'instituts, la creació de centres de titularitat de l'Administració local, la participació en la planificació educativa perquè s'adapti a les realitats dels territoris, i el desenvolupament de les llars d'infants, les escoles de música, artístiques i d'idiomes. També en la participació i el desenvolupament propi de programes adreçats a complementar i donar recursos a tot l'àmbit de l'educació i l'ensenyament del nostre país, com per exemple l'organització d'activitats extraescolars i de lleure, els plans educatius d'entorn, programes per a promoure la convivència i la cohesió, i molts més. L'educació és cosa de tothom, no només de l'escola, i els municipis fem aportacions i hi estem implicats a través de la coresponsabilització i aplicant sempre els principis d'autonomia i de subsidiarietat.

Objectius municipals en relació amb la corresponsabilitat i les polítiques educatives?

- a) Impulsar els centres de gestió municipal (llars d'infants, escoles de música).
- b) Impulsar els centres derivats de la cooperació municipal via conveni amb el Departament d'Ensenyament:
 - EOI (Escola Oficial d'Idiomes)
 - Escoles d'Adults

- c) Facilitar als joves i a les famílies informació i assessorament sobre temes educatius, laborals i d'oci.
- d) Fomentar entre els joves i les famílies les activitats associatives i de compromís amb la societat.
- e) Participar en la programació dels llocs escolars de llurs municipis

Des dels governs locals portem anys corresponsabilitzant-nos de les polítiques educatives del país, i així ho seguirem fent.

Cal, però, aconseguir que la formació a les diverses etapes de la vida, sigui el motor de la transformació del país i de la sortida de la crisi.

Per això, més que mai, governs locals i Govern de la Generalitat, han de tenir un projecte compartit.

Els estudis i els indicadors nacionals i internacionals situen Catalunya en una zona mitjana baixa pel que fa a les taxes de graduació en les principals etapes educatives, competències i coneixements adquirits pels nostres infants i joves.

El sistema educatiu al nostre país ha patit, els darrers anys, un excés de burocràcia, soroll i mesures improvisades i sense consens. Hi ha, per tant, situacions i decisions que cal redreçar.

L'Administració educativa catalana ha de fer un esforç considerable per millorar el rendiment del nostre alumnat. CiU s'imposa dues exigències democràtiques que no tenen espera: reduir l'abandonament escolar i prematur i incrementar l'èxit escolar fins a assolir, com a mínim, els estàndards europeus i de l'OCDE.

Tornarem a situar al centre de les polítiques educatives els 3 elements bàsics del sistema educatiu: l'alumnat, el professorat i la família. Hem de posar en marxa i fer funcionar al màxim les energies per desplegar el conjunt de potencialitats de tots ells.

CiU té la clara voluntat de treballar perquè el sistema educatiu torni a ser garantia d'ascensor social i d'igualtat d'oportunitats. Amb la convicció que les mesures que tendeixen a igualar-ho tot no són positives, cal donar a cada centre educatiu la capacitat per poder actuar autònomament i liderar un camí propi, per esdevenir millor escola i aconseguir que tot l'alumnat arribi a desenvolupar al màxim el talent i les habilitats.

Impulsarem la coordinació interdepartamental necessària per aconseguir que en anys l'actual percentatge de nivell baix d'estudis de la població (actualment al voltant del 0%) se situï per sota del %, i s'incrementin els percentatges dels nivells mitjà i superior en proporcions semblants a la dels principals països líders en la societat del coneixement.

Per a la universalització de l'accés a les eines facilitadores de la promoció personal, l'educació és capital, l'educació en un sentit ampli, molt més enllà de l'ensenyament reglat, és la garantia que els ciutadans de cada municipi puguin desenvolupar-se amb garanties en l'era de la comunicació i de la tecnologia.

I si bé és cert que la destresa tècnica s'ha convertit en un instrument imprescindible, no ho és menys que sense una completa formació humana no construirem comunitats locals, basades en la convivència, la solidaritat i la responsabilitat compartida.

CiU considera imprescindible emprendre polítiques clarament encaminades a millorar la formació de les futures generacions, fent-les més atractives i adaptades als nous requeriments, i sense perdre de vista el paper que han de jugar les famílies a l'hora d'infondre valors als seus fills i filles. CiU també fomentarà, com ho ha fet sempre, la formació continuada al llarg de la vida.

En matèria d'educació l'informe PISA mostra que els nivells de determinats coneixements dels alumnes catalans es troba per sota de la mitjana europea.

En conseqüència hem de treballar per la millora qualitativa dels nivells inicials i lluitar contra el fracàs escolar dotant els centres del professorat i de totes les eines necessàries per fer-hi front i per poder dur a terme l'escola inclusiva.

CiU aposta per situar dos reptes inicials: incrementar el nombre d'alumnes que finalitzen amb èxit l'ensenyament obligatori, així com els que finalitzen amb èxit l'ensenyament post-obligatori, i sempre sota criteris de promoció de la cultura de l'esforç, el mèrit i la motivació, recolzat per mitja d'una legislació eficaç, l'autoritat de mestres i professors. Altres mesures igualment necessàries són la professionalització dels equips directius i pedagògics i la formació continuada del professorat.

Pel que fa l'alumnat, i atenent el fet que els seus interessos i necessitats són diversos, treballarem per incloure programes preprofessionalitzadors que permetin els joves continuar la seva formació sense deixar l'escola. Tindrem en compte els nens i joves amb altes capacitats, milloren la diagnosi i amb adaptacions curriculars.

L'aprenentatge de les llengües estrangeres, especialment l'anglès, per part del conjunt de la societat, i dels estudiants en particular ja des de la infantesa, serà una constant prioritat per part de CiU, que contribuirà a fer-ho formatives, la capacitació del professorat i la utilització dels mitjans audiovisuals.

S'afavorirà l'emissió de pel·lícules al cinema en versió original subtitulada en català per incrementar el nivell d'idiomes del país, sense perjudici d'intentar assolir l'objectiu de doblar al català totes les pel·lícules estrenades a Catalunya.

També es potenciarà el domini d'altres llengües (francès, alemany...) La sisena hora, recentment implantada en els centres de primària, CiU proposa que sigui dedicada, en part, a la millora de la pràctica de la llengua anglesa a nivell oral.

CiU defensarà el català com a llengua de transmissió dels coneixements a tots els nivells de l'activitat formativa i educativa.

Del concepte de servei d'interès públic, previst a l'Estatut d'Autonomia, i al Pacte Nacional per a l'Educació, en farem una realitat. En aquest sentit, treballarem per aconseguir la suficiència financera dels centres docents de la Generalitat de Catalunya i dels de la resta de les Administracions públiques catalanes, que tindran els recursos necessaris i suficients que precisin per garantir el dret a l'educació arreu i de qualitat. La qualitat es basarà en garantir tant el capital humà del professorat com també les instal·lacions escolars per tal d'oferir l'educació en unes condicions dignes.

Pel que fa als centres de titularitat privada serà el nostre objectiu la suficiència de finançament dels que reuneixin els requisits establerts per llei per tal de

garantir la gratuïtat de l'educació bàsica i de l'educació infantil, els drets d'accés en condicions d'igualtat i a la qualitat de l'ensenyament. La llibertat d'elecció de les famílies ha de ser una prioritat. Les etapes gratuïtes han de ser-ho efectivament, equiparant la dotació econòmica per alumne a les escoles privades concertades amb les dotacions per alumne a les escoles públiques.

CiU entén que cal aprofitar molt més les oportunitats que les noves tecnologies posen a l'abast de les escoles i centres d'ensenyament. Així, proposem que alumnes i professors, a més de rebre formació en aquestes tecnologies, disposin de materials digitalitzats de totes les àrees i matèries del currículum. Tots els centres educatius han de poder disposar de les tecnologies necessàries per dur a terme una educació de qualitat.

També caldrà estudiar i aplicar préstecs, ajudes o altres fórmules de finançament a baix cost per tal de facilitar i fomentar l'adquisició de sistemes informàtics per a l'ús privat dels escolars.

Ajuntaments i Generalitat han de treballar de manera conjunta per contribuir a assolir el dret a l'escolarització, el dret a l'elecció de centre, la igualtat d'oportunitats i la cohesió social, tot facilitant una equilibrada distribució dels alumnes amb especials necessitats educatives dins la xarxa de centres que conformen el servei públic de l'educació.

CiU treballarà per la creació i consolidació d'un model d'informació i orientació acadèmica i professional. Cal informar sobre totes les possibilitats del mercat laboral i potenciar les diferents opcions formatives.

CiU advoca per optimitzar la planificació de les ofertes formatives per a arribar a una distribució eficaç i eficient en el conjunt del territori.

CiU aposta per millorar el procés de formació pràctica a les empreses dels alumnes de Formació Professional, tot vetllant pel contingut i desenvolupament d'aquestes, així com dignificar i promoure la FP com autèntica alternativa formativa a la Universitat i porta d'accés al món laboral. Les administracions hauran de garantir que en qualsevol moment de la vida laboral d'un treballador aquest pugui accedir a la FP o per ampliar els seus coneixements o per canviar la seva trajectòria professional, garantint l'adaptació a un entorn canviant on ens hem d'adaptar.

Caldrà avançar en l'acreditació dels coneixements adquirits per la via de l'experiència professional a fi i efecte de millorar el reconeixement personal i prosperar a través del treball.

CiU considera imprescindible incrementar la partida econòmica pròpia de la Generalitat per a Beques i Ajudes i aplicar entre d'altres criteris d'esforç i rendiment acadèmic. Això passa per aconseguir la transferència real del finançament i regulació de les beques a la Generalitat de Catalunya i exigir el compliment de les sentències del Tribunal Constitucional.

S'estructuraran les beques doctorats de manera que conformin una autèntica carrera professional a través d'augmentar-ne la dotació a mesura que avancen etapes formatives.

Seguretat

La seguretat és una condició bàsica i necessària per al benestar dels ciutadans en l'exercici de la seva llibertat. La seguretat ciutadana és una de les qüestions que més preocupen la societat actual, ja que dóna suport al benestar dels ciutadans, a la seva qualitat de vida i és una garantia de respecte dels drets col·lectius i individuals. Calen noves polítiques públiques de seguretat, capaces d'integrar la prevenció, la repressió, el manteniment de la llei i l'ordre social, en un context de canvi social, tecnològic i institucional, integrant els principis d'excel·lència, eficàcia, innovació i internacionalització.

Apostem per la prevenció: prioritització de la vigilància als carrers i espais públics, protecció de les llars, lluita contra la violència domèstica i de gènere, menors i gent gran. Policia de proximitat professionalitzada i preparada per a la negociació i la resolució dels conflictes bàsics. Reforç de la coordinació policial i intercanvi d'informació dels diferents cossos de policia - especialment activa davant les noves formes de delinqüència internacional i de terrorisme -. Més recursos en la lluita contra les noves formes de delinqüència vinculades a les noves tecnologies. Lluita contra, la venda il·legal, el tràfic i consum de droga. Actuacions contra la violència juvenil i les bandes organitzades, i les dedicades a lluita contra la violència domèstica i de gènere mitjançant actuacions conjuntes amb el món educatiu, esportiu, associatiu i juvenil.

La seguretat és un àmbit molt destacat de cara a garantir un grau més alt de benestar entre els ciutadans.

És responsabilitat de les administracions assegurar la tranquil·litat de les persones en l'espai públic, a les seves llars, i en general, arreu del territori. Vetllarem perquè els barris dels nostres pobles, viles i ciutats siguin espais de vida pública i de convivència, on els ciutadans es puguin moure a qualsevol hora del dia sense sentir-se possibles víctimes de la inseguretat. Així mateix, intervindrem en els casos de vandalisme i incivisme que afecten els espais públics, que tant degraden el sentiment de tranquil·litat i pacífica convivència i que fan augmentar els índexs d'inseguretat subjectiva. Lluitarem amb fermesa contra la delinqüència i el crim organitzat que afecta les propietats i els habitatges dels ciutadans.

La protecció i l'atenció a les víctimes ha de ser una prioritat. S'han d'impulsar polítiques públiques d'atenció, protecció i rescabament de les persones que han estat víctimes de la delinqüència. Les víctimes que pateixen danys personals i morals o són objecte de la violència de gènere o familiar han de rebre una atenció especialitzada.

En un altre terreny, cal millorar les polítiques de trànsit i seguretat viària i s'ha de passar de la preferència per recaptar multes a la millora de la xarxa viària, l'educació viària, la prevenció dels accidents i l'atenció a les víctimes dels accidents de trànsit.

“Pensar en positiu és creure que la societat civil és motor de progrés i de cohesió social i identitària”

La riquesa de tota nació és la seva societat civil. El teixit associatiu, cultural i social del nostre país, són l'ànima de la nostra cultura, de la nostra identitat, sense ells no hi ha país.

CiU és una força política que creu en el teixit associatiu de Catalunya, perquè si els ajuntaments som l'administració més propera, aquestes entitats desenvolupen un rol essencial en la cohesió i integració social de les persones. La seva tasca ajuda a cohesionar el nostre país i la tasca que fan suposa un tret diferencial de la nostra cultura i identitat.

Catalunya sempre ha tingut un gran actiu de força social, l'associacionisme i el voluntariat, expressió de la solidaritat de les persones, amb una trajectòria llarga i brillant a Catalunya, al servei dels sectors més desafavorits de la societat. Aquesta xarxa social és un dels valors més característics de la nostra nació i, per tant, s'ha de protegir el tercer sector social i el voluntariat i promoure'ls.

1. Tercer sector i voluntariat

Històricament el tercer sector a Catalunya ha estat imprescindible per a cobrir tots aquells àmbits on l'administració no havia desenvolupat les seves funcions i, a vegades, les seves obligacions. Cal vetllar perquè els serveis públics no competeixin amb els serveis actuals de les associacions i cal promoure l'existència d'aquestes més que no pas substituir-les. Cal, per tant, que des de l'administració es reconegui i doni suport a la seva tasca.

A Catalunya sempre hi ha hagut una llarga tradició d'educació en el lleure (esplais, agrupaments escoltes i d'altres) que han servit de cohesionadors socials. Com la seva acció és totalment voluntària, dirigida a infants i joves, és vital donar suport a la seva acció, amb un marc normatiu clar, facilitar infraestructures i reconeixent la seva tasca.

Cal fomentar el voluntariat dels sèniors, com element dinamitzador de les nostres viles i ciutats, especialment en el camp dels observadors cívics.

2. Cooperació

CiU considera que les polítiques en matèria de cooperació han de tenir com a referent les persones, encara que també una de les prioritats de la cooperació ha de ser la capacitat de transformació de la realitat per lluitar contra la pobresa.

Des de les administracions d'àmbit local, es vetllarà perquè el capital humà de la cooperació inclogui i fomenti, tant el voluntariat com els professionals del teixit associatiu, d'una manera complementària i no exclouent.

Promourem el nostre teixit associatiu i solidari local, tot reconeixent el valor afegit que aporta als projectes de cooperació que es presenten a les convocatòries i ajuts destinades pels nostres ajuntaments.

Donarem un nou impuls el Fons Català de Cooperació perquè esdevingui un veritable instrument que doni suport a aquells municipis que no disposin de l'estructura necessària per impulsar projectes propis de cooperació.

Prioritzarem el suport al teixit associatiu i solidari local com una manera més de consolidar la democràcia participativa i la cohesió social.

Desenvoluparem polítiques de sensibilització adaptades al context econòmic actual, prioritzant la seva complementació amb les accions de cooperació per aconseguir ser més estratègics a l'hora d'assolir el major impacte possible en la ciutadania.

Fomentarem les comissions mixtes o consells de cooperació amb la participació de la societat civil de manera conjunta amb els representants de les administracions públiques.

Els pobles i ciutats governades per CiU treballaran en la línia d'assolir els compromisos del 0'7 i els Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni. La

nostra voluntat és que les nostres ciutats siguin veritables protagonistes internacionals, coautores de la solidaritat del nostre país envers el països del Sud.

Promourem els eixos de Drets Humans, Equitat de Gènere i Sostenibilitat ambiental des d'una perspectiva transversal en tots els nivells de la cooperació.

Des dels ajuntaments i ens municipalistes governats per CiU considerem imprescindible poder compartir la nostra experiència de govern a nivell local amb les administracions de països en vies de desenvolupament.

3. Cultura

Introducció

La llengua i la cultura catalanes són dos elements fonamentals de la identitat de Catalunya i que, per tant, donen raó de ser al nostre discurs sobre qui som i què volem ser en el futur.

La cohesió social i la identitat només es garantiran si som capaços de bastir unes polítiques culturals que, des de la diversitat d'origen i referents, persegueixi l'enriquiment de la cultura catalana, que ha de continuar essent la cultura troncal del país. Els municipis hi tenim un paper molt destacat en aquest sentit

La cultura, la llengua i l'esport són eixos vertebradors de la societat; els vincles que s'estableixen a nivell associatiu són una font de riquesa i un fet diferencial més de la nostra cultura.

Els municipis som receptors directes de la cultura popular, i com a tals, cal que la potenciem; la cultura és també una font de riquesa, tan necessària també en temps de crisi.

Les nostres propostes cal que posin l'èmfasi en la identitat, els valors i la llengua com a elements culturals bàsics per a la cohesió social i la convivència ciutadana. Treballarem per dotar de sentiment identitari tots els ciutadans de Catalunya. El catalanisme polític ha tingut sempre un caràcter integrador i inclusiu; ha implicat civisme, estimació, respecte i tolerància; ha procurat una voluntat col·lectiva de ser i ha generat un sentiment de país. La nostra és realment una identitat col·lectiva que configura un nacionalisme cívic, del qual hem d'estar orgullosos i hem de poder fer bandera sense complexos. Transmetrem la voluntat de ser català i de viure en català com a grans valors cívics.

La cultura és la força de Catalunya. CiU posarà l'èmfasi en la creativitat com a motor per trobar nous camins i crear noves oportunitats. Treballarem decididament per crear les sinèrgies necessàries perquè tots els agents de la cultura tinguin un paper destacat en la creació d'aquest gran espai comú, de trobada obligada, que és la cultura. El suport a la creativitat i a la producció cultural tenen en les propostes del programa un valor clarament social perquè representen també oportunitats de més feina i més benestar. El suport públic a la cultura té per a nosaltres un valor d'inversió que després reverteix en beneficis socials i econòmics. En aquest sentit, volem destacar també el paper

important del teixit associatiu, les entitats, les associacions i el voluntariat per portar a terme conjuntament aquesta nova cultura de la cultura ja que la formació permanent de la persona és al llarg de tota la vida.

El concepte cultura s'utilitza per referir-se a coses tan diferents, que sempre exigeix un cert aclariment. En aquest apartat tractarem la cultura entenent-la com totes aquelles pràctiques que els ciutadans realitzem de manera voluntària, normalment en el temps de lleure i, per tant, on els nostres gustos i identitats s'expressen amb més llibertat.

El suport públic a la cultura té per a nosaltres un valor d'inversió que després reverteix en beneficis socials i econòmics. El nostre projecte cultural es basa en una sèrie de principis, dels quals volem posar un èmfasi especial en tres:

En primer lloc, la cultura ha de **reforçar la identitat, els valors i la llengua catalana** com a elements culturals bàsics per a la cohesió social i la convivència ciutadana. Treballarem per dotar de sentiment identitari tots els ciutadans i ciutadanes perquè creiem que el catalanisme ha tingut sempre un caràcter integrador i inclusiu; ha implicat civisme, estimació, respecte i tolerància; ha procurat una voluntat col·lectiva de ser i ha generat un sentiment de país. A través de la cultura transmetrem la voluntat de ser català i de viure en català com a grans valors cívics.

En segon lloc, posarem l'accent en **el paper decisiu que la societat cultural - entitats, creadors, empreses i el públic-** té en el municipi. Les entitats i el voluntariat, que a més són una marca d'identitat de Catalunya, són imprescindibles per impulsar conjuntament amb les administracions el programa cultural.

Per últim, posarem l'èmfasi en **la creativitat com a motor per trobar nous camins i crear noves oportunitats.** Treballarem per crear les condicions necessàries per tal que tots els ciutadans que ho desitgin tinguin un paper destacat en la creació d'aquest gran espai comú que és la cultura. El suport a la creativitat i a la producció cultural tenen en les propostes del programa un valor clarament social perquè representen també oportunitats de més feina i més benestar.

Objectiu 1

Donar suport a les entitats i potenciar la participació dels ciutadans en aquestes associacions ha de ser una prioritat per a l'Ajuntament. Col·laborarem amb la societat cultural, ni la substituïrem ni li farem la competència. El protagonisme cultural ha d'estar més en mans dels ciutadans que en les de l'administració i el pressupost municipal destinat a l'àrea de cultura ha d'estar d'acord amb aquest principi. Els principals protagonistes de la vida cultural són els creadors, les entitats, les empreses culturals i el públic. El paper de l'Ajuntament ha de ser el de generar les condicions per a la creació, per a la difusió i per a l'accés dels ciutadans a la cultura.

Accions

- Partim de la idea que la cultura és allò que fa la gent, no allò que organitza l'ajuntament. **La formació, la creació la producció i la difusió** seran els eixos sobre els que basarem la política cultural: democratitzant l'accés a la formació, donant suport als creadors, afavorint la indústria cultural, facilitant l'accés i la projecció a la cultura.
- **Projectarem i posarem en funcionament locals per a associacions** a partir dels equipaments de titularitat pública i privada amb els quals ja compta el municipi. Proposarem a entitats que disposin d'espai, l'adequació de les seves instal·lacions com a "hotels d'entitats". Aplicarem aquest mateix model als casals de barri, d'acord amb les entitats veïnals. Dissenyarem espais d'ús compartit per a totes aquelles entitats que ho requereixin i l'activitat de les quals sigui important per al municipi. Aquest projecte serà una eina bàsica per ajudar en la dinamització i recolzament del teixit associatiu del municipi. Tindrem en compte que l'adequació de les instal·lacions és difícilment assumible per les entitats, per elles soles, i emprendrem accions de suport econòmic per tal d'adaptar els locals a les normatives vigents d'espectacles públics a través de la signatura de convenis de gestió i ús de les instal·lacions a canvi del compromís de compartir-les amb altres entitats.
- Crearem **la Taula de cultura** que serà un espai obert d'interlocució i participació amb i entre les entitats culturals. El Consell tindrà com a finalitats principals informar i deliberar sobre la gestió dels projectes i activitats culturals del municipi.
- Potenciarem la realització a la ciutat de **cicles de debat i conferències d'actualitat**. Donarem suport a totes les entitats del municipi que organitzen aquest tipus d'actes.
- Potenciarem la **participació dels joves en les associacions**, per garantir així el relleu generacional a les pròpies entitats. El nombre de joves que, principalment a causa dels estudis universitaris, es desvinculen de les entitats és excessivament elevat. En aquest sentit, impulsarem estratègies per aconseguir que els joves universitaris vulguin i puguin tornar al municipi i implicar-se en la vida ciutadana.
- Donarem suport des de l'Ajuntament a allò que ja existeix o que ja es fa per la pròpia iniciativa de les associacions i entitats del municipi, augmentant els mecanismes de suport en recursos directes i indirectes, i promovent la cooperació entre les diferents entitats. **Augmentarem el suport econòmic** a les entitats reduint el pressupost destinat a la programació que s'organitzi directament des de l'àrea de cultura de l'Ajuntament, reconeixent d'aquesta manera la seva aportació al municipi.

- Treballarem per passar **de la cultura de les subvencions a la dels convenis i els contracte-programa**, per tal de donar estabilitat a les associacions i llibertat als seus dirigents. Aquests han de destinar el seu temps a la programació cultural i no a cercar els recursos econòmics per dur a terme la seva activitat associativa.
- Donarem suport amb recursos econòmics i humans a la programació cultural de les **festes veïnals**, com a activitats de lleure que vertebrin les diferents zones del municipi i de cohesió social. Treballarem per acostar la cultura als diversos barris del municipi aprofitant totes les oportunitats que ens ofereixen els locals veïnals, els locals d'associacions culturals i les places i carrers.
- Ajudarem especialment a les **entitats d'educació en el lleure** per a infants i adolescents, com a reconeixement especial a la seva contribució al foment de valors educatius i culturals entre la població més jove.

Objectiu 2

Cal **apropar la cultura a la població**, intentant arribar al nombre màxim de sectors, apostant per una cultura propera, que arribi a més gent, a la màxima gent possible; potenciar aquelles activitats que puguin ser gaudides pel conjunt dels ciutadans. La cultura també s'ha d'entendre com un espai de lleure i de realització personal. I una ciutat ha d'oferir prou possibilitats públiques i privades perquè els ciutadans puguin divertir-se i gaudir del seu temps lliure. Des de l'Ajuntament cal facilitar que les iniciatives privades i associatives d'oci funcionin i puguin oferir activitats per a adults, gent gran, i sobretot per a infants, adolescents i joves.

Accions

- En funció de les disponibilitats pressupostàries, treballarem intensament per convertir en una realitat alguns dels equipaments culturals que la ciutat necessita recollits en el PLEC (**Pla Local d'Equipaments Culturals**): biblioteques, espais escènics i musicals, espais d'art, centres culturals polivalents, etc. Abans d'emprendre projectes d'aquesta magnitud, ens assegurarem que el municipi no disposi d'equipaments privats associatius, amb qui sigui possible establir acords de col·laboració en la gestió, que puguin cobrir les necessitats de la població, encara que la seva rehabilitació comporti inversions importants. En aquest sentit reconeixem el paper històric decisiu en la promoció de la cultura dels ateneus i centres culturals catalans.
- Afavorirem la creació de nous públics i un apropament de l'art a la gent. Treballarem per l'**excel·lència en la cultura, no per l'elitisme**.
- Estudiarem **el projecte de remodelació** de _____ amb l'objectiu

d'aconseguir els recursos necessaris per tal que el municipi disposi d'un espai cobert al centre amb capacitat suficient per acollir actuacions culturals de tot tipus, especialment les musicals i aquelles que requereixen d'un aforament important.

- Els diferents **museus del municipi** són elements estratègics de l'activitat cultural i de desenvolupament econòmic. En aquest sentit elaborarem un pla d'actuació de l'àmbit museogràfic que tingui en compte que els museus també han de ser un espai de projecció dels artistes del municipi i un espai de preservació i difusió de la memòria històrica local.
- Promourem que els equipaments culturals com _____, a part d'estar a disposició de les companyies professionals, també ho estiguin de les companyies amateurs de la comarca, amb la finalitat de **popularitzar i apropar aquests equipaments a la ciutadania**.
- Amb l'objectiu d'arribar a nous públics, treballarem per enfortir les relacions entre **escola i equipaments culturals**, reconeixent l'important paper que l'escola té en l'adquisició d'hàbits culturals entre els infants i adolescents. Potenciarem que l'oferta cultural del municipi es pugui presentar durant les hores de tutoria.
- Treballarem per estendre les **pràctiques culturals a nous sectors socials**, incorporant nous promotors i usuaris de la política cultural del municipi.
- Treballarem per estendre les **pràctiques culturals als nouvinguts** amb la finalitat de reforçar una identitat compartida.
- Cap ciutadà amb voluntat d'**aprendre el català** es quedarà sense plaça per fer-ho.
- Potenciarem les **classes de català gratuïtes** per a tots els nouvinguts i la resta de la ciutadania i adaptarem els horaris d'aquestes classes a les necessitats dels usuaris.
- Serem proactius en la defensa del **model d'immersió lingüística a les escoles**.
- Impulsarem **Programes de formació i aprenentatge**, accions que han de facilitar l'adquisició per part dels ciutadans i ciutadanes d'aquelles habilitats necessàries per gaudir de les diferents propostes culturals del municipi. En aquest sentit, tindrem en compte que des del món privat moltes vegades ja es fa aquesta funció i evitarem duplicar l'oferta innecessàriament.
- **Dissenyarem noves eines de promoció i difusió**, accions per a

apropar a la ciutadania les propostes culturals i artístiques que es programen al municipi.

- Potenciarem **la qualitat pedagògica de l'oferta cultural** del municipi, perquè els infants i joves puguin gaudir-ne.
- Promourem les **activitats pedagògiques** dels museus i altres equipaments culturals del municipi.
- Treballarem per difondre la tasca i els fons dels **Arxius Comarcals**.
- Proposarem obrir la **Biblioteca** en dies festius.
- Impulsarem un **pla de llibreters** del municipi que impulsi la seva participació en la vida pública, reconeixent la seva tasca en la difusió i promoció del llibre.
- Obrirem una línia de suport per a la celebració de **festivals i trobades literàries**.
- Crearem els premis literaris **Ciutat de _____**.
- Potenciarem les **Festes del _____** com a referent nacional de la cultura tradicional i popular. En aquest context prioritzarem un model que combini la diversió amb les actituds cíviques i responsables, especialment entre els més joves.
- La **faràndula (bestiari, gegants i cabeçuts)** és part essencial del patrimoni cultural dels ciutadans i per aquest motiu en promourem la seva difusió. Igualment establirem un programa –amb calendari i pressupost específics- per a la seva conservació i, si s'escau, reposició.
- Establirem una línia de suport que incentivi la **presència de la ciència als centres culturals** del municipi, col·laborant estretament amb les associacions especialitzades en aquesta temàtica.
- Ampliarem les **Edicions Municipals** amb una nova sèrie de monogràfics dedicada a temàtiques d'actualitat i d'interès local. Per exemple, qüestions sobre demografia, sociologia, urbanisme o medi ambient.
- **Donarem suport a totes les activitats culturals privades** de lleure que es puguin realitzar, facilitant-los permisos i agilitant els tràmits municipals necessaris.
- Impulsarem un **programa d'activitats culturals i de lleure** complet per a tots els caps de setmana de l'any, que inclogui l'oferta privada amb la qual actuarem coordinadament.

- Endegarem un **procés de participació amb adolescents i joves** per a conèixer les seves inquietuds de lleure i culturals, amb l'objectiu de detectar mancances i noves necessitats.
- **La cultura familiar** serà una prioritat. Posarem l'accent en organitzar activitats perquè puguin gaudir-ne conjuntament pares i fills.
- Donarem **suport als programadors de teatre infantil** i altres disciplines artístiques orientades als nens i nenes del municipi.
- Crearem **espais de joc multi-generacionals**, on s'ensenyi a jugar, gestionats pel món educatiu i associatiu amb el suport municipal: una ludoteca per a totes les edats.

Objectiu 3

La creació és la baula inicial de tota expressió cultural. I els creadors i els seus intèrprets... El municipi esdevindrà un terreny abonat a la creació i a la seva posterior difusió.

- Aprofundirem la **projecció dels creadors locals i catalans** en tots els escenaris del municipi, i en aquells actes que organitzi l'Ajuntament garantirem sempre la presència de creadors catalans.
- Treballarem per disposar dels **equipaments cívics** que el municipi requereix com a punts de trobada per a la creació de sinergies entre les diferents disciplines artístiques.
- Obrirem els equipaments municipals a les **companyies amateurs** de teatre, música i dansa.
- Impulsarem **Programes de recerca, creació i producció de propostes culturals**, accions que han d'incorporar els usuaris i usuàries del municipi més actius amb projecte propi i que no tenen equipaments ni recursos.
- Potenciarem **espais relacionats amb els ensenyaments artístics** (música, teatre, dansa, arts gràfiques), especialment destinats a la gent jove, amb la finalitat d'impulsar la creació.
- Donarem suport a les empreses culturals que en la seva programació **afavoreixin obres d'autors locals**.
- Estudiarem la implantació al municipi de **residències temporals de creadors**.
- Ajudarem i promourem les **entitats dedicades a la cultura popular i tradicional** de Catalunya: castellers, colles sardanistes, bastoners,

esbarts, ...

- Vetllarem perquè les entitats que promouen la cultura popular i tradicional al nostre municipi tinguin els **espais suficients** per poder desenvolupar la seva activitat.
- Afavorirem els **intercanvis creatius i de creadors** amb diferents ciutats del món.
- Afavorirem els projectes culturals de creació i de difusió conjunts entre els **territoris de parla catalana**.

Objectiu 4

La cultura també representa desenvolupament econòmic. Potenciarem **la cultura com un factor de desenvolupament i creixement econòmic** on connecti, en l'àmbit de la cultura, els sectors privats amb els públics. En aquest context, cal que el municipi tingui un far, una marca, i elements de capitalitat cultural específics que la diferenciïn d'altres ciutats i que, alhora, complementin l'oferta d'altres municipis de la comarca.

Accions

- A través d'un procés de participació, comptant amb tots els agents implicats, redactarem el projecte del _____ que a part de contemplar les possibilitats d'esdevenir un centre per a l'estudi, la investigació i la difusió de _____, sigui un pol de desenvolupament turístic i econòmic del municipi.
- Impulsarem l'elaboració d'un **calendari anual d'activitats culturals remarcables**, repartides al llarg de l'any, amb la finalitat que el conjunt de les activitats que s'organitzin permetin ser un espai de lleure pels ciutadans i, alhora, un element d'atracció turística de la ciutat.
- **Impulsarem una oferta museística que sigui un factor de difusió del nostre llegat cultural i patrimonial.** Aquesta orientació ens ha de permetre que els museus de la ciutat siguin, també, un factor que incrementi l'interès turístic.
- Promourem la instal·lació i **creació d'empreses de l'àmbit de la cultura** a la ciutat, a través de la col·laboració públic-privat en la gestió d'equipaments culturals i l'organització d'esdeveniments.
- Projectarem una imatge, una **marca de ciutat cultural**. Apostarem pel turisme cultural i impulsarem un projecte far, un esdeveniment cultural, que situï la ciutat en el mapa cultural nacional.
- Treballarem per **coordinar l'oferta cultural i turística** del municipi amb

la de la resta de la comarca.

- Establirem marcs de **relació entre el sector públic i el privat de la cultura** (cinema, llibreries, galeries d'art, etc.).
- Redactarem un **pla d'il·luminació** dels principals edificis i monuments.
- Impulsarem el **coneixement del teixit associatiu**, especialment ateneus i centres culturals, com a noves destinacions turístiques familiars. Conèixer la ciutat a través del seu teixit associatiu cultural és una bona eina per promoure l'associacionisme i la pertinença al país.
- Donarem suport als **dinamitzadors culturals** amb la finalitat d'ajudar a les entitats culturals a adaptar-se a les necessitats i demandes de la població i poder donar un millor servei. Potenciarem que aquests dinamitzadors pugui treballar en diverses entitats i les puguin ajudar, assessorar i connectar-les en xarxa.

4. Esports

CiU aposta per incentivar la promoció de l'esport escolar per tal que arribi a tots els infants de Catalunya, com a escola de valors i generadora de convivència, espai d'integració i de mutu coneixement entre els nouvinguts i els autòctons. Cal fomentar l'exercici com estil de vida activa i com a forma d'oci alternativa per tothom. Així mateix, s'ha de prioritzar l'esport de base, el suport als clubs i a les entitats. La majoria de les famílies catalanes tenen algun membre que realitza activitat física de manera regular amb cada cop un major arrelament en la nostra societat. Aquesta elevada taxa de penetració s'aconsegueix majoritàriament a través de la iniciativa privada, entitats en general i de clubs esportius en particular; en bona part això és possible gràcies a la, cada cop més, professionalització d'aquest sector.

L'activitat física i l'esport representen avui una part important del PIB català així com també representa a una gran part de la societat catalana, ja siguin ciutadans, entitats, clubs o empreses professionals. A més, l'activitat física i l'esport constitueixen elements fonamentals per a la cohesió i integració socials, per al foment de la nostra llengua i ajuden a consolidar una societat més sana, amb uns estils de vida més actius, cosa que representa un estalvi indirecte per la sanitat pública. Així doncs, cal potenciar que l'activitat física estigui a l'abast de totes les persones.

Les nostres propostes:

- Cal potenciar el vessant inclusiu de l'esport per fer possible l'esport per a tots.
- Defensarem l'associacionisme com a element tradicionalment vertebrador del teixit esportiu català.

- Promourem un nou marc de col·laboració mes intens i efectiu entre els clubs esportius i les administracions de la generalitat i locals per potenciar l'ús dels espais esportius durant les hores no lectives.
- Demanarem a la Generalitat la instal·lació de desfibril·ladors externs a totes les instal·lacions esportives de les administracions.
- Facilitarem la professionalització de l'esport i la creació d'estructures locals que potenciïn l'esport català.
- Posarem a la disposició de les associacions de la gent gran, programes per fomentar l'activitat física de la gent gran
- Treballarem des dels ajuntaments i consells comarcals perquè el reequilibri territorial també arribi a l'esport

En definitiva, des dels ajuntaments treballarem per estendre la pràctica de l'esport en la seva totalitat, pels beneficis que aporta per la salut i perquè alhora és alhora un eix vertebrador i un element molt important per a la cohesió social i territorial.

“Pensar en positiu és estimar la teva terra”

Des dels ajuntaments i des del Govern del nostre país, hem de garantir l'equilibri entre desenvolupament i sostenibilitat. El debat no és entre conservacionistes i desenvolupistes.

S'ha de poder viure i treballar a cada comarca de Catalunya, desenvolupant les potencialitats econòmiques de cada territori. Però hem de ser conscients que hem de llegar a les futures generacions un país un planeta millor del que nosaltres gaudim. Les polítiques de sostenibilitat, de respecte al medi i de lluita contra el canvi climàtic han d'abastar de manera transversal tots els àmbits de la nostra societat.

1. Comunitats sostenibles

Catalunya està en bones condicions per trobar un equilibri just entre desenvolupament i sostenibilitat i fer-ho des d'una visió triple: present, futura i universal. És a dir, les generacions actuals tenen dret a gaudir del territori que els ha estat llegat; tenen el deure de preservar-lo per a les generacions futures, i tenen també l'obligació moral de contribuir a la sostenibilitat de tot el planeta.

Des de CiU hem volgut situar dins l'apartat de sostenibilitat les propostes en infraestructures i mobilitat, respecte a l'equilibri territorial, sobre habitatge, amb relació al canvi climàtic i a la biodiversitat, sobre energia, sobre aigua i sobre residus.

Defensem que les polítiques en aquests àmbits s'han de fer amb l'objectiu de trobar l'equilibri necessari entre desenvolupament i sostenibilitat, amb l'objectiu de sumar sempre. Ni dividir ni separar.

Des de CiU estem compromesos amb la sostenibilitat del fer, la sostenibilitat de fer coses, no d'aturar-les ni prohibir-les. Som els del "no al no" i els del "sí al canvi". Diem "no" a tot el que afecta negativament el medi ambient i al desequilibri territorial, i diem "sí" a tot allò que fa que les persones tinguin més oportunitats i visquin en millors condicions.

Volem aplicar el principi de racionalitat en la utilització dels recursos naturals, en la planificació, en la tramitació administrativa, en l'ús del sòl, en l'ocupació del territori, en la inversió i en un aprofitament eficient de les infraestructures existents i de les que cal fer.

La sostenibilitat és una forma de relació entre les societats i el seu entorn natural. Un concepte complex amb dimensió econòmica, social, territorial i ecològica. El seu caràcter transversal fa que hagi d'estar present en tota acció política. Per aquest motiu cal parlar de les infraestructures, de la mobilitat, de l'equilibri territorial, del medi ambient i el canvi climàtic, de l'energia, de l'habitatge, de la mobilitat i les seves infraestructures, en termes de sostenibilitat en l'aplicació de recursos i d'aplicació de polítiques que cobreixin les necessitats dels ciutadans per desenvolupar-se socialment; les necessitats de l'economia per esdevenir competitiva, i que compongui un model equilibrat territorialment i viable mediambientalment.

Catalunya ha d'enfocar el repte de la sostenibilitat des d'una visió de present i de futur i alhora d'universalitat. Des del catalanisme, CiU es troba en la millor posició política des de la qual articular les polítiques de sensibilitat mediambiental, del disseny de les infraestructures, de l'ús racional de l'energia o la contribució del nostre país a la lluita contra el canvi climàtic.

La configuració d'unes infraestructures de primer nivell és una de les necessitats més immediates que té plantejades Catalunya. Patim un dèficit d'infraestructures, reconegut i detectat per tots els partits polítics, món econòmic i societat civil. La part més important es deu a la manca d'inversió acumulada per part de tots els governs espanyols, que any rere any deixen de destinar a Catalunya uns diners que per pes econòmic i contribució al PIB estatal són necessàries per ser un motor econòmic.

Però no només això explica la manca d'infraestructures. Durant els darrers cinc anys, el ritme inversor del Govern de la Generalitat s'ha alentit molt sensiblement. Una manca d'idees i l'absència de projecte, un altre ordre de

prioritats, les discrepàncies internes, un executiu configurat amb compartiments estancs i la falta de lideratge en són algunes causes.

En darrer terme, hi ha un element que també explica aquest retard a l'hora de construir noves infraestructures. D'ençà uns anys, la ubicació d'infraestructures ha provocat de manera molt habitual el rebuig d'una part de la ciutadania afectada, que s'ha articulat en forma de plataformes per mostrar la seva oposició als projectes. Aquest comportament, que en essència es pot resumir amb la frase "no al meu pati" (not in my backyard, en anglès), va ser en bona part instigat per determinats partits, com a fórmula per desgastar el govern de CiU. Ara que són al Govern veuen que bona part d'aquests moviments se'ls giren en contra, però alhora, fruit de les seves pròpies contradiccions, estenen l'acció política del no, oblidant-se del què és millor pel país.

Malgrat això, no es pot obviar que una part d'aquesta oposició ciutadana a determinats projectes respon a una exigència per a una major sensibilitat pel medi ambient i a favor d'un creixement més sostenible. CiU no és aliena a aquesta demanda social i sabrà conciliar els diferents interessos del país, com a força política que ocupa la centralitat a Catalunya .

Des dels ajuntaments ens comprometem a treballar per aprofundir les potencialitats de cada territori i garantir que arreu del país, es visqui on es visqui, es donin les condicions bàsiques per a l'obtenció de qualitat de vida i la generació de prosperitat. Per construir un país equilibrat, tant a nivell territorial com a nivell econòmic i social, cal que des del Govern de la Generalitat es garanteixi que tota la ciutadania pugui desenvolupar les seves potencialitats sense diferències pel lloc de naixença o residència.

2. Infraestructures

Catalunya exigeix exercir el dret a decidir sobre les infraestructures i equipaments del nostre país. Volem decidir a quin país aspirem en el futur i volem gestionar les infraestructures en funció dels nostres propis interessos i la nostra pròpia concepció.

CiU aposta per un gran pacte nacional d'infraestructures per tal de dissenyar, planificar i impulsar les infraestructures que el país necessita, on siguin presents tots els actors que hi intervenen: partits, sindicats, món econòmic, tècnics, entitats del territori, societat civil, etc. Des de que es pensa una infraestructura fins que es posa en funcionament passen molts anys, i per tant, cal que aquest acord comprometi tothom per evitar que cada quatre anys es canviï de direcció, amb el corresponent perjudici pel país.

No es tracta de fer infraestructures per fer-les, malgrat que en tinguem dèficit, sinó de pensar quines infraestructures són necessàries per a assolir els nivells de desenvolupament sostenible a què aspira la societat catalana. Cal planificar i executar projectes d'infraestructures que siguin el màxim de respectuoses amb el territori i el paisatge, seguint sempre criteris de sostenibilitat.

Per CiU, la configuració d'un mapa d'infraestructures de futur ha de cobrir dos objectius complementaris.

D'una banda, oferir les eines necessàries al nostre model econòmic. En l'economia globalitzada en què vivim, un dels millors papers que pot desenvolupar Catalunya és el d'esdevenir un pol logístic del sud d'Europa i de la riba oest de la Mediterrània, i en conseqüència, les infraestructures no tenen un paper rellevant, sinó imprescindible. Per tant, calen uns aeroports, uns ports, un ferrocarril, unes carreteres i unes infraestructures energètiques competitives, i calen unes tecnologies de la informació i la comunicació (TIC's) equiparables a les dels països més avançats d'Europa. En aquest sentit apostem decididament pel desenvolupament del ferrocarril, com element estratègic pel transport de mercaderies. Finalment, també és necessari un sistema d'abastament d'aigua pensat com a solució estructural, i no només a curt termini, i que porti els recursos bàsics a totes les zones del país, tenint en compte, però, l'escassetat d'aquest recurs natural.

Les infraestructures han de servir també per aprofundir en l'equilibri territorial que tan inherent és al nostre projecte de país, i que tant ens diferencia de les formacions polítiques d'obediència espanyola. Per CiU la vertebració interior de Catalunya va ser una prioritat constant en la nostra acció de govern, i ha de continuar essent així donat que avui hi ha molta feina per.

Cal seguir treballant per aconseguir un país en xarxa i dotat de diverses centralitats potents, diferents a la de l'àrea metropolitana de Barcelona, dotades de suficients infraestructures. El camp de Tarragona, Girona, Lleida, la Catalunya central, les Terres de l'Ebre, les Terres del Penedès, l'Alt Pirineu i el territori d'Aran serien les altres.

Els més de 3.000 milions d'euros que l'Estat ha de destinar a Catalunya els propers 7 anys, tal i com marca l'Estatut, han d'invertir-se en les infraestructures que amb més urgència manquen al nostre país, sense deixar de planificar, però, projectes a més llarg termini. Si realment volem un país de primer nivell, cal passar de la solució a les necessitats del moment a un planejament per donar avui resposta a les necessitats futures.

CiU defensarà en el Pacte Nacional d'Infraestructures tots aquells projectes prioritaris que ja fa temps que té definits i ha anat defensant.

CiU creu necessari la creació de mecanismes per escurçar els llargs terminis que es requereixen per tirar endavant una nova infraestructura, sense que això comporti inseguretats en el projecte o manca de garanties legals i de participació.

Catalunya ha de planificar i gestionar totes les infraestructures bàsiques del territori, d'acord amb les possibilitats que ofereix el nou Estatut. Això passa pels aeroports, pels serveis i la xarxa de rodalies i regionals, pels ports, per les carreteres de titularitat de l'Estat, i per les línies elèctriques. Pel que fa a la gestió de l'aigua creiem que hem de poder decidir sobre tots els recursos hídrics que tinguem al nostre territori.

Apostem per regular les activitats de lleure als terrenys forestals, respectant els diferents graus de protecció del territori, els drets i deures dels propietaris i dels usuaris, dirigint-les cap als espais públics o buscar fórmules per a convenir amb les federacions esportives.

Les polítiques energètiques han de tenir un caràcter nacional i per tant han de sorgir d'un ampli consens polític. Fem una aposta clara per les energies renovables, on Catalunya va ser pionera, però en els darrers anys hem quedat

enrere. Hi ha energies renovables com la termosolar elèctrica que poden ser una oportunitat en un país com el nostre on llueix el sol la majoria de dies de l'any. La recerca i el desenvolupament han de ser la clau que ens permeti avançar en futures fonts d'energia i desenvolupar les existents per fer-les més eficients i rendibles.

La generació elèctrica hauria de poder-nos permetre ser menys dependents de fonts d'energia importades en les que el preu s'incrementa any rere any. En aquest context, cal un debat seriós al voltant de les necessitats de l'energia nuclear com a opció per tal de generar energia elèctrica dins de les nostres fronteres.

3. Creixement sostenible

CiU aposta per un creixement sostenible del país per tal d'oferir garanties de futur, i alhora no hipotecar-lo, és a dir, un just equilibri entre desenvolupament, sostenibilitat i equilibri territorial. Seran els plans territorials els que hauran de definir la perspectiva de futur, tot seguint una necessària lògica de compatibilitat que no oblidï el principi d'equilibri territorial que sempre ha caracteritzat CiU. Caldrà un exercici intens de consens per tal de tirar endavant aquests plans territorials, cosa que s'ha oblidat els darrers cinc anys.

Abans que res, cal no perdre de vista que CiU té com a prioritat garantir a tots els ciutadans de Catalunya una qualitat de vida equiparable, independentment del territori on visquin. Aquest creixement sostenible, gairebé per definició, ha de tenir límits. En primer lloc, hi ha zones on aquest ja no és viable si es volen evitar conseqüències negatives en el futur. És el cas, per exemple, del litoral, o bona part de la regió metropolitana, i d'algunes zones del Pirineu.

Catalunya té un greu problema de massificació per excés de densitat, cal treballar per garantir el manteniment dels espais verds i agrícoles que queden a la regió metropolitana i litoral, traslladant el creixement futur a les comarques de l'interior del país per contribuir a l'equilibri territorial.

En segon lloc, la preservació del paisatge natural, urbà i del medi ambient, el nostre patrimoni, han de ser prioritats, i no quedar relegades sempre com a factors anecdòtics, residuals. Es tracta de preservar els valors del territori, per tant, de la nostra identitat, i en definitiva, de la pròpia nació. Cal transmetre i defensar aquests valors front opcions demagògiques i insostenibles.

En tercer lloc, cal apostar per un creixement, que eviti al màxim un ús extensiu del territori; que prevegi i vagi lligat a la construcció d'equipaments, infraestructures i a la prestació de serveis públics adequats a aquest creixement; i que sigui font de riquesa per a una gran majoria del territori i no per a una minoria privilegiada.

4. Equilibri territorial

Des dels ajuntaments ens comprometem a treballar per aprofundir les potencialitats de cada territori i garantir que arreu del país es donin les condicions bàsiques per a l'obtenció de qualitat de vida i la generació de prosperitat. Per construir un país equilibrat, tant a nivell territorial com a nivell econòmic i social, cal que des del Govern de la Generalitat es garanteixi que

tota la ciutadania pugui desenvolupar les seves potencialitats sense diferències pel lloc de naixença o residència.

Des dels ajuntaments i des del Govern del nostre país, hem de garantir l'equilibri entre desenvolupament i sostenibilitat. El debat no és entre conservacionistes i desenvolupistes.

S'ha de poder viure i treballar a cada comarca de Catalunya, desenvolupant les potencialitats econòmiques de cada territori. Però hem de ser conscients que hem de llegar a les futures generacions un país un planeta millor del que nosaltres gaudim. Les polítiques de sostenibilitat, de respecte al medi i de lluita contra el canvi climàtic han d'abastar de manera transversal tots els àmbits de la nostra societat.

Un objectiu essencial del catalanisme és que tots els ciutadans de Catalunya puguin desenvolupar les seves potencialitats sense diferències pel lloc de naixença o de residència. Això no significa que el país hagi de ser uniforme, ni que a tot arreu hi hagi d'haver de tot. Significa, en canvi, que des dels poders públics s'ha de garantir que a tot arreu es donin les condicions bàsiques per a l'obtenció de qualitat de vida i la generació de prosperitat.

En definitiva, construir un país equilibrat econòmicament, socialment i territorialment.

CiU té molt clara aquesta visió de país i estendrà el concepte d'equilibri territorial a totes les polítiques que es duguin a terme des del Govern de la Generalitat. Això implica, entre altres coses, garantir a tota la població unes possibilitats de viure, desenvolupar-se, treballar i progressar en el territori on hagi nascut, així com donar un accés de qualitat als béns i serveis bàsics principals (aigua, electricitat, sanejament i telecomunicacions), i un accés equitatiu a l'educació, la sanitat, els serveis socials i la cultura. Implica també tenir en compte la variable territorial en la configuració de la política industrial, en l'ordenació comercial, en el model turístic...

Aquest procés haurà de comptar necessàriament amb la participació determinant de la gent del territori i de recollir les diverses sensibilitats locals.

5. Habitatge

Des de fa anys, les dificultats existents en l'accés a l'habitatge constitueixen una de les preocupacions més importants dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. La crisi actual ha agreujat encara més aquesta situació.

Per a CiU, parlar de sostenibilitat i habitatge voldrà dir plantejar l'accés a l'habitatge a preus assequibles i a la qualitat física de l'habitatge, però també introduir conceptes com la mobilitat obligada o la polivalència dels edificis. Tot plegat ha de permetre la sostenibilitat sociodemogràfica, que l'augment de preus dels habitatges dels últims anys, com l'element més significatiu, ha posat en perill, alhora que ha esdevingut un dels pilars més importants de l'actual crisi econòmica.

Caldrà garantir, doncs, l'accés a l'habitatge al mateix temps que millorem la qualitat de la construcció, especialment pel que fa a l'eficiència energètica, i fem evident la necessitat de quantificar els costos associats a l'habitatge

derivats, per exemple, de la mobilitat obligada o de la construcció de nous habitatges, amb el corresponent consum de territori, abans d'optar per la rehabilitació d'edificis existents.

L'habitatge és un dret essencial i una necessitat bàsica de la nostra societat. L'habitatge és l'espai vital de les famílies i l'entorn de moltes relacions personals. És el nucli principal de convivència.

L'habitatge és el bé de primera necessitat que més atenció i despesa genera a la nostra societat. En els darrers anys ha rebut el tractament de bé d'inversió.

En l'habitatge de propietat hi ha molta gent que ha invertit bona part del seu estalvi familiar.

A fi de garantir un creixement urbanístic sostenible, evitar l'especulació i assolir el màxim aprofitament del parc privat i públic es proposen dues mesures: a) que el preu del lloguer de d'habitatge públic pugui ser una quota variable en funció dels ingressos de la unitat familiar i b) que en el cas del parc privat d'habitatges de lloguer l'administració atorgui ajuts al pagament del lloguer per unitats familiars amb rentes baixes que no puguin fer front als preus dels lloguers privats i que alhora no puguin accedir a habitatges de lloguer de caràcter públic per manca d'oferta en la seva localitat.

El preu del sòl pateix del problema de l'especulació urbanística. No sembla just que es generin grans plusvàlues amb la venda de sòl de caràcter rústic requalificat a urbanitzable sense haver-hi generat cap valor afegit en la seva urbanització o altres actuacions de caràcter urbanístic. És per això que considerem que en casos de requalificació urbanística l'administració ha de conservar el dret de tempteig i retracte per evitar i actuar en casos d'especulació urbanística.

L'habitatge digne és un dret de primera necessitat al que tota persona ha de tenir accés. Els joves que arriben a la majoria d'edat el necessiten per emancipar-se i poder desenvolupar el seu projecte de vida. Les parelles el necessiten proporcionat per poder formar una família, és impossible solucionar el problema de la natalitat sense un espai suficient per poder-hi viure.

En els darrers 20 anys el nombre d'habitatges construïts a Catalunya s'ha doblat mentre que la població no ha crescut al mateix ritme. Això suposa una clara desproporció que cal intentar prevenir. En el futur cal vetllar, en la mesura de les possibilitats, per establir indicadors que permetin advertir sobre les necessitats reals d'habitatge arreu de Catalunya tenint en compte els índex reals de natalitat i de nova immigració.

Quan els fills s'emancipen, les necessitats d'espai es redueixen, cal crear un sistema que faciliti el canvi d'habitatge d'acord amb les necessitats de cada moment.

A la gent gran que viu sola, i amb més motiu si te problemes de salut, li interessarà disposar d'un sistema d'aparthotel amb serveis de suport per atendre les seves necessitats, alliberant altres habitatges que podran reincorporar-se al mercat.

CiU farà tots els esforços possibles per tal de garantir que ningú hagi de malviure per manca d'aquest equipament imprescindible.

En l'habitatge de propietat hi ha molta gent que hi ha invertit bona part del seu estalvi familiar. L'oferta d'habitatges de lloguer és avui manifestament insuficient i no prou competitiva envers l'habitatge de propietat.

Parlar de polítiques de futur d'habitatge és parlar de: a) la necessitat i la dificultat de disposar de sòl per poder fer habitatge de protecció oficial- de compra, lloguer o de lloguer amb opció de compra -; b) l'endeutament familiar i els perills que comporta; c) les mancances profundes i estructurals del mercat de lloguer respecte el mercat de propietat; d) la davallada, coincidint amb els cicles econòmics alcistes del mercat de l'habitatge, de la construcció d'HPO; e) la necessitat d'implementar mesures que permetin posar en el mercat en forma de lloguer o compra l'estoc d'habitatge generat aquests darrers anys; f) una xarxa de transport públic metropolità i de mitja distància potent que permeti viure a localitats relativament allunyades del lloc de treball, estudi o esbarjo, afavorint l'increment de l'oferta de sòl; g) Protecció, Implementar mesures fiscals que afavoreixin d'una manera decidida el mercat dels habitatges de lloguer; h) Flexibilitzar el mercat del sòl per millorar l'oferta i la consegüent rebaixa de preus.

Les necessitats que té la nostra societat com l'emancipació dels joves, la separació de famílies amb la creació de monoparentals, l'increment demogràfic amb l'arribada de nous immigrants, l'envelliment de la nostra societat i les necessitats d'atenció per més situacions de tot tipus de dependències i situacions de mobilitat reduïda fan que no sigui possible proposar polítiques d'habitatge sense tenir en compte aquests col·lectius.

Promourem els habitatges en municipis i comarques on existeix un índex de despoblament important, buscant fórmules per tal d'evitar aquest despoblament tot elaborant nous plans d'habitatges.

És necessari donar suport públic a persones amb rendes mitjanes que tenen i tindran dificultats per fer front a les seves obligacions hipotecàries.

En aquest sentit CiU proposarà a la Generalitat de Catalunya, l'atorgament de més subvenció al crèdits habitatges per a joves menors de 3 anys, així com facilitar crèdits tous a determinats col·lectius per accedir al seu primer habitatge.

En el cas de joves facilitar crèdits a retornar a partir d'una determinada edat. Fent la corresponen reserva de domini de l'habitatge finançat.

En els darrers mesos el preu de l'habitatge ha tocat sostre. I ja és una realitat que hi ha un excés d'oferta que no pot ser assumida pel mercat. Malgrat això, els preus continuen essent massa elevats i en la majoria de casos inaccessibles.

Aquesta situació de crisi pot també servir de revulsiu per transformar una economia que no pot estar tan lligada a la construcció, que necessita diversificar-se i afrontar nous reptes per ser més dinàmica i competitiva.

CiU aposta per convertir el mercat de lloguer públic i privat en una alternativa real al mercat de propietat, la qual cosa implica la introducció de canvis legislatius en matèria d'arrendaments d'habitatges que ajudin a dinamitzar el mercat i a ampliar l'oferta d'habitatges de lloguer.

Estudiar mesures per millorar les condicions de lloguer dels col·lectius en situació econòmica precària o el jovent, que comportin la modificació de la llei d'arrendaments urbans pel que fa a la durada dels contractes.

CiU aposta també per la iniciativa privada com a fórmula propícia per donar resposta ajustada a les necessitats de cada ciutadà en matèria d'habitatge. Així, a més de l'habitual promoció de venda lliure, cal incentivar fórmules privades alternatives com les cooperatives d'habitatge, la masoveria urbana, o qualsevol altra mesura que afavoreixi la diversitat de l'oferta immobiliària.

D'altra banda, tenint en compte que Catalunya és un país petit i muntanyós, cal rendibilitzar al màxim la densitat d'habitatges per Ha, i per això caldria afavorir fiscalment les promoció d'habitatge amb més densitat, i penalitzar les construccions expansives.

El sol pateix el problema de l'especulació, no és just que es generin grans beneficis sense haver fet res per generar un valor afegit. El valor del sòl que passa de rústic a urbà ha de ser el mateix, és l'administració qui fa la requalificació urbanística.

Qui vulgui beneficis ha d'edificar aquest sòl urbanitzat, si el vol vendre sense fer-hi res, l'administració l'ha de poder comprar al preu que el va taxar quan era rústic afegint-hi les despeses d'urbanització i els increments d'IPC dels anys transcorreguts. Cal afavorir fiscalment i de manera decidida l'aparició de noves fórmules fiscals que afavoreixin el creixement de nombre d'habitatges de lloguer.

Cal impulsar mecanismes legals necessaris per facilitar i promoure el lloguer privat, assegurant els drets i deures del llogater i propietari.

També com a alternativa, CiU liderarà un estudi amb l'objectiu que els poders públics (Generalitat, Diputacions, Ajuntaments, Patronats habitatge, etc...) posin en pràctica la construcció d'habitatges nous i la venda d'existents sota la fórmula del condomini (dins el previst en l'art. 399 del Codi Civil).

És necessari que es construeixin més habitatges de protecció oficial per subvenir el desequilibri i el dèficit acumulat. És necessari que es construeixin més habitatges de protecció oficial per subvenir el desequilibri i el dèficit acumulat. Davant la davallada i preus del sòl nou, CiU proposa donar molt més suport a la rehabilitació amb ajudes i subvencions prèvia justificació. CiU creu en la rehabilitació pública i privada del nostre parc d'habitatges entesa en sentit ampli: no només constructiva sinó econòmica, social i generacional dels nuclis i barris que ho necessitin.

Aquesta nova construcció s'ha de realitzar de comú acord i cooperació entre la Generalitat i els municipis i sempre que això no signifiqui un desequilibri territorial ni una densificació indiscriminada de certes parts del territori. És a dir, el nostre no es el model que està aplicant el govern de la Generalitat a través de les àrees residencials estratègiques.

Tenint en compte l'oferta d'habitatge lliure existent i la demanda d'habitatge de protecció oficial a preus assequibles, cal implementar mesures i ajudes que facilitin i estimulin als propietaris i promotors privats reconvertir habitatge lliure desocupat en habitatge de protecció oficial de mutu acord, però sense trencar l'equilibri de mercat.

No ha d'entrar dins dels paràmetres de la normalitat que els ciutadans del nostre país per poder accedir al seu dret a un habitatge digne hagin de dedicar part del seu salari a pagar un crèdit hipotecari durant més de 20 anys de la seva vida. Cal impulsar mecanismes que instin als propietaris a la seva rehabilitació.

No és admissible que alguns immobles es trobin en situació de ruïna. Aquesta situació pot provocar situacions de perill per la integritat física de les persones que hi resideixen.

Cal impulsar mecanismes que instin als propietaris a la seva rehabilitació.

Les administracions públiques han de disposar d'una normativa clara per poder instar a la seva rehabilitació o enderroc si és necessari. Si el propietari no pot o no vol fer front al requeriment de rehabilitació o enderroc l'administració municipal ha de poder subrogar-se en la posició del propietari per executar la rehabilitació o enderroc.

El cost de l'actuació es repercutirà al propietari en base a un conveni previ que ha de fixar les condicions de l'execució i la manera d'abonar el cost de l'execució que hagi fet front l'administració.

Defensem una reforma de la política fiscal en matèria d'habitatge lliure i d'HPO per adaptar-la a les prioritats del mercat de l'habitatge.

La desgravació sobre a l'IRPF dels habitatges que disposin de habitatges de lloguer, com ja passa per les persones que tenen contractada una hipoteca. Així evitem la discriminació fiscal per a qui disposi d'habitatge de propietat o de lloguer.

L'habitatge habitual ha de tenir un IBI reduït, CiU promourà descomptes importants, adaptats a la capacitat de l'immoble i a les persones que realment hi viuen.

Cal establir un IVA reduït per a la rehabilitació d'habitatges. Els habitatges buits han de tenir una fiscalitat que animi els propietaris a llogar-los. Cal un règim de lloguer protegit i complimentat fins a preus de mercat. Un dels problemes que afecta al preu de l'habitatge és l'excés de construcció. A fi de contribuir a la sostenibilitat del territori i evitar l'augment de preus en moments de bonança econòmica es proposa que la concentració d'habitatges en un únic propietari estigui subjecta a l'obligatorietat de la sortida d'un tant per cent a aquest règim de lloguer protegit i complementat.

Defensem una reforma de la política fiscal per facilitar al propietari d'un pis per posar al mercat, ajudant-lo econòmicament en les rehabilitacions i no gravant-lo fiscalment amb els ingressos obtinguts del lloguer per garantir la continuïtat d'aquest pis en el mercat. D'aquesta manera els lloguers podran ser més baixos pels llogaters i s'oferirà més oferta.

Cal establir mesures pactades conjuntament amb les entitats financeres que evitin situacions de sobreendeutament familiar, i fomentant l'estalvi i al mateix temps, millorar l'accés de la majoria de la població al finançament per l'adquisició de l'habitatge habitual per la retracció en l'oferta financera de crèdit.

Des de CiU considerem que cal evitar i actuar per assegurar l'eradicació de les situacions d'infrahabitatges, habitatges insalubres, l'assetjament immobiliari i les situacions cada vegada més acusades, de sobreocupació.

Cal afrontar la problemàtica dels lloguers antics respecte les situacions d'infrahabitatges i la manca de capacitat dels propietaris per poder-hi fer front..

També cal la revisió de lloguers antics per evitar situacions d'infrahabitatges degut a què el propietari no pot fer front a les reformes necessàries.

És important canviar les lleis necessàries per tal de garantir que els habitatges llogats que pateixen una manca de manteniment per part dels propietaris, puguin ser rehabilitats i restaurats per part dels llogaters situació econòmica precària i evitar situacions de "mobbing" i assetjament immobiliari

Capacitar jurídicament a l'administració municipal i la Generalitat per a la seva inspecció i sancionar els propietaris o persones que es beneficien econòmicament d'aquest abús.

També cal eradicar qualsevol discriminació en l'accés a l'habitatge per a col·lectius amb diversitat funcional. Així mateix, cal potenciar l'accessibilitat dels habitatges, fomentant un disseny/ergonomia que es faci tenint en compte que no han de tenir barreres arquitectòniques

Cal impulsar mesures de caràcter públic que facilitin, permetin i verifiquin el compliment efectiu de la normativa prevista i vigent en matèria de supressió de barreres arquitectòniques en els elements comuns dels edificis de nova construcció. En casos de finques que no siguin de nova construcció cal impulsar ajuts suficients per a la seva adequació a la normativa, prioritzant aquells edificis on resideixin persones amb mobilitat reduïda.

Considerem prioritari l'aplicació de quotes mínimes, en obra nova, d'habitatges adaptats per discapacitats per pal·liar el dèficit existent. La actual llei d'accessibilitat ha de ser aplicada amb rigor i si cal s'ha de millorar

Apostem per reduir l'impacte ambiental dels edificis i per la generalització del concepte d'ecohabitatges. S'han d'establir mesures que facilitin l'estudi global de la sostenibilitat en l'edificació, des del disseny fins a la seva desconstrucció quan finalitzi la seva vida útil.

Potenciarem la utilització de materials fàcilment reciclables i que generin menys despesa energètica total (des de la fabricació fins al seu desmuntatge i reciclatge).

Tot edifici de nova construcció ha de garantir l'eficiència energètica i l'aïllament tèrmic i acústic òptim, incorporant des del primer moment les energies renovables.

Cal potenciar també la racionalització de les xarxes de subministrament de l'edifici: energètica, tèrmica, o les xarxes d'aigües brutes i xarxa d'aigües pluvials de tal forma que aquestes permetin la recuperació per a reg tant a nivell general com particular .

Cal promoure i potenciar la generació de cooperatives per a les famílies que volen gestionar la construcció del seu habitatge. Evitarem l'execució immediata de les hipoteques sense cost quan es deixin de pagar per causes de força major. Establirem un període de carència per a causes taxades (atur i malaltia greu) en el pagament de les quotes de préstecs hipotecaris.

Finalment, cal afavorir fiscalment l'aparició de noves fórmules d'inversió de petits inversor privats en habitatge. Cal promoure la generació de societats d'inversió en habitatges de lloguer que generen rendes i alhora despeses de conservació. Tot protegint i garantint l'efectivitat dels drets del propietari, assegurant el cobrament de rendes i ajudant econòmicament a les despeses de possibles accions de desnonament.

6. Canvi climàtic i medi ambient

Catalunya sempre ha estat un país pioner en referència als temes medi ambientals, sempre hem estat un país que no hem tancat els ulls a l'impacte que la societat té el medi. Una societat que no té cura de l'entorn i que no té sempre present la premissa de deixar un món millor del que l'hem trobat a les generacions futures, és una societat que no pensa en el futur, i menys un futur sostenible i de qualitat.

Cal impulsar noves polítiques encaminades a la minimització d'impactes en el medi terrestre, aquàtic i atmosfèric. Això passa entre altres, per polítiques de gestió correcte dels recursos naturals tenint en compte el territori, mesures d'educació ambiental i de minimització dels residus, i polítiques de racionalització en la gestió de residus.

En aquests moments no podem obviar del canvi climàtic que estem patint. En aquest tema no podem tenir la sensació que és una cosa llunyana, que la nostra acció no és transcendent. El canvi climàtic no solament és inequívoc i és degut principalment a les emissions de gasos d'efecte hivernacle originats per l'home, sinó que a més és una amenaça directa per la supervivència del nostre ecosistema i tenim la responsabilitat de reduir al mínim el nostre impacte.

L'escalfament actual de la terra va començar fa uns milers d'anys després de la darrera glaciació, les glaciacions i escalfaments s'han produït cíclicament a la terra sense que se sàpiga que l'activitat humana hi tingués res a veure en aquells temps. Malgrat això, l'acceleració que actualment es manifesta té fonaments prou fermes per creure que està provocada per aquesta activitat, és per això que cal actuar en tot allò que sigui possible i estiguin sota el control humà.

Catalunya, com a país dinàmic, capaç d'adaptar-se als canvis i il·lusionar per construir un món millor, ha de treballar d'una forma decidida per aportar el seu gra de sorra per tal de minimitzar en el possible el canvi climàtic.

Catalunya, hauria de poder prendre part en les cimeres on es tracta aquest tema, i no anar a remolc de les iniciatives, a voltes incipients, que té el govern de l'Estat.

El canvi climàtic és un problema d'abast mundial, i nosaltres, per tant, hi hem d'estar implicats i fer-ne una prioritat treballant en les línies marcades per la UE. Aquest fet està condicionant i condicionarà les polítiques medi ambientals, però també altres com l'energètica o la del transport. En aquest sentit les accions a emprendre davant la realitat del canvi climàtic no corresponen solament als governs, sinó que requereix un compromís de les empreses i del conjunt de la societat.

CiU considera que una política òptima per afrontar el canvi climàtic ha de combinar cinc enfocaments: estudi dels orígens, mitigació de les possibles causes, adaptació a la nova realitat, protecció davant de possibles emergències, bona gestió dels recursos.

L'estudi dels orígens del canvi climàtic s'ha de fer tant a nivell local com a nivell general per poder aplicar les millores necessàries a Catalunya. Pel que fa a la mitigació, s'han de reduir les emissions dels gasos que provoquen efecte hivernacle, especialment el CO₂. Aquest aspecte segurament és el més important, ja que és el que comportarà que l'avançament dels efectes provocats pel canvi climàtic siguin més assumibles. A més, aquesta feina s'ha de fer amb una premissa indiscutible: el ferm convenciment del conjunt de la societat per aconseguir-ho. Per treballar per la reducció de l'efecte hivernacle, hem de tirar endavant un seguit de propostes:

Establir una política energètica que augmenti l'autosuficiència i l'eficiència, tant en l'activitat productiva, la distribució, així com en el disseny i ús dels edificis. Apostem per la diversificació en la producció d'energia, sempre que s'estudiïn els costos, els riscos, i la productivitat, fomentant les energies renovables, sense descartar la possibilitat de l'energia nuclear per les seves característiques de flexibilitat i competitivitat.

Promoure la innovació tecnològica en l'àmbit de l'energia i crear incentius i ajudes pràctiques com manuals, programes informàtics, etc. per la creació d'empreses innovadores en aquest sector, i a la vegada, explorant totes les alternatives existents per millorar-ne l'eficiència com investigar en noves fonts i crear incentius per la creació d'empreses innovadores en aquest sector. Coliderar amb l'iniciativa privada la creació de grans àrees de reciclatge de matèria forestal, amb l'objectiu tant de fabricar compost, com de generar energia de forma centralitzada al país.

Fomentar models de mobilitat menys consumidors d'energia, amb estudi i aplicació de l'urbanisme actual i futur que faci les ciutats més accessibles, promovent i potenciant un transport públic extens, de qualitat, i d'altres prestacions (principalment basat amb el ferrocarril - de velocitat alta o d'alta velocitat per les persones i a través de la xarxa convencional per a les mercaderies amb hubs d'alta eficiència per a la càrrega i descàrrega).

Estimular i facilitar el paper de l'agricultura i la silvicultura responsable en la lluita per mitigar contra el canvi climàtic. Crear sistemes de regadiu productius amb propietats agràries amb capacitat de grans produccions seguint els models més avançats d'aprofitament. Amb mesures com impulsar la producció i l'ús

dels agrocombustibles i la utilització de noves tècniques agrícoles que permeten un estalvi energètic i una millor captació de CO₂. Revaloritzar les zones boscoses privades, a través de la construcció de cases rurals, granges, escoles o altres centres de recerca o de lleure, que condueixin a mantenir els boscos en condicions.

A banda de totes aquestes mesures, que impliquen un model de país compromès d'una forma decidida en la mitigació de l'emissió de gasos a l'atmosfera, el govern ha de plantejar-se una política fiscal pròpia en matèria ambiental sense perjudici de la prioritització del foment pel respecte al medi ambient.

L'adaptació comporta preparar l'economia d'un país a les noves condicions climàtiques. En aquest sentit i dins l'ample ventall de matèries que s'han de considerar, hi ha alguns principis que semblen fonamentals:

Tenir coneixement dels impactes actuals i fer una previsió dels impactes futurs que es poden produir a Catalunya. S'han de fer estudis i recerca per tal de poder-ho definir, sense por dels resultats que puguin donar.

Els sectors implicats han de poder adaptar-se a la nova realitat, aprofitant aquesta oportunitat per tal de modernitzar-se i fer-se més competitius, no poden restar impassibles. En aquest sentit s'hauria de promoure una política fiscal incentivadora, que fomentés aquesta readaptació i penalització en cas contrari.

Les mesures que es decideixin tirar endavant per millorar l'adaptació dels diversos sectors, han d'estar consensuades entre els mateixos sectors i l'administració, ja que aquest és l'únic camí per garantir l'èxit.

Atesa la importància crítica que l'adaptació a les noves condicions climàtiques té per a l'economia del país, no hauríem d'esperar a rebre indicacions de l'administració de l'Estat, sinó que Catalunya ha d'estar disposada a exercir el seu dret a decidir en aquest terreny. En aquest sentit, cal desenvolupar una Llei d'estalvi i eficiència energètica que, entre d'altres encàrrecs, hi hagi el de crear una Agència d'Energia de Catalunya que centri tot allò relacionat amb el vector Energia i canvi climàtic.

No hi ha el mateix impacte ambiental en zones geogràfiques llunyanes dintre de l'Estat o UE, per tant en aquesta matèria és una necessitat que Catalunya pugui decidir lliurement.

Pel que fa a la protecció, el país ha d'estar preparat per fer front satisfactòriament a episodis greus provocats per fenòmens climàtics, com per exemple, els períodes de sequera extrema o les pluges torrencials o llevatades.

No podem permetre que Catalunya garanteixi els seus subministraments d'aigua amb models que necessiten altes quantitats d'energia no renovables. Sinó que hem de treballar perquè a llarg termini tinguem les solucions més eficients i menys contaminants.

Catalunya ha de disposar d'un servei integral de subministrament d'aigua amb la millora/substitució de les canonades actuals que evitin pèrdues, ajudes amb la captació de pous nous, o vells recuperats, i la integració de les

dessalinitzadores previstes i l'aprofitament d'aigua recuperada amb depuradores, evitant dependre únicament dels embassaments actuals. Cal assegurar que, amb aquestes mesures, el subministrament d'aigua arribi a tot el territori amb interconnexions dels diferents sistemes.

Igualment, en totes les planificacions de desenvolupament urbanístic i industrial caldrà prendre en consideració les possibilitats actuals d'abastament d'aigua que ofereix el territori afectat.

En resum cal dissenyar una estratègia de protecció civil davant el canvi climàtic que identifiqui les principals amenaces, avalui les nostres vulnerabilitats i estableixi les mesures que cal implantar per estar adequadament previnguts davant aquestes situacions de potencial gravetat, tenint en una consideració especial amb les onades de calor per les greus implicacions que tenen amb la gent gran.

En conclusió, CiU proposa que el govern de la Generalitat tingui un pla de país, que inclogui també l'administració local i el conjunt de la societat, ja que és un problema on tots hi tenim la nostra part de responsabilitat. Aquest pla hauria d'incloure totes les mesures que Catalunya preveu per fer front al canvi climàtic, no solament als efectes, sinó també en l'estudi dels orígens d'aquest canvi climàtic a nivell local, la mitigació, protecció i adaptació a aquests. Òbviament aquest pla hauria de ser fruit d'un debat participat, principalment pels experts i pel conjunt de la societat, ja que en la participació i en el compromís de tots rau l'èxit de les mesures a emprendre.

7. Energia

L'energia té una estreta relació amb les quatre dimensions de la sostenibilitat (econòmica, social, d'equilibri territorial i ambiental): els serveis que l'energia proporciona contribueixen a satisfer múltiples necessitats bàsiques com la il·luminació, la capacitat de produir, transportar i processar aliments, la mobilitat o l'accés a la informació. La seguretat del subministrament energètic i el preu de l'energia són, doncs, factors crucials per al desenvolupament econòmic. D'altra banda, és evident que moltes de les formes de producció i consum poden reduir la sostenibilitat ambiental.

En els pròxims anys, cal equilibrar diferents objectius com: garantir la qualitat del subministrament; establir un model competitiu econòmicament i amb menys dependència exterior; respectar el medi ambient, amb un pes més gran de les energies renovables; reduir els combustibles fòssils, i millorar l'eficiència en la utilització de l'energia, per arribar a un model català de generació i consum d'energia que sigui sostenible. Cal, però, tenir clar el que es vol fer, ja que el canvi de model requereix decisions constants que no es poden paralitzar, ni es poden modificar els criteris pels quals s'adopten les decisions de forma arbitrària.

En aquest context, la inversió en la recerca i el desenvolupament de la tecnologia associada a l'energia són bàsics, no només per la millora mateixa en la producció i l'eficiència energètica, especialment en la generació procedent de fonts renovables, sinó per la dimensió econòmica que pot tenir per a la

competitivitat del país, i per a la creació de nous llocs de treball i el desenvolupament d'una indústria capdavantera en l'àmbit de l'energia.

8. Aigua

L'aigua és un element fonamental per a la nostra supervivència i per al desenvolupament de Catalunya. És per això que cal garantir l'abastament d'aigua arreu del país com a factor determinant per a la prosperitat de tot el territori, d'acord amb la normativa comunitària, amb una visió integral del cicle de l'aigua, tot preservant la qualitat dels nostres rius.

En política d'aigua serem clars en els plantejaments, decidits en les mesures i equitatius en el repartiment.

9. Residus

Els eixos principals de la política de gestió de residus a Catalunya, com a la resta d'Europa, passen per prevenir la generació de residus, augmentar-ne la recuperació i minimitzar els que es destinen a eliminació final.

Per complir aquests objectius tothom és important: ciutadans, empreses, indústries i comerços, administració pública, entitats i societat civil.

Seran prioritats la creació de programes de recerca en matèria d'energies renovables i de baix risc, la reducció, el foment de la reutilització, l'eliminació de residus, i en general el consum de recursos més responsable, el sanejament d'aigües residuals urbanes i industrials i control de la qualitat ambiental. Catalunya sempre ha sigut pionera i referent en matèria de medi ambiental.

I en la implantació de la recollida selectiva de les diferents fraccions no ha sigut una excepció. Aquí és on Catalunya com a país marca diferències, i les pot continuar marcant. Cal potenciar la recollida dels olis vegetals usats provinents de les llars com a una fracció més en la recollida selectiva de residus, implantant sistemes de proximitat a la ciutadania que en facilitin el seu reciclatge i amb la garantia de que el cercle de gestió i valorització d'aquest residu sigui tancat.

Molts municipis ho fan però no hi ha un criteri unificat, és l'administració local qui determina les actuacions. És molt convenient establir una llei on l'administració local pugui desenvolupar mitjançant ordenances al tractament de residus.

“Pensar en positiu és mirar el futur en positiu”

La innovació, entesa en un sentit ampli, és i ha de ser la plataforma de llançament transversal des de la qual Catalunya s'enlaira per sortir de la crisi econòmica, política i social actual i per progressar. Catalunya ha disposat tradicionalment d'unes bases de coneixement científic i tecnològic fortes que, tanmateix, en els últims anys han perdut empenta. Cal, doncs, recuperar-les. Des dels municipis hem de treballar perquè els nous talents trobin en Catalunya i els seus pobles i ciutats una oportunitat de futur. Els emprenedors són una base important per al nostre futur econòmic i cal, per tant, treballar plegats per tot el que queda per fer.

1. Model econòmic: talent i creativitat

Catalunya ha d'aspirar a l'excel·lència

Catalunya ha d'apostar per una cultura econòmica que aspiri permanentment a ser eficient, innovadora, socialment responsable, diversificada en els seus mercats i marcada per l'excel·lència i el seu valor afegit”.

CiU considera que la creació de riquesa és fonamental per a poder desenvolupar polítiques per al benestar i la prosperitat dels ciutadans, així com la cura del país i de l'entorn. No hi ha polítiques socials, no hi ha polítiques mediambientals si no hi ha una economia sòlida darrere, i una economia sòlida vol dir empreses fortes i dinàmiques, des de les grans a les petites i mitjanes empreses, vol dir teixit productiu competitiu, que creix i progressa. Una economia sòlida, dinàmica i oberta al món també és imprescindible per al ple desenvolupament nacional del nostre país.

El món canvia, apareixen nous riscos i oportunitats i, per tant, cal plantejar una política econòmica amb futur. Davant els nous reptes: la globalització, els processos migratoris, els canvis en les percepcions i les actituds de les persones,... es fa imprescindible plantejar noves polítiques per a l'impuls de la competitivitat de la nostra economia i la seva capacitat de competir al món.

Ens cal un canvi en profunditat. Un nou impuls econòmic, i una forta ambició col·lectiva com a societat. Catalunya ha de voler ser una referència pel seu progrés econòmic i pel seu progrés social. Volem un país amb ambició, que valori l'excel·lència i la creativitat i que incentivi les vocacions emprenedores i de recerca. La formació i el coneixement han de ser la base de futur de la nostra economia, de la creació d'ocupació, del progrés social i de l'augment de la productivitat entesa com a producció de béns de consum de qualitat i que portin valor afegit a la societat. Aquesta és la matèria primera més important que necessitem: coneixement i reptes, ja que del coneixement i dels reptes en surt la innovació i el progrés.

Des de CiU entenem l'economia no com un objectiu en si mateixa, sinó com un instrument de progrés. Els objectius de la nostra acció política són les persones i el seu benestar, el País i el seu progrés. Sense una economia sòlida i productiva, es absolutament impensable l'existència d'una societat del benestar. Per a poder redistribuir primer s'ha de crear; el progrés econòmic és el que permet el progrés social. Per tant un creixement competitiu, diversificat, generador de ocupació, es el requisit bàsic, sense el qual és implantejable qualsevol altra fita de progrés, tant de caràcter humà com nacional, i per tant

CiU situa el creixement econòmic en el centre de la seva estratègia. Artur Mas, en la seva conferència del 20 de novembre de 2007 parlava de la Catalunya amb mentalitat empresarial, un país orientat al món de l'empresa. Si volem una Catalunya excel·lent, ens cal estendre la mentalitat empresarial i, hem de convertir dins i fora de Catalunya l'empresa en un valor social compartit i respectat.

Per a un nou creixement és necessari aprofitar les potencialitats de totes les persones. La formació està en la base del futur de l'economia, no hi ha dubte que la innovació serà fonamental per mantenir llocs de treball d'alta qualificació al nostre país, no hi ha dubte que les tecnologies d'informació i comunicacions i la seva ràpida adopció ens proporcionaran un avantatge competitiu important. Estem tots d'acord que la societat del futur és la societat del coneixement, però en qualsevol cas per a CiU això no implica que no s'hagi de mantenir una actitud de defensa de l'actual teixit productiu. Al contrari, volem continuar potenciant un sector industrial fort, modern i diversificat que ha de continuar fent gran el país. Volem refermar un model comercial, totalment vigent, que ha contribuït a conformar les nostres vides i ciutats i el nostre país. Volem seguir donant suport al sector turístic, una de les primeres fonts de riquesa del país. I volem reforçar el teixit de petites i mitjanes empreses i als autònoms que han contribuït a la creació d'ocupació i riquesa per a Catalunya. En aquest sentit, la formació i el coneixement han d'actuar com a motors de canvi dels sectors que conformen el nostre teixit productiu. Tots els sectors econòmics són importants. Catalunya ha de tenir empreses fortes i dinàmiques, tant en el sector primari com en l'industrial i en el de serveis. No ens podem permetre la desaparició de sectors sencers perquè ens empobreix com a cultura productiva i ens aboca a la dependència externa.

No és exagerat afirmar que ens trobem en una cruïlla. Tenim grans oportunitats, però també tenim riscos i cal optar pel camí encertat si volem continuar progressant. Amb una Europa que li costa créixer al ritme del creixement econòmic mundial i, una Espanya que recupera una dinàmica centralista i desacomplexada, el model econòmic català necessita una important sacsejada: d'una banda, per valorar les empreses que s'orienten cap a activitats de més qualificació i capacitat de competència internacional.

De l'altra, per canalitzar les exigències com a societat a l'equitat i l'eficàcia en les administracions: Catalunya ni es pot permetre la sagnia del dèficit fiscal anual amb l'Administració de l'estat, ni el malbaratament dels recursos de tots, per manca de transparència i eficiència en la gestió pública. Ens cal una orientació com a societat a l'estímul empresarial per crear prou llocs de treball per absorbir els nous nadius i fer funcionar l'ascensor social imprescindible per a la seva adequada integració.

El nostre objectiu: liderar el desenvolupament equilibrat.

Després d'un llarg període de relatiu creixement el nostre país ha d'afrontar una conjuntura econòmicament delicada de desacceleració econòmica, amb un empitjorament de les expectatives. A aquesta menys favorable situació, cal afegir-hi l'absència de mentalitat empresarial que s'ha produït en els governs de Catalunya i també, de l'estat, en els darrers anys: mancats d'una política en benefici de l'activitat econòmica, amb nul·la sensibilitat davant de les empreses, especialment les petites i mitjanes, i la seva activitat; mancats d'una política industrial activa; sense una política turística coherent i una manca de promoció exterior; incapaços d'afrontar el problema de les deslocalitzacions i tancaments empresarials; sense polítiques clares d'innovació; mancats de polítiques fiscals favorables a l'activitat econòmica; mancats d'atenció cap a les necessitats

d'infraestructures, de les quals Catalunya pateix un clar dèficit; inactius davant el col·lapse en els serveis bàsics com l'electricitat, el subministrament d'aigua o el transport ferroviari; i la davallada contínua de la sanitat i educació públiques; i mancats de voluntat política per transferir competències que vénen establertes per l'Estatut. CiU ha mantingut, en canvi, una actitud clara de suport a les iniciatives de la societat, sempre hi hem donat suport. Manifestem el compromís per un desenvolupament equilibrat, respectuós tant amb la dinàmica de les iniciatives econòmiques, com equilibrat amb el seu sosteniment futur.

Catalunya ha d'aspirar a lideratges empresarials mundials.

Cal parlar de competitivitat de les empreses, si volem aspirar a una Catalunya excel·lent. Qualsevol plantejament realista de creixement econòmic té a veure amb la rendibilitat del teixit productiu català. Rendibilitat de tot tipus, rendibilitat econòmica, per descomptat, però també rendibilitat social.

Aquesta consideració, juntament amb la nostra ambició nacional i la nostra preocupació pel progrés real de les persones, fa que CiU plantegi l'esperit emprendedor com un dels valors més importants a potenciar en el futur.

L'empresa crea riquesa i llocs de treball. A la feina passem gran part de la nostra vida, i per tant la seva qualitat té molt a veure amb el grau d'autorealització de les persones. En conseqüència, tota política adreçada a les persones ha de tenir també com a prioritat focalitzar-la en l'economia i les empreses.

En els darrers anys l'ocupació ha crescut molt en volum, però ens molts casos la qualitat de les feines i la projecció laboral no ha estat positiva ni els sous no s'han correspost amb el creixement del cost de la vida. Des de CiU volem que les millores de competitivitat de les empreses, i de productivitat i qualificació dels treballadors, es tradueixin en millores de la capacitat adquisitiva i de la renda real de la nostra ciutadania. En aquest sentit, CiU es declara absolutament contrària a una Catalunya del "low cost" pel que fa a la nostra economia. Aspirem empreses d'alt valor 1 afegit que no tinguin com a eix bàsic sous baixos, baixa formació professional dels treballadors. Així millorarem la competitivitat tot evitant la descohesió social.

Catalunya ha d'aspirar a un projecte col·lectiu ambiciós.

Per afrontar els nous reptes calen polítiques molt diverses i actituds decidides. La competitivitat, en essència, és el resultat de dos factors: les persones i les seves actituds i les empreses i les seves estratègies. Per influir positivament ambdues qüestions calen uns principis, primer, i uns eixos principals d'actuació, després, que emmarquin les polítiques concretes que finalment es puguin plantejar. Els de CiU se sintetitzen en: l'eficiència, no predicar allò que no es practica. No podem demanar competitivitat i eficiència a les empreses si no ho apliquem a les administracions públiques. En aquesta línia, cal reduir en totes les administracions, aquelles ineficiències existents que no aportin un valor públic demostrable al país. L'Administració ha de retornar a la societat el protagonisme en la gestió d'aquells serveis que no tinguin necessitat de fer públics, i alhora donar-li protagonisme en la gestió de recursos públics.

L'eficiència ha de ser aplicable a tot l'entorn que viu dels recursos públics, i exigible a totes les administracions amb qui es té relació. Cal incentivar el neguit de la millora dintre de l'Administració amb un clar objectiu d'estalvi i augment de la productivitat. El laberint de normes i administracions en que es posa als emprenedors a l'hora d'endegar una activitat és tan monumental, que en aquest moment està fent desistir a molts o els impulsa cap a l'activitat sense complir-les. Les administracions han de ser eficients i per tant s'ha de simplificar i facilitar les tramitacions.

La coherència. CiU ha d'assumir el compromís de plantejar polítiques clares i coherents independentment de si s'apliquen a acció de govern o a tasca d'oposició. Així doncs no es pot plantejar que la inflació és un dels principals problemes del país i, alhora permetre que els preus dels serveis públics o regulats siguin els que més creixen per sobre la inflació, o ho faci la pressió fiscal.

La transparència. Hem de ser capaços d'argumentar i explicar clarament el perquè de les nostres propostes, el benefici públic que aporten i els costos que representen.

La valentia. Si la justificació de la política es l'interès general, cal el compromís d'actuar amb decisió per tal de protegir el bé comú, havent prèviament escoltat els diferents punts de vista.

El diàleg. Cal fer participar la societat i la ciutadania en aquelles decisions que els afecten, tenint en compte sempre que des dels poders públics s'ha de defensar en primer lloc l'interès col·lectiu.

La sostenibilitat. Hem de garantir que les decisions que s'adoptin avui siguin compatibles amb el disseny d'un futur ple de garanties i sense hipoteques innecessàries. Hem de treballar per tal que les generacions futures de catalans i catalanes tinguin un entorn favorable per desenvolupar-se vitalment, socialment i econòmicament.

L'oportunitat de la globalització

La globalització econòmica impulsada per l'obertura del comerç internacional i el creixement de les comunicacions (TIC) ha significat l'acceleració de canvis profunds no solament en la cadena de valor de molts sectors productius, sinó també en les dimensions social, cultural i política mundials. La globalització econòmica s'accelera amb l'expandiment de les llibertats personals i les tendències que genera: la mobilitat de les persones, la inversió internacional, la innovació tecnològica, o els canvis culturals.

Europa forma part de les àrees capdavanteres en l'era de la globalització, i atreu milions de persones d'arreu del món que busquen disposar de millors oportunitats. El nivell de desenvolupament econòmic, social i polític d'Europa és una gran contribució a la millora del benestar mundial. Permet desenvolupar i aportar solucions tant per a l'extensió dels drets humans i dels sistemes de govern fonamentats en la democràcia representativa, com per a l'obertura del

comerç i la inversió internacionals que afavoreixin l'accés de territoris poc desenvolupats a mercats més amplis. Europa pot contribuir a un món millor per a les properes generacions, anticipant la implementació de solucions en els nous reptes de la globalització; introduint els canvis per a ser exemplar des de la governança i les polítiques de pau; i modèlics en l'ús de l'aigua, la producció d'aliments i la generació i el consum d'energia. En un entorn globalitzat i de lliure mercat, esdevé necessari el reforçament de les polítiques econòmiques de defensa de la competència, de manera que més dels avantatges pels consumidors en els preus i en la qualitat dels productes, també es millori l'assignació global dels recursos, així com els nivells empresarials de competitivitat internacional.

Catalunya ha d'enfocar el futur tot volent guanyar en la globalització. Anem cap a un món amb poques fronteres. Anem cap a un món interdependent i per tant més obert i més lliure. Els catalans tenim el privilegi d'estar en un entorn obert i tolerant, la Europea, pràcticament sense fronteres. El catalanisme s'ha de proposar situar Catalunya al món i el món a Catalunya, una Catalunya global, compromesa amb el futur de la humanitat.

És en aquest sentit que la globalització ens obre les portes a una estratègia econòmica catalana d'internacionalització i reorientació del mercat exterior català, prioritzant la internacionalització d'aquest. Una internacionalització que ens ofereix moltes més possibilitats i oportunitats que el marc estatal, i que pot ser estratègicament molt valuosa alhora d'aconseguir suports internacionals a les reivindicacions nacionals catalanes.

Catalunya: un país capdavanter

Catalunya com a país que aspira a ser capdavanter ha de apostar per un model econòmic equilibrat i diversificat entre un sector industrial innovador i un sector de serveis de qualitat i sofisticat.

Una fiscalitat incentivadora. En una societat desenvolupada com la nostra, els impostos són necessaris, certament. Ara bé, també defensem que és possible una reducció de la pressió fiscal, de manera selectiva, per millorar la situació de les famílies i per estimular la iniciativa empresarial i en conseqüència, la creació de llocs de treball i el creixement econòmic. Contribuir a les finances públiques amb equitat. En aquest sentit, des de CiU hem propugnat i ho continuarem fent, entre d'altres mesures: la supressió de l'Impost de donacions i successions, la reducció de l'Impost de Societats, especialment per a les petites i mitjanes empreses i les microempreses, la millora dels incentius fiscals a la inversió, especialment la destinada a R+D+i i a la protecció del medi ambient, i a la internacionalització, l'actualització anual de tarifes i deduccions per evitar que la inflació es converteixi en un impost addicional per a les famílies, l'aplicació de tipus reduïts de l'IVA per a productes i serveis de primera necessitat com aigua, gas o electricitat i productes d'ús habitual i essencials per a determinats col·lectius un millor tractament fiscal a l'IRPF per a les famílies.

CiU treballarà per reduir els efectes de l'increment del preus dels carburants sobre les famílies i l'activitat, també des de l'àmbit de la fiscalitat.

Una administració àgil. Defensem la supressió de rigideses normatives injustificades dins de l'actuació de les administracions. En aquest sentit considerem necessari incorporar criteris d'eficiència i professionalitat a la funció pública, més dotacions per a la formació i capacitació del personal al servei de les administracions, l'impuls definitiu de l'administració electrònica, la implantació efectiva i real de la finestra única i apostar, també d'una manera realista per la simplificació administrativa, especialment les que afecten a les pimes. Facilitar l'accés als recursos per noves iniciatives empresarials. Així implica impulsar nous instruments financers atractius per les empreses, que estimulin les inversions en innovació i internacionalització, estimulin el creixement en valor diferencial del teixit productiu i incentivin la participació dels inversors privats en el finançament de nous projectes. Entre els nous instruments financers cal impulsar un mercat secundari per empreses amb risc tecnològic i cal impulsar també les xarxes de business angels i el capital risc com eines de desenvolupament i creació de empreses. El finançament per al creixement i la competitivitat del nostre teixit productiu, especialment les pimes, esdevé fonamenta i cal per tant estimular-lo a través dels diferents instruments i a través d'una major implicació pública i privada en els nous projectes empresarials.

Una ràpida incorporació de les noves tecnologies. Es tracta que tothom, empreses i persones, no només disposin de les eines tecnològiques sinó que les utilitzin en la seva màxima expressió. Per això cal incentivar positivament l'ús d'eines tecnològiques disponibles sota la forma de comerç electrònic, augmentant la percepció de seguretat en la realització de compres i vendes on-line, de certificacions electròniques que garanteixen seguretat de les comunicacions o el teletreball, incorporant mesures tècniques que permetin a l'empresari garantir el seu desenvolupament i efectivitat.

Les infraestructures, tant les energètiques com les de comunicació i les mediambientals, constitueixen un eix imprescindible de creixement i desenvolupament del nostre teixit social i econòmic. Un país capdavanter ha de perseguir la millora constant de les seves infraestructures, la excel·lència en la seva gestió i una decidida i contundent aposta d'inversió. Per tot això es fa imprescindible reivindicar les competències, la aplicació íntegra del Estatut i un acord de finançament que ens permeti, entre d'altres coses, assolir les inversions, els recursos i la gestió de totes les infraestructures del país.

Una adequada promoció de les actituds innovadores. Les actituds i les decisions favorables a la innovació, a la inversió en nous processos i productes, han de ser reconegudes i estimulades des dels poders públics i pel conjunt de la societat a través dels instruments fiscals, incentius financers, recursos administratius, simplificació i laborals que han de constituir eines d'impuls a la inversió i a la innovació.

Impuls a l'economia social. Cal donar un nou impuls a l'economia social i al món cooperativa de fort arrelament i futur al nostre país. Foment de l'esperit emprenedor. El progrés econòmic del demà el determinaran, en bona part, aquells projectes empresarials que s'impulsin avui. Cal doncs, prioritzar la

cultura de l'assumpció de risc enfront de la seguretat Per tant, CiU és partidària que des dels poders públics es faciliti al màxim els programes d'ajuda a la creació d'empreses, especialment per part d'universitaris, estudiants de cicles formatius de grau, autònoms i col·lectius de difícil inserció laboral amb vocació de desenvolupar projectes empresarials. CiU potenciarà la creació de viviers d'empreses, centres de negocis i parcs científico-tecnològics com a eines de dinamització econòmica i empresarial, activitats i llocs de treball que donin valor a la seva qualificació, sigui del nivell que sigui. CiU continuarà donant suport als joves emprenedors. Així mateix, potenciarà una major valoració social dels emprenedors i dels seus projectes.

Una ambició de dimensió. Cal estimular l' ambició del creixement de les nostres empreses en els mercats internacionals. Cal estimular l' ambició de dimensió i de fortlesa dels projectes empresarials. Cal estimular les polítiques de col·laboració entre empreses del mateix sector, la formació de clústers sectorials que permetin creixements en competitivitat i dimensió de les nostres empreses.

CiU defensa una política industrial que afavoreixi la consolidació de les estructures empresarials existents a Catalunya. Si bé és cert que actualment la dimensió d'una empresa no és, en termes generals, significatiu per a la seva viabilitat, si que hi ha sectors en què aquest creixement és imprescindible. Catalunya necessita tenir empreses capaces de competir internacionalment i que puguin actuar com a tractors, arrossegant altres empreses en la seva trajectòria.

Cal potenciar polítiques per fer intensius els horaris de treball que possibilitin la creació de noves empreses amb un menor risc. Per tal de fomentar l'esperit emprenedor dels joves, no n'hi ha prou amb mesures de caràcter fiscal, reducció dels tràmits administratius o ajudes econòmiques, sinó que calen polítiques que provoquin un canvi d'actitud en els joves. Durant la seva etapa formativa, hem d'inculcar als joves una mentalitat empresarial, cultura del risc, i esperit de sacrifici, oferint-los com a complement de qualsevol estudi.

El comerç proper i variat. CiU defensa un comerç de proximitat on petites, mitjanes i grans empreses contribueixin des de distintes tipologies d'establiments, en un marc de ciutat compacte i planificada que garanteixi diversitat d'usos, de racionalitat d'horaris i en situació de competència lleial, a la llibertat d'elecció dels ciutadans. Un comerç proper als habitatges, que redueixi la mobilitat obligada i, l'ús del vehicle privat i que possibiliti una efectiva conciliació de la vida personal, laboral i familiar de tots els agents implicats en el món del comerç.

Precisament per això, s'ha de contribuir de mans de les parts implicades, en la millora d'aquest important sector, amb millores de la seva qualitat com a producte, motivant abans la qualitat que la quantitat. Tot per aconseguir fer del nostre país, un destí referent arreu el món, obert i respectuós amb tots i amb canals de promoció molt focalitzats al target interessat i interessant.

El sector agrari, un sector estratègic per al futur del país. En el camp agrari, forestal i pesquer, CiU considera necessari un suport actiu de les administracions per evitar que més persones hagin d'abandonar la seva activitat en el sector primari per falta de rendibilitat. Cal seguir treballant i incentivar la incorporació de noves generacions, per la modernització de les explotacions, eina imprescindible per garantir-ne el futur per si soles sense subvencions, així com desenvolupar més la indústria agroalimentària, com a font de desenvolupament rural. Caldrà fomentar el cooperativisme i destinar més suport públic i facilitats en els tràmits administratius per fer possible aquesta modernització, així com també per fer front a l'augment del preu dels adobs, els pinsos i els combustibles. D'altra banda, en un context mundial on s'evidencia cada cop més que l'especulació i l'escassetat d'aliments està provocant una escalada de preus, cal promoure que una part creixent de la producció agrícola i ramadera que consumim provingui del nostre país. Vigilar i perseguir el comerç especulatiu dels aliments, per la immoralitat que representa, ja que a la vegada que danya al productor perquè no pugui tenir una vida digna, sigui d'aquí o d'allà, també o fa amb els consumidors. S'ha de lluitar contra uns preus en origen inacceptables des del punt de vista humà.

Fomentar l'estudi bàsic de comerç internacional. L'objectiu final ha de poder ser el de facilitar la internacionalitat.

En l'àmbit de l'empresa i de les organitzacions, CiU promourà la internacionalització de les empreses, tant l'activa, amb l'extensió de les activitats productives, comercials i de gestió de les empreses amb seu a Catalunya, en les diferents àrees del món, com la receptiva, buscant, en tot moment, que els centres de decisió de les empreses es mantinguin a Catalunya. Des de CiU estimularem el pas de la exportació a la inversió de les nostres empreses; per això impulsarem tant nous instruments fiscals, a través de nous incentius, com financers, que facilitin l'accés als recursos, per tal de estimular les inversions del nostre teixit econòmic en els mercats internacionals.

Caldrà vetllar perquè la expansió i internacionalització d'empreses catalanes per noves vies d'activitat econòmica no representi la pèrdua de l'activitat econòmica del nostre país amb la conseqüent destrucció de llocs de treball.

CiU basarà la seva actuació de política econòmica internacional en el respecte a la llibertat d'empresa, a la llibertat comercial i d'establiment i, en la responsabilitat social corporativa de les empreses.

Reforçarem el finançament de les polítiques d'inici d'exportació per a les petites i mitjanes empreses, des de la Generalitat. Impulsarem polítiques de diversificació geogràfica en el marc de la internacionalització del nostre teixit econòmic. Cal obrir-nos a nous mercats que representen noves oportunitats de creixement per les nostres empreses.

També caldrà garantir l'existència d'infraestructures estables que permetin a les petites i mitjanes empreses (PIMES) el manteniment de forma continuada de la presència dels seus productes en els mercats exteriors.

Els reptes del creixement en creativitat

CiU promourà el desenvolupament de les tecnologies d'informació i de comunicació (TIC) que permetin la fàcil connectivitat dels catalans, en qualsevol lloc del territori, amb persones d'arreu del món.

CiU potenciarà la seva acció de política econòmica en el desenvolupament de la societat del coneixement. Els reptes de la globalització, demanen a Catalunya un esforç de les persones en l'excel·lència, i un reconeixement del Govern de les actituds d'autoexigència i de superació. S'ha de promoure el prestigi social de les persones que contribueixen a formar les generacions de futur.

Promourem que el conjunt de les institucions catalanes –Govern i administracions locals- estimulin l'acollida de les activitats empresarials, formatives, i socials que contribueixin a l'excel·lència de les persones i, a la millora del benestar.

CiU prioritzarà la contribució catalana a la innovació en l'aprofitament dels recursos naturals escassos: l'aigua, les primeres matèries, i l'energia, per tal de contribuir a la millora del medi natural i la conservació de les condicions ambientals per a les generacions futures.

Reforçarem els premis a la innovació dotant-los de més recursos econòmics, suport tècnic i comercial, per tal de garantir que les bones idees es portin a la pràctica.

2. Desenvolupament i innovació

La innovació, entesa en un sentit ampli, és i ha de ser la plataforma de llançament transversal des de la qual Catalunya s'enlaira per sortir de la crisi econòmica, política i social actual i per progressar. Catalunya ha disposat tradicionalment d'unes bases de coneixement científic i tecnològic fortes que, tanmateix, en els últims anys han perdut empenta. Cal, doncs, recuperar-les.

Ara bé, fer-ho, que és una tasca que CiU situa en primer terme com a eix central de la futura acció de govern, implica actuar en una pluralitat de camps, com ara la necessitat de vertebrar unes infraestructures de comunicació modernes i accessibles, tenir unes universitats que formin i creïn coneixement, i disposar de centres i grups de recerca d'excel·lència que contribueixin a la productivitat i competitivitat del teixit productiu.

En l'àmbit formatiu i d'investigació, les universitats catalanes i els centres de recerca són un pilar bàsic en la Catalunya del segle XXI. Catalunya ha de fer una aposta decidida per una societat basada en el coneixement com a motor fonamental del desenvolupament i de la creació de riquesa. Catalunya ha d'esdevenir un país capdavanter per la qualitat de la seva recerca científica i tecnològica. La recerca i la innovació tenen avui implicacions en tots els sectors, i en la millora del treball i la qualitat de vida de les persones. La transferència de tecnologia i la transmissió de coneixement constitueixen factors decisius en la millora de la competitivitat i en l'assoliment d'objectius més ambiciosos. Per això, cal que Catalunya es transformi en una societat capdavantera en coneixement i innovació, en aquest punt, les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) hi tenen un paper decisiu.

El govern de CiU va fer possible una profunda transformació del món universitari i de la recerca, tot donant un gran impuls a noves universitats, fundacions, centres, programes i accions que s'han reconegut com un salt

espectacular en aquest àmbit. En la propera legislatura, CiU es proposa novament liderar un gran projecte universitari i de recerca, lligat a l'empresa i la millora de la productivitat, que situï Catalunya en el lloc capdavanter que els temps actuals ens demanen. Aquesta aposta decidida és clau per a la construcció de la Catalunya de la segona dècada del segle XXI.

Venim d'uns anys caracteritzats pel bon comportament de l'economia, amb increments de la renda i l'ocupació. Aquesta tendència s'està ja invertint i ho pot fer més sinó apostem per un model d'ocupació de qualitat que passi per invertir en activitats d'innovació i de R+D i per fomentar la millora del nostre sistema formatiu.

L'economia està immersa en un profund canvi del seu model tradicional de creixement cap a un patró molt més basat en la productivitat i el valor afegit. És així com el capital intel·lectual esdevé l'instrument imprescindible per impulsar aquesta transformació i com les estratègies de capacitació i qualificació de la població en general, així com de captació i retenció de talent, tant al sector públic com al privat, determinaran cada vegada més el nostre nivell de competitivitat.

En els darrers vint anys, els ajuntaments han sabut donar respostes a les necessitats bàsiques de la majoria de les persones del seu municipi. La ciutadania ha pogut comprovar que la gestió dels ajuntaments de Catalunya ha abastat quasi tots els àmbits de la vida amb l'objectiu de satisfer una gran quantitat de demandes diverses. La gent, amb independència d'edat, de sexe i de idees, comparteix el desig que en el seu entorn més proper hi hagi parcs i jardins ben curats i amb jocs infantils, aparcament suficient, poc soroll, netedat, i moltes altres qüestions relacionades amb la seva comunitat que en els darrers anys han arribat, sovint, a quotes d'excel·lència o, si més no, òptimes.

Els ajuntaments es troben avui davant un nou repte en la prestació de serveis. Les demandes dels ciutadans segueixen augmentant tant en nombre com en diversitat. Els ajuntaments estan obrint noves àrees d'activitat i d'intervenció insospitades fa vint anys, però que actualment són necessàries per solucionar els problemes cada cop més variats dels membres de la comunitat local. El consistori, com a primer responsable del benestar i del futur de la seva comunitat, està adquirint, dia a dia, un protagonisme central en la dinamització econòmica i social del seu municipi.

L'ajuntament, pel volum del seu pressupost, ha esdevingut la primera o una de les primeres entitats generadores de riquesa del municipi. En aquest sentit, les iniciatives en matèria de desenvolupament econòmic i social de l'ajuntament tindran una forta repercussió en la realitat local, i col·loquen aquesta institució com l'eix vertebrador del desenvolupament municipal. La forta interrelació entre les accions del govern municipal i la dinamització econòmica i social local no poden basar-se en polítiques assistencials, creadores de dependències i clientelismes, sinó en el foment dels valors emprenedors i de les iniciatives innovadores.

El fet de ser molt sovint la primera entitat generadora de riquesa i el principal responsable de generar l'impuls necessari del desenvolupament econòmic i social del municipi, confereix una posició central a l'ajuntament en la

determinació del futur de la comunitat local. Una bona gestió del patrimoni municipal des del punt de vista dels interessos de la ciutadania, de l'eficàcia i de la recerca de la màxima rendibilitat, permetrà a l'ajuntament satisfer les necessitats de la comunitat local i gaudir de mitjans i de recursos per a l'estímul de l'economia local, com per exemple la promoció dels seus recursos materials i humans, l'atracció d'inversions i la regulació i potenciació de mercats.

L'ajuntament, com el consell comarcal, per la seva proximitat a la realitat econòmica i social del municipi i de la comarca i als agents econòmics i socials locals (persones emprenedores, associacions, treballadors...), esdevenen un interlocutor privilegiat per liderar el diàleg i la cooperació per a la dinamització del territori, actuant com a pont entre empreses i treballadors, fomentant el diàleg i la concertació en l'àmbit de la política laboral i social i de redistribució de la riquesa. Alhora, aquesta posició central en el diàleg i en la conducció de la dinamització econòmica i social municipal, li permet de situar-se com a principal promotor de la cooperació institucional per procurar una acció concertada, especialment amb el govern de Catalunya, sense oblidar la resta d'administracions.

Les corporacions locals, han de ser conscients de l'impacte de les noves tecnologies, les aprofitin i les facin conèixer a la població. No hi ha dubte, que la formació en aquest terreny, com en qualsevol altre que prepari els ciutadans per al seu desenvolupament en el món del treball, són cabdals per al futur dels municipis. Com és cabdal la incidència de les universitats i la seva cooperació amb les institucions públiques i privades en la dinamització i en el desenvolupament de tot el territori.

L'ajuntament ha d'assumir aquest nou rol dinamitzador, adaptant la seva estructura, els seus recursos i les seves funcions a aquest nou paper. L'èxit en aquesta nova missió dependrà molt de la flexibilitat de l'organització i de la seva capacitat d'adaptació a les demandes de la societat local en matèria de promoció econòmica, diàleg i arbitratge, i foment d'iniciatives generadores de la riquesa.

Els ajuntaments esdevenen, cada cop més, l'actor clau per afavorir l'activitat econòmica municipal, especialment a través de polítiques de suport, de coordinació i de promoció de l'activitat empresarial i d'accions de govern per a la creació d'ocupació.

L'ajuntament és la institució més capacitada per crear les condicions necessàries i les sinèrgies entre els agents econòmics locals, les institucions i la ciutadania per aconseguir que el municipi sigui més fort i competitiu. Per dur a terme aquesta missió, l'ajuntament ha d'efectuar, des d'un lideratge transformador i dialogant, una anàlisi de la realitat econòmicosocial del municipi per detectar les amenaces que afecten el futur econòmic de la comunitat, així com les oportunitats que afavoreixin la millora de les condicions econòmiques i socials futures.

Des d'aquesta posició, l'ajuntament està en condicions per:

- Aconseguir les infraestructures necessàries per millorar la competitivitat de les activitats econòmiques del municipi des del punt de vista de la millora de les comunicacions (físiques o informàtiques) i del desenvolupament dels serveis necessaris per als sectors estratègics de l'economia.

- Fomentar el contacte, la interrelació i la integració dels emprenedors del municipi per a la creació d'àrees de cooperació i d'actuació conjunta per generar estímuls de desenvolupament econòmic, per a la recerca d'ajuts i per a la reivindicació de polítiques públiques o d'accions privades. Per això, és cabdal fomentar els valors emprenedors i innovadors.

- Participar en la creació de pols industrials municipals o comarcals per a una millor producció, per a l'obertura de nous mercats, per a l'expansió de les exportacions i per a la cooperació en el finançament de la recerca i la innovació tecnològiques.

- Fomentar i crear iniciatives originals de promoció i de publicitat per a empreses de sectors econòmics estratègics per a l'economia municipal o comarcal, mitjançant esdeveniments estables i periòdics basats en la participació de la ciutadania i dels agents en activitats paral·leles, com per exemple: museus, exposicions, parcs, fires...

- Participar en la creació de grups de treballs en R+D a través de convenis de col·laboració entre empreses, universitats i centres d'estudis, i altres institucions, entre elles l'ajuntament. L'ajuntament, gràcies a la proximitat a la realitat sociolaboral del municipi, pot assumir un rol principal en el foment de la contractació laboral, especialment des de la mediació i posada en contacte de les empreses i de les persones emprenedors amb els centres de formació professional, les borses de treball i les iniciatives públiques de les diferents administracions per a la creació d'ocupació.

Per a CiU, els ajuntaments han de participar activament en la creació d'ocupació, promoguda i dissenyada des del consens i el coneixement de la realitat local, per garantir la resolució del problema de l'atur. Els ajuntaments catalans han de ser els principals promotors de l'establiment de mecanismes de coordinació entre administracions i agents privats, de cara a ajustar oferta i demanda, a no duplicar serveis, i a fomentar les potencialitats territorials facilitant la inversió.

En aquest sentit,

- Cal que els Plans d'Actuació Local per a l'Ocupació impulsats per alguns ajuntaments, el Govern de la Generalitat i els agents socials, puguin complir l'objectiu de crear ocupació mitjançant la coordinació d'iniciatives.

- Els ajuntaments han de posar en marxa plans de formació "a la carta" adequats a les necessitats del municipi, sensibles a les necessitats dels col·lectius més desfavorits, perquè siguin inclosos en les iniciatives per a la creació d'ocupació promoguts, en comú o individualment, des d'altres administracions com el Govern de Catalunya, el Govern de l'Estat o la Europea.

- Els ajuntaments també haurien de participar en la creació de “borses de treball” amb l’objectiu principal de facilitar els contacte de les empreses i els treballadors.
- Els ajuntaments i/o els consells comarcals podrien assumir la gestió dels programes per a l’autoocupació i per a l’assessorament tècnic per a la creació d’empreses.

3. Tecnologies de la comunicació i la informació

En l’actual situació de crisi econòmica, Catalunya necessita apostar de forma decidida per les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) com un element tractor de l’economia. El nostre objectiu és situar Catalunya entre els països capdavanters en ús intensiu de les TIC. Per aquest motiu, des de CiU proposem un paquet d’accions transversals en les TIC, que dotin les persones i les empreses tant de les infraestructures com dels serveis necessaris per millorar el benestar dels uns i la competitivitat de les altres.

L’anàlisi i l’avaluació de la realitat existent posen de manifest la necessitat de plantejar nous models de prestació de serveis TIC en l’administració pública local. El model de prestació de serveis en xarxa presenta un marc que permet una prestació avançada, intel·ligent i eficient de serveis TIC en l’àmbit local.

Les administracions locals, per fomentar la societat de la informació han d’incorporar en el seu ADN organitzacional les TIC per generar canvis i oportunitats en àmbits com el benestar social, ensenyament, ocupació, millor accés i prestació dels serveis públics i noves formes de govern.

Els darrers anys s’ha produït una important difusió d’internet a la nostra societat. Tanmateix, encara ens trobem en un estat inicial del desenvolupament de la societat de la informació de la que encara només s’han aprofitat una petita part del que les TIC poden oferir. Les administracions de forma coordinada i en l’àmbit de les seves competències han d’acompanyar i promoure el desenvolupament de la societat de la informació i el coneixement, garantint els drets ciutadans i la cohesió social.

La ciutadania s’ha tornat més exigent en les demandes a les administracions públiques. Els demana que siguin més properes, àgils i receptives a les seves necessitats i que prestin els serveis amb igual o superior qualitat que ho fan les empreses privades. Els ciutadans i ciutadanes, i aquells grups que defensen els seus interessos, s’han tornat més estrictes i volen influir també en les decisions que els afecten.

Tanmateix, l’administració en xarxa és el punt de inflexió que fixa l’horitzó de modernització de les administracions públiques en el marc de la societat de la informació, i la translació en termes formals cap a la ciutadania.

La convergència d’estàndards, d’interoperabilitat i polítiques d’accés segur facilitaràn la supressió d’illes d’informació, institucionals i departamentals, que limiten la transparència informativa i transaccional per fer possible l’exercici de

titularitat de ciutadania digital en termes de disponibilitat de serveis de l'administració pública.

L'administració en xarxa ha de ser doncs, un punt d'inflexió que marqui el cicle de maduració de l'e-Administració per transformar els seus procediments administratius i posar-los al servei dels ciutadans. L'administració en xarxa ha d'ésser totalment interoperable, fiable, flexible i àgil, eixos sobre els quals pivota la modernització d'una administració que es comunicarà i servirà als seus ciutadans i empreses de manera eficient i excel·lent en agilitzar la interacció personalitzada per donar resposta ràpida, segura i fiable a les noves demandes emergents dels seus ciutadans i empreses.

La societat de la informació i del coneixement requereix, doncs, una nova acció de govern, una nova manera de fer política, i atorgar uns nous rols als actors polítics per reforçar el lideratge dels governs i de les institucions democràtiques i el consens amb la ciutadania, ja que aporta noves eines i possibilitats de participació; en aquest sentit obre vies de col·laboració amb la societat, els moviments de voluntariat, les associacions sense ànim de lucre i el tercer sector.

Comporta adoptar unes noves formes estructurals i organitzatives per difondre l'acció de govern i l'activitat política. Els governs han d'articular maneres i formes noves de crear consens polític i d'establir les prioritats de l'acció de govern davant del futur. En definitiva, governar en el context de la societat informacional significa liderar un canvi de cultura constant en el teixit social i empresarial i emprar a fons les TIC per apropar l'acció de govern a la ciutadania per augmentar la qualitat de la democràcia i ampliar les bases de la seva legitimitat.

Per tant, la proposta de CiU , s'orienta a donar resposta a tots aquests reptes que els nostres Ajuntaments han d'entomar. Per això proposem:

Atenció a la persona / territori

- 1. Desenvolupar canals audiovisuals d'informació corporativa:** Mitjançant pantalles LCD, serviran per informar als ciutadans a través dels canals d'informació multimèdia de que disposi l'Ajuntament (Web, TV, Ràdio, Intranet).
- 2. Incorporar una plataforma multimèdia d'informació municipal:** per permetre la connexió dels ciutadans a través d'Internet a l'actualitat del municipi, ja sigui des de casa o des de dispositius mòbils, tot oferint les notícies relacionades amb la corporació municipal o la possibilitat de posar-lo a l'abast de les entitats culturals, esportives o als artistes locals per a poder difondre la seva obra.
- 3. Impulsar els nous canals de prestació de serveis:** mòbils, terminals d'autoservei, internet, etc que permeten que el ciutadà s'adrexi i interaccioni en un entorn de col·laboració per mitjans electrònics a l'Ajuntament en qualsevol moment i amb diferents dispositius.

4. **Promoure serveis de ciutat mòbil:** El concepte de ciutat mòbil consisteix a dotar de mobilitat a molts serveis del municipi que actualment es presten per altres canals (Internet, presencial, etc.) i constituir un canal que complementi molts dels processos i serveis que corren de forma quotidiana, agilitzant l'accés a la informació i la tramitació de serveis, proporcionant tots els avantatges inherents de la telefonia mòbil i disminuint les barreres físiques, i facilitant les comunicacions.
5. **Combatrem l'escletxa digital:** des del punt de vista territorial, social i empresarial, a través de la difusió, formació i foment.
6. **Impulsar la construcció de canalitzacions per a xarxes de telecomunicacions de nova generació:** de forma coordinada amb l'Administració de la Generalitat de Catalunya mitjançant el Consorci ITCAT, i que aquest n'impulsi el desplegament de les infraestructures de fibra òptica per millorar la prestació dels serveis avançats de comunicacions electròniques a les administracions públiques i també en fomenti la competència en zones on la sola iniciativa privada no faria accessibles les tecnologies de gran amplada de banda als ciutadans i a les com els de les àrees metropolitanes.
7. **Promoure el desplegament d'una xarxa sense fils:** en els equipaments municipals que no estiguin interconnectats, amb l'objectiu de constituir una autèntica xarxa corporativa municipal. Paral·lelament es crearan unes zones Wifi d'accés lliure per als ciutadans en els entorns dels equipaments municipals amb servei d'accés a Internet prestat per un operador de telecomunicacions.
8. **Afavorirem la prestació d'un servei residencial a Internet:** d'accés simètric a Internet i de telefonia IP per a usuaris residencials i empreses que oferiria un operador de telecomunicacions en aquelles zones del municipi on no existeixi el servei. D'altra banda i atesa la dificultat econòmica per a nombroses famílies del municipi que necessiten accedir a Internet per motius laborals o formatius pro que el cost del servei actual els suposa una despesa difícil d'assumir, l'operador prestarà un servei de baix cost inferior al euros mensuals.
9. **Millorar i re-dissenyar els processos:** amb l'objectiu de millorar l'eficàcia i l'eficiència de la gestió municipal i obtenir-ne una simplificació i millor prestació dels serveis públics.
10. **Generalitzar l'ús dels certificats digitals per als ciutadans i les empreses:** la interconnexió entre les administracions, de manera que assoleixi la plena interoperativitat entre aquestes institucions, oferint certificats de seu electrònica, polítiques de seguretat, identitat digital, conservació i custòdia de documents i expedients electrònics.
11. **Introduïrem el sistema de participació electrònica:** per a facilitar els processos de debat, participació i consulta amb els ciutadans.

Gestió interna

1. **Farem de l'Administració una administració més oberta i propera, a nivell d'accés a les dades, coneixements i accions de l'Administració:** amb ple respecte del que estableix la normativa vigent sobre la seva

protecció, a través d'una gestió lliure i oberta (Open Data), de forma progressiva i transparent, per tal de fomentar una cultura de la participació on la ciutadania tingui un coneixement real i directe de l'acció del govern municipal. La implantació d'aquests nous serveis ha de permetre una comunicació bidireccional entre el govern municipal i el ciutadà, oferint l'oportunitat de compartir a través de nous canals d'informació, qüestions d'ordre públic, seguretat ciutadana o d'altres.

2. **Promourem projectes de gestió intel·ligent del municipi:** per a la gestió dels serveis en les vies públiques i espais oberts (des de la recollida de brossa al rec dels jardins, passant per l'enllumenat, la mobilitat i l'aparcament, el guiatge turístic o el seguiment de les persones amb problemes d'orientació i ubicació, entre molts altres serveis), a fi de millorar-ne la seva gestió, ús i control, amb l'objectiu de generar reducció de despeses, introduir-hi l'eficiència energètica, l'automatització i la gestió coordinada.
3. **Aprovarem una ordenança reguladora d'Administració electrònica:** per donar un pas decidit envers a la implantació de forma efectiva i eficaç del servei d'administració electrònica i garantir els drets i els deures dels ciutadans en aquest àmbit, que es regulin les condicions, les garanties i els efectes jurídics de la utilització dels mitjans electrònics en les relacions amb els ciutadans, per establir els principis generals d'actuació en el procés d'incorporació a l'Administració electrònica dels tràmits i els procediments administratius i, finalment, donar plena seguretat jurídica, així com agilitat i eficàcia, a l'actuació dels serveis municipals per facilitar, a través d'Internet i dels canals telemàtics en general, serveis d'informació, consulta, tramitació i participació.
4. **Impulsarem els projectes relacionats amb l'Administració Electrònica:** per generalitzar els tràmits electrònics i en línia i, conseqüentment, la supressió de l'ús del paper en la tramitació administrativa, perquè el ciutadà i les empreses no els calgui fer cap tràmit de forma presencial; i basteixi una administració moderna, oberta i transparent.

“Pensar en positiu és tenir més de 10.000 persones al servei del país”

En moments en què la política està patint una crisi de valors, els candidats i candidates de CiU ens presentem a aquestes eleccions amb la il·lusió i la ferma convicció que la millor manera de servir al nostre país, és posant-se al capdavant dels ajuntaments catalans. I ho fem amb la certesa que només amb la solidaritat, el respecte, el compromís, l'eficàcia, la transparència, la il·lusió, el pensar en positiu, el treball i l'esforç aconseguirem aixecar Catalunya i tornar a ser referent.

Estem al servei de la ciutadania i el nostre compromís és amb Catalunya i la seva gent.

1. Compromís amb el prestigi de la política

Són nombrosos els símptomes que la democràcia s'enfronta a problemes greus.

Són problemes de funcionament, no pas de qüestionament. Ningú no posa en dubte la democràcia com a sistema, però sí que es nota que no té la qualitat desitjable. Les enquestes sociològiques mostren un preocupant grau d'insatisfacció amb relació al món públic.

Els comportaments dels ciutadans són coherents amb aquestes opinions crítiques. Els índexs d'afiliació i participació en partits i grups polítics són molt pobres. Es calcula que no més d'un 2% de la població milita en algun grup polític. La participació electoral també està en nivells preocupantment baixos; El fenomen no és nou, i sembla agreujar-se conforme passa el temps.

El món polític ha viscut un conjunt de casos de corrupció, de xantatges, d'escàndols financers, d'actituds frívoles, d'incoherència entre el discurs programàtic i l'actuació dels partits, que han fet que part de la ciutadania s'allunyés de la política i d'allò que els partits polítics són i representen.

Paral·lelament, l'estratègia intencionada de certs mitjans de comunicació per promoure la sensació que en política "val tot" i desacreditar polítics i partits democràtics també hi ha incidit de manera negativa. Tot plegat ha fet que molts ciutadans percebessin els polítics com uns aprofitats i que s'instal·lés en el conjunt de la societat la percepció que "tots els polítics són iguals" i que, en general, la política no defensa els interessos generals restant allunyada dels problemes reals. Malgrat que les persones no fan diferències, la responsabilitat del descrèdit de la política no és atribuïble a tots els partits per igual.

El desprestigi de la política es tradueix en tres actituds socials força preocupants: la desconfiança vers l'espai públic institucional i les administracions; la passivitat social com a forma fàcil de refús dels discursos ideològics; la manca de diàleg que promou mobilitzacions contra les iniciatives públiques i, també, el recurs immediat a mobilitzacions contundents contra iniciatives públiques abans d'explorar diàlegs constructius.

L'esforç i la fita d'una força política no ha de ser només copsada com un camí per arribar al poder, sinó com una solució als problemes reals que, amb perspectiva de futur, encarin el país cap al progrés; un progrés que, per coherència discursiva, ha d'estar emmarcat en el perfil dels nostres candidats, en el nostre ideari, en l'ideari que anem propugnant i difonent.

CiU ha defensat sempre la política de les idees, dels projectes, i ara es compromet, fermament, a defugir la política del titular, del regateig curt i de la simple desqualificació de l'adversari, que tant ha envaït els darrers anys l'exercici de la política.

Fer política de país, fer política d'una manera compromesa i que no sigui vista com un xec al portador, sinó com a decisions que perduraran en el temps,

demostra que, qui té la responsabilitat de prendre decisions ho fa pensant en el futur del seu país i no només en el rèdit electoral immediat.

Cal doncs que, entre tots, tornem a elevar el discurs polític retornant el prestigi a la política, i no ens ha de fer cap por l'assumpció de responsabilitats ni la creació d'eines de control de la nostra gestió, de rendiment de comptes amb la ciutadania i de compliment dels compromisos contrets. Nosaltres, com a força política, hem de fer un ús normalitzat i habitual d'aquestes eines i, alhora, hem de fer arribar aquesta manera de fer i d'actuar a la societat.

2. Estil de fer política

Des del punt de vista dels fonaments polítics, la dificultat més important amb què s'enfronta avui la política és la permissivitat davant el relaxament ètic, la manca de coherència i la transmissió d'informació objectiva. Una política de valors ens recorda que els mitjans no són indiferents als fins polítics. Cal enfortir els valors democràtics de la ciutadania i alhora democratitzar més la política. La democràcia no es pot basar només en un sistema rígid d'institucions i de consultes puntuals cada quatre anys, sinó tot el contrari, l'aprofundiment democràtic ens ha de permetre ampliar els mecanismes per fer de la participació la principal garantia d'una democràcia dinàmica i viva.

2 Cal que els ciutadans puguin donar la seva opinió, participar activament dins la política i tenir més possibilitats d'accés als càrrecs públics. D'altra banda, cal recordar que una societat democràtica practica aquests valors en molts àmbits que no són estrictament polítics, perquè l'esperit democràtic ha d'estar present també en tot tipus de relacions interpersonals, socials i econòmiques. A CiU tenim l'obligació de recordar sempre i en tota ocasió escaient el nostre esperit fundacional, és a dir, la capacitat d'aglutinar diverses sensibilitats que transcendeixen espais polítics estancs i són capaces d'arribar a acords en funció sempre de l'objectiu comú de fer país i defensar-lo.

Els valors democràtics són aquells que, en paral·lel a la millora de la persona, contribueixen a l'avenç de la societat, i per tal que Catalunya pugui avançar com a país cohesionat cap al progrés, tenim el ferm convenciment de la necessitat de fomentar-los.

La llibertat individual és el valor de la democràcia. La llibertat i el dret a decidir són la condició necessària per a l'exercici dels valors. Les persones han de poder decidir per ser lliures.

El primer d'aquests valors és el respecte. És el valor social per definició. Complir-lo és una obligació i, pel seu caràcter indispensable, tota transgressió és greu. El respecte a les persones va més enllà de la seva dimensió física, afecta també la seva dimensió social, intel·lectual i ètica.

Un altre valor essencial és la justícia en tota la seva dimensió, la qual s'articula a l'entorn de la solidaritat, el treball digne i el deure social. Hem de garantir la igualtat d'oportunitats a tota la ciutadania. Per tant, la política s'ha de

fonamentar en principis d'equitat i de solidaritat, per combatre la desigualtat i evitar la marginació.

La responsabilitat és un altre dels valors necessaris per al desenvolupament particular del propi individu i, també de manera important, per al correcte progrés social. Creiem en una societat de persones responsables, que garanteixi els mateixos drets bàsics per a tothom, però que sigui capaç d'exigir també a tothom els deures elementals necessaris per a la convivència.

Avui ens trobem davant d'una societat amb una certa tendència al conformisme i a la recerca de comoditat que genera manca d'iniciatives.

Davant d'aquesta realitat hem de potenciar la cultura del mèrit i de l'esforç en tots els àmbits. Es tracta d'aconseguir un millor desenvolupament del propi individu que ha de repercutir, de manera important, en un potent desenvolupament social. En aquest context, volem una societat que doni valor a l'esforç personal, al desig de superació i a la capacitat emprenedora, introduint aquests valors a l'administració pública. El progrés de Catalunya i la seva capacitat d'afrontar nous reptes neix del treball, de l'esforç i del respecte.

La política i la vida social demanen actituds constructives i capacitat de pensar en el bé comú, per damunt d'interessos individuals i sectorials. En aquest sentit s'ha de superar l'anomenada "cultura del no", que se sustenta en la defensa d'un interès particular. Des d'un punt de vista democràtic, tant preocupant és la "cultura del no" com la "cultura del sí": una societat que admet qualsevol iniciativa sense cap mena d'esperit crític és una societat que no pot aspirar a construir un futur atractiu. Per això, defensem la "cultura del pacte" o "cultura de la negociació", tan arrelada a la nostra història. No es tracta d'oposar-se ni d'acatar per sistema, sinó que es tracta d'estar oberts a escoltar, a ponderar, a dialogar i a buscar solucions acceptables. Això obliga els poders públics a evitar actituds opaques i autoritàries, però també cal que la ciutadania mostri la seva capacitat d'interessar-se i treballar pel bé comú.

Això implica tenir projectes globals, integradors i a llarg termini, que facin veure com un cert sacrifici local o sectorial, degudament compensat, és un benefici global i, per tant, també propi.

No podem acceptar que en la nostra societat hi hagi persones excloses. Cap sector social ni cap persona han de quedar al marge dels serveis i els recursos bàsics. Tothom ha de poder rebre una formació de qualitat. Hem de treballar, per tant, per una bona inclusió social. Així mateix, atès que una bona part de l'èxit social i econòmic de la Catalunya contemporània neix del bon funcionament de l'anomenat ascensor social, l'hem de continuar fomentant.

Es tracta d'aconseguir una societat permeable, on cadascú pugui progressar a partir dels seus mèrits i del seu esforç, tot vetllant, des de les institucions, que l'entorn i les normatives ho facin possible.

La convivència i la cohesió social són béns essencials per a la societat atès que permeten que aquesta funcioni com un sol poble. L'objectiu del catalanisme és que aquesta convivència i aquesta cohesió es construeixin en el marc de la pròpia identitat i amb uns llaços de pertinença forts. Catalunya ha

d'oferir oportunitats, però també ha de demanar compromís. Per guanyar en credibilitat la valoració pública dels resultats electorals, cal que sigui objectiva i ajustada a la realitat dels mateixos.

El repte de la política del nostre temps és reconstruir la concepció i, sobretot, la pràctica que entén la política com una branca de l'ètica. Una ètica i uns valors, com els citats, que han d'impregnar, no només l'acció individual de cadascun dels nostres polítics i de les nostres polítiques, sinó també el nostre discurs programàtic i la nostra praxis política quotidiana com a formació política, tant si ens toca desenvolupar-la des del govern com des de l'oposició.

En conclusió, recuperar la vocació de servei de la política, per tal que en participi el màxim de ciutadans possibles.

3. Els programes electorals, contractes amb els nostres votants

Tota proposta política necessita anar acompanyada d'un programa clar i concís que presenti a la ciutadania quins són els compromisos de la nostra força política i quina serà la nostra línia d'actuació si ens donen confiança i accedim al govern.

Tot i això, sovint oblidem que en general la ciutadania no reté tota la informació emesa per una proposta política, sinó només aquelles idees força o aquelles actuacions que amb més originalitat i oportunitat s'hagin portat a terme i que més s'identifiquen amb la seva situació personal i amb allò que els afecta directament. Per tant és necessari comptar amb un programa que es fonamenti i resumeixi en tot un seguit d'idees força, aquelles idees que volem que la ciutadania tingui presents a l'hora de decidir el seu vot.

En tant que els càrrecs electes són els principals transmissors del nostre programa és important que tinguin coneixement ampli del conjunt dels temes, no només els que els hi pertocuen en funció de les seves tasques, fomentant una visió transversal de les noves propostes polítiques.

Tant si s'està al govern com a l'oposició anualment i, de manera especial en acabar cada mandat o legislatura, s'ha de rendir comptes de l'actuació realitzada i s'ha de passar comptes del grau de compliment del programa electoral que es va presentar en el seu dia: què s'ha aconseguit, què no s'ha aconseguit (i les raons), quines gestions s'han fet per tal de fer avançar les propostes, etc. Així mateix, qualsevol modificació del programa electoral per qüestió de pactes també haurà de ser susceptible de passar comptes en el moment en que es realitzi aquest acord. CiU ha de donar publicitat a aquest "passem comptes" sense caure en actituds electoralistes que ens allunyariem de l'objectiu de l'actuació. Ho hem de fer per compromís amb els votants i amb la ciutadania en general, i perquè creiem que pot ser una bona eina que contribueixi a prestigiar l'acció política, valorant allò que s'ha fet bé i allò que no.

4. Les campanyes electorals

Les campanyes electorals formen part de l'agenda política i en són una part important . Són una oportunitat per reforçar la proximitat i el diàleg amb la ciutadania, aprofitant el clima de major obertura cap al fet polític que hi ha a la societat en vigílies d'eleccions. Cal tenir present, però, que la tasca de difondre el nostre programa i les nostres propostes s'ha de fer de manera continuada. Cal completar la lògica de les modernes campanyes electorals, que passen pels mitjans de comunicació de masses, amb els actes de proximitat i contacte directe amb la ciutadania, amb la qual cosa hi ha un risc real de fer més gran encara la distància entre ciutadania i classe política.

Des de CiU ens comprometem a informar la ciutadania de les nostres propostes polítiques de manera continuada, i no només en períodes de campanya electoral. Això hauria de permetre arribar abans i millor al nostre electorat, amb un missatge i amb un clima menys distorsionats per la dinàmica d'una campanya electoral.

La manera com sapiguem difondre el nostre discurs és també decisiva a l'hora de sumar nous electors per al nostre projecte de país.

Davant d'això, CiU serà proactiva a l'hora de fer arribar l'oferta de la nostra força política als seus destinataris i a les seves destinatàries, i a aquest efecte posarà a disposició de les entitats, institucions, famílies i particulars del país representants seus (candidats i candidates i delegats i delegades electorals) amb plena llibertat per prendre les seves decisions, per a participar en actes i sessions d'explicació de les nostres propostes, deixant clar com es faran aquests.

La importància del llenguatge emprat és essencial per tal que el missatge arribi a l'electorat. És important, doncs, ser conscients d'aquest fet i tenir-lo en compte. Encara que sembli una cosa òbvia, si sabem explicar-nos adequadament i amb claredat haurem avançat molt per assolir aquest objectiu. CiU considera que les campanyes electorals han de ser la culminació de tota la tasca política i de relació amb els electors, desplegada al llarg de tota la legislatura, així durant les campanyes, ens centrarem en destacar aquells reptes més rellevants que s'hauran d'afrontar en els pròxims anys. Es tracta de concretar quines són les claus reals de la legislatura següent i quina és la posició de la nostra força política: per a què i per què es demana el vot.

Amb l'actual normativa, la demanda de vot només es pot fer durant els dies estrictament reconeguts com a campanya electoral. No obstant això, tots els partits han dissenyat campanyes anomenades pre-electorals, en què es fa exactament el mateix excepte demanar específicament el vot. També cal que no s'utilitzin les administracions de forma partidista, com per exemple elaborant campanyes institucionals que són campanyes electorals disfressades i finançades amb diner públic.

A partir d'aquí, s'entra en una mena de vigilància recíproca per tal de veure si algú s'excedeix i denunciar-lo davant la junta electoral. Aquestes accions desacrediten la política als ulls de la societat. En realitat, el problema de fons

és que les bases del sistema electoral foren fixades durant la transició política, amb una societat i un estat que tot just aprenien el funcionament del sistema democràtic. Segurament, és arribada l'hora de revisar aquestes bases per tal d'adaptar-les millor als condicionants i a les expectatives actuals.

Aspectes com la durada de les campanyes, el sentit del dia de reflexió, la regulació de la difusió d'enquestes electorals, haurien de tenir plantejaments més actuals. En aquest sentit, cal pensar seriosament en l'eliminació de la jornada de reflexió. Igualment, caldria regular i obrir-se a les possibilitats que ofereixen les TIC en l'optimització de tot el procés electoral.

5. El compromís amb la pròpia agenda

Com veiem és important que la nostra força política faci pública i expliqui periòdicament la seva agenda a llarg termini i el discurs programàtic, per tal que es vegi cap a on s'està anant i com les accions a curt termini tenen a veure amb el progrés cap a l'horitzó desitjat. Si no es fa així, la ciutadania pot perdre de vista el quadre global i no entendre la nostra política del dia a dia (especialment quan aquesta s'argumenta com una finalitat en si mateixa, fins i tot en casos en què implica renúncies i cessions). Igualment, des de CiU hem d'examinar regularment la coherència entre la nostra agenda a curt i a llarg termini.

Es necessiten missatges i solucions clares, concretes, entenedores i creïbles per fer front als nous reptes que la nostra societat actual té plantejats: globalització, noves bosses de pobresa, immigració, educació, activitat empresarial, seguretat, sostenibilitat, canvi climàtic, crisi econòmica, dèficits en infraestructures, finançament, desenvolupament i aplicació de l'Estatut, integració europea, integració europea, R+D, recerca de recursos energètics...

La insuficiència de plantejaments innovadors en aquests terrenys més oberts genera dubtes entre la ciutadania sobre la utilitat de la política i, per tant, sobre l'interès en participar-hi.

CiU, des del respecte dels seus valors fundacionals, ha d'estar atenta, doncs, a l'actualització del seu programa polític en funció de l'evolució de la societat. A més a més, d'acord amb la nostra ferma voluntat de lideratge del país i de la seva gent, no pot anar a remolc del ritme que marquin els altres partits, sinó que ha d'estar sempre preparada i amb discurs, davant de qualsevol nova situació que es pugui anar presentant.

La nostra missió és de lideratge.

Atenent a aquest criteri i essent conscients, com som, que un Govern només té sentit per a una nació en la mesura que és un instrument potent i útil per dur a terme el projecte de país, hem de tenir molt clar que el nostre no és un programa per a governar la Generalitat, sinó un projecte per a continuar construint Catalunya des de tots els fronts on sigui possible. Només des d'aquest autèntic convenciment i des d'aquest tipus d'acció política serem capaços de guanyar credibilitat i d'evitar que les persones ens associïn a la lluita del poder pel poder.

6. Afavorir una cultura real del pacte

CiU ha d'afavorir una cultura real del pacte i l'ha de practicar. No només entre formacions polítiques, sinó també entre aquestes i les organitzacions de la societat civil, des del respecte recíproc a l'autonomia de cada part. CiU ha d'establir complicitats més estretes amb els grups socials, culturals, econòmics i polítics amb els quals compartim visions semblants del món i aspiracions de futur. Això pot aconseguir-se amb la creació d'òrgans i fòrums de debat institucionalitzats, des de l'autonomia de cada una de les parts i la cerca de sinèrgies. CiU ha d'aprofitar més les eines que té per tal d'apropar-se a la societat, com ara les agrupacions locals.

Aquestes estaran obertes als veïns del territori que representen, obrir fòrums de debat per a militants i no militants de la federació, periòdicament.

Partint de la base que, en democràcia, si no es té la majoria s'ha de pactar (i sovint també és bo fer-ho tot i tenir la majoria), i que tot pacte implica poc o molt una renúncia, es constata que hi ha dos tipus de pactes: aquells que es fan amb actors que "van en la mateixa direcció" (i per tant, la renúncia no impedeix que a través del pacte s'avanci cap a l'horitzó de CiU), i aquells que es fan amb actors que no van en la mateixa direcció (nacional, de model social, etc). CiU ha de prioritzar el primer tipus de pactes i, en qualsevol cas, no hauran de renunciar a les línies programàtiques i els eixos identitaris que ens han definit i ens defineixen.

L'acció dels polítics ha de ser transparent per no generar més desconfiança: evitant les crítiques constants al sistema, l'erosió del rival, la generació de dubtes genèrics sobre la solvència dels altres, s'aporten arguments perquè les persones passin d'ells de manera també genèrica, sense distincions. Per això, des de CiU s'ha d'incentivar el respecte per l'adversari i per les institucions. Les crítiques han de ser sempre a les propostes i a les accions i no pas a les persones o als partits com a tals. L'actuació dels i de les dirigents de CiU ha de ser modèlica en aquest aspecte en demostrar que es pot fer política sense caure sistemàticament en la desqualificació. Perquè la desqualificació té l'efecte "boomerang", a curt termini, sobre qui la practica.

Avui, lamentablement, la visió que es dona del pacte, base de la política i la democràcia, entre partits se centra en el repartiment del poder –sovint, desplaçant la formació a qui l'electorat ha dipositat majoritàriament la seva confiança a les urnes. Aquest no és el pacte que reivindicuem. La cultura del pacte que reclamem és la voluntat de buscar proactivament punts d'acord per a construir el país en les seves diverses facetes i el compromís de mantenir i sostenir els acords subscrits.

En un moment en que en l'espai públic predominen el recel i l'enfrontament, CiU aportarà el seu tarannà constructiu i dialogant per a impulsar una nova cultura del pacte, tant a escala política com social, que permeti un funcionament eficaç de les institucions i un clima social de cooperació i entesa.

7. Proximitat dels càrrecs electes de CiU

Ja hem vist anteriorment tot un seguit de circumstàncies que fan que la distància entre els polítics i la ciutadania sigui massa gran. La classe política ha de saber practicar les regles del joc col·lectives amb la flexibilitat que demana la constant innovació. Calen més polítics capaços de comunicar la voluntat de servei i de millora, oberts a adquirir nous coneixements i a incorporar noves visions per millorar el nostre entorn, preparats per gestionar un escenari en evolució, relacionant la capacitat creativa de la societat amb les institucions i organitzacions, i amb formació tècnica adient.

Els polítics han de poder donar exemple per mitjà de la seva vàlua personal i política. Han de ser gent que treballi des de la credibilitat, des de la coherència, amb visió compartida, amb tarannà dialogant, capaços de construir equips, capaços de crear complicitats i oferir horitzons de futur que han de reflectir el sentit i el sentir de la ciutadania. Així mateix han de tenir capacitat de visió, han de saber prioritzar l'interès públic i han de saber-se posar al lloc de la ciutadania. L'empatia que els polítics generen entre els electors i les electores és insuficient i cal trobar nous canals o formes de comunicació per tal de reforçar-la, especialment amb més presència en la societat civil.

La relació que tenen els càrrecs electes amb la militància és la que tenen amb la societat, per això als primers que han d'apropar-se és als militants per tal de conèixer les inquietuds de la societat.

La societat actual és molt exigent i vol conèixer els seus representants de prop. Per tant és de vital importància que els càrrecs electes vagin a buscar contacte directe amb la ciutadania per tal d'aconseguir més credibilitat, de forma continuada i no només en període electoral.

Els càrrecs electes han de tenir un bon i ampli coneixement de la societat i del territori que els envolta, cercant la complicitat necessària amb el teixit social.

Cal situar en l'agenda política aquelles qüestions que preocupen les persones. Això no significa fer allò que “volen” les persones en cada moment –prendre decisions segons les enquestes–, sinó abordar decididament aquells temes que generen interès o inquietud, donant-hi respostes pròpies, sense esquivar-ne les dificultats o incomoditats. Això també vol dir fer els esforços per a generar interès de les persones envers aquells temes que, a criteri de CiU, siguin rellevants.

Incorporar en els diferents equips persones que provenguin dels diferents àmbits de la societat civil, eixampla el nostre projecte polític i el fa més pròxim a la ciutadania.

8. Administració i societat: una coordinació eficaç

La dinamització econòmica del municipi i la seva transformació i especialització, per ser més competitiu, només pot sorgir de la col·laboració estreta entre l'administració local i la societat civil.

L'intervencionisme administratiu no ha de suplantar les activitats privades, ben al contrari, les ha de trobar, fomentar, concertar, unir, empènyer (si cal) i, ajudar

al seu desenvolupament. Això no significa que s'hagi de cedir tota la iniciativa al mercat; perquè l'interès públic i la posició privilegiada de l'ajuntament al centre del diàleg i de les relacions del municipi fa necessària la participació de l'administració. La rendibilitat d'una actuació administrativa no és immediata com ho és la d'una activitat privada. La planificació del desenvolupament i la dinamització econòmica i social del municipi són noves missions de l'ajuntament per a la previsió del futur i el disseny de les grans línies d'actuació que reportaran resultats estructurals a mitjà i a llarg termini.

La capacitat de l'ajuntament per influir en el desenvolupament d'un municipi és molt important, malgrat que gran part de les seves decisions vinguin predeterminades per organismes i disposicions d'àmbit superior. Cada ajuntament, en funció de les característiques pròpies del seu municipi, haurà de trobar el millor camí per impulsar el seu desenvolupament. No existeixen fórmules magistrals d'aplicació universal. Però les possibilitats d'èxit augmenten si, a més de la seva decisió, l'ajuntament és capaç de generar una àmplia coalició amb la societat civil, des del diàleg i la cooperació.

L'ajuntament haurà de saber aprofitar els potencials de la societat en benefici del territori i la seva dinamització i difusió de la població. La participació del teixit associatiu, de les entitats locals i de les persones i organitzacions emprenedores és imprescindible. Les associacions que tenen l'impuls econòmic com a raó de ser, com per exemple, els col·legis professionals, les cambres de comerç, les associacions empresarials, els sindicats, etc., poden i haurien de ser copartíceps amb l'ajuntament en el desenvolupament econòmic local i la projecció del municipi. L'ajuntament ha d'impulsar les iniciatives tenint-les en compte i, a més, ha de donar totes les facilitats per al seu desenvolupament.

En la dinamització d'un territori, les iniciatives privades i associatives són cabdals. L'ajuntament ha de donar suport a les actuacions sorgides de l'àmbit privat promotores d'actes que donin a conèixer la vila. Catalunya és un exponent de la força de treball que té la societat civil que arreu del país organitza activitats que, per si soles, promouen i dinamitzen el territori. Són, per exemple, les actuacions castelleres, les fires de teatre, música o dansa, els festivals de cinema, les trobades d'aficionats a qualsevol activitat, etc.

La xarxa associativa és essencial per a la dinamització social. Però, el desenvolupament de la societat civil no significa crear noves formes de clientelisme polític a través de generoses i incontrolades polítiques de subvencions, sinó tenir cura de la preservació de l'essència dels moviments ciutadans: cal que sorgeixin des de la societat, no des de la voluntat dels governs.

Paral·lelament, l'ajuntament ha d'impulsar la cooperació institucional a tots nivells. La comarca és una realitat de la nostra organització territorial. Els consells comarcals constitueixen un marc idoni per a les relacions intermunicipals i per aglutinar les iniciatives municipals en diverses qüestions, especialment en la promoció econòmica i social. En aquest sentit, implementar

la planificació estratègica al si dels consells pot permetre coordinar les polítiques sorgides al territori. La vocació dels consells és i ha de ser, doncs, la vertebració supramunicipal, i ser el marc idoni per mancomunar polítiques dinamitzadores des del consens.

Partint d'un diagnòstic compartit sobre quina és la situació i els elements clau sobre la comarca, caldrà trobar el consens que permeti fer polítiques a llarg termini, elaborant mesures que facilitin la seva implementació. Només el procés d'elaboració d'aquestes polítiques, ja serà un element dinamitzador de la societat comarcal, tant necessari per pensar el futur conjuntament. Així, cal fer referència també a la necessitat de desconcentrar i descentralitzar recursos i competències de les administracions estatals i de la Generalitat cap als consells comarcals i cap als ajuntaments, quan així ho aconsellin les accions concretes a aplicar en el territori.

9. Una gestió pública amb criteris d'economia, eficiència, eficàcia i equitat

Després de vint-i-vuit anys des de la recuperació del govern català amb l'Estatut de 1979 el sector públic (d'ens públics, d'organismes autònoms, d'empreses, de fundacions i altres tipus d'ens que en depenen) a Catalunya s'ha desenvolupat amb un alt nivell de professionalitat. Però cal fer passos endavant. Per CiU l'objectiu principal ha de ser que el sector públic del nostre país sigui més econòmic, eficient i eficaç i per aconseguir-ho cal incidir en els següents nivells: gestió de personal, racionalització formativa i simplificació organitzativa.

Gestió de personal: les administracions i els ens que en depenen són bàsicament "empreses" de serveis i, per tant, el seu principal actiu és el personal. Cal tenir molt present això, i que sense el suport i la seva implicació de les persones que treballen en el sector públic català difícilment es podrà aconseguir una administració amb els nivells de qualitat necessaris per portar a terme les polítiques ambicioses que necessita el nostre país.

Així, doncs, cal garantir un sistema de gestió del personal que premii l'esforç, la implicació i la iniciativa i que, a l'hora eviti tractes discriminatoris basats en raons alienes a les capacitats de cadascú. Cal evitar les rigideses innecessàries que dificultin la conciliació de la vida familiar i laboral tot tenint present, no obstant això, les necessitats de la tasca que cadascú té assignada.

Racionalització formativa: un dels principals defectes dels països de la tradició jurídica continental és l'excessiva proliferació de normes. Aquesta inflació normativa és especialment greu en el nostre país i facilita que es produeixin greus incongruències normatives, a l'hora que ha introduït una complexitat innecessària en la vida de la ciutadania i de les empreses; arribant a dificultar incomprendiblement la creació de teixit empresarial o introduint controls i processos administratius que consumeixen recursos públics de forma innecessària.

Cal, doncs, endegar un procés de replantejament i sistematització del nostre sistema normatiu amb la finalitat de dotar-lo d'un nivell de coherència superior. D'aquesta forma el nostre ordenament jurídic serà més eficaç i, alhora, podrà

resultar més assequible a la ciutadania. En aquest sentit, cal millorar procediments d'autocontrol destinats a aconseguir que les noves regulacions encaixin de forma adequada amb les ja existents.

Simplificació organitzativa: un element fonamental per aconseguir una administració econòmica i eficaç és que la seva organitzativa sigui el més estructurada i estable possible.

Cal defugir de la creació d'entitats i organismes innecessaris que únicament serveixen per incrementar la despesa pública i reduir la transparència en la gestió pública. Cal aconseguir una administració àgil i moderna en comptes d'una administració formalista envoltada d'una constel·lació d'ens que la buiden de contingut.

Tot això anirà en benefici de les empreses i del ciutadà, i de l'administrat.

”Pensar en positiu és tenir una força política, forta, cohesionada i al servei de tothom.

CiU és una força política de llarga tradició municipal. Som una formació política que creu en els municipis i en la seva gent. Som transparents, i ens presentem davant la ciutadania sense amagar la nostra identitat, perquè creiem en el nostre projecte i en la gent disposada a liderar-lo des de tots i cadascun dels municipis de Catalunya. CiU és la nostra força política i estem orgullosos de formar-ne part.

1. La marca CiU: Catalunya primer, a Catalunya primer les persones

Cultura de l'esforç, treball, responsabilitat, compromís, proximitat, solidaritat, confiança, sostenibilitat, equilibri territorial, transparència, gestió, eficàcia, aquests poden ser alguns dels valors que defineixen el projecte de CiU. Uns valors que avui més que mai, cal que potenciem i siguin els eixos principals de la nostra gestió diària.

CiU és una força política de llarga tradició municipalista. Una força que creu en els municipis i la seva gent, perquè són aquests que fan créixer el nostre país. Volem municipis cohesionats, que estiguin al costat de la gent, que donin resposta a les necessitats de la ciutadania.

Volem municipis on la societat civil tingui un rol important en el desenvolupament del propi municipi. Que pugui decidir i opinar, volem municipis que estiguin al costat de les entitats, que ajudin i col·laborin, però no defensem l'intervencionisme, ni el clientelisme, aquests no afavoreixen la llibertat d'acció.

Governos que ajudin, no que condicionin, que complementin la societat civil allà on les persones, les famílies i el conjunt de la comunitat no hi puguin arribar; aquest és el veritable principi per creure en la societat civil i en les oportunitats que ens ofereix.

Pobles i ciutats que ofereixin oportunitats a les empreses i als emprenedors, que són font de riquesa i eix principal de creixement de la nostra economia. Ara més que mai, hem d'estar al costat de les empreses, i emprenedors, perquè són els que generen llocs de treball, tan necessaris especialment ara, on els índex d'atur arreu són molt elevats.

Comunitats sostenibles i equilibrades. Som partidaris de municipis amb un creixement sostingut, un urbanisme amable. Pobles i ciutats amb zones verdes i equipaments, sense grans concentracions d'edificis. Municipis respectuosos amb el medi ambient, en definitiva, comunitats cohesionades on la igualtat d'oportunitats sigui l'objectiu principal.

Tenim pobles i ciutats vius, amb activitat, amb un comerç de proximitat que doni servei a les necessitats de la ciutadania. Els nuclis urbans són molt importants per generar sinèrgies al municipi. Són font de cohesió social, política, econòmica i cultural.

Els municipis són l'eix del projecte nacional de Catalunya, estan a la primera línia de prestació servei als ciutadans i ciutadanes. Des de Convergència i Unió cal seguir treballant per als municipis i la seva gent, sent fidels a un projecte i una manera de fer política, un model que creiem amb fermesa ens ha de portar a tornar a aixecar Catalunya des de, precisament, aquests pobles i ciutats.

“Pensar en positiu és saber que el nostre país s’aixecarà gràcies a tots i cada un dels seus pobles i ciutats”

Catalunya té 947 municipis i CiU és la única formació política que es presenta a gairebé tots ells. Catalunya no té 947 projectes de país. Des dels ajuntaments ens comprometem a defensar cada dia i arreu del país el projecte nacional de CiU per tant, el dret a decidir que Catalunya té com a nació.

1. El municipalisme nacionalista

CiU és la primera força política municipal de Catalunya i, també, la més municipalista. Ho és perquè sustenta la seva concepció municipal en la capacitat dels ajuntaments per servir responsablement els seus ciutadans i per construir solidàriament Catalunya. El nostre és un municipalisme d'afirmació. En això es diferencia del municipalisme de negació d'altres formacions polítiques, és a dir, aquell que vol potenciar el poder municipal per contrarestar el poder de la Generalitat, per diluir l'autoritat i la representativitat de les institucions nacionals de Catalunya. La nostra visió és radicalment contrària: volem reforçar els ajuntaments per reforçar la nostra sobirania com a poble.

CiU ha vertebrat el municipalisme català, tant des del Govern - impulsant polítiques pròpies per als municipis catalans- com des dels ajuntaments - construint dia a dia una xarxa de pobles i de ciutats interconnectats, com un teixit viu sense espais exclosos al dinamisme. Això hauria estat diferent amb una altra idea de país, que només pensés en els municipis de forma deslligada, sense comptar amb la necessària discriminació positiva per reequilibrar Catalunya.

El nostre model de país assegura, al llarg de tot el seu territori, un respecte a la diversitat i, alhora que escolta les inquietuds pròpies de cada municipi, garanteix uns serveis mínims per a qualsevol persona. Infraestructures i serveis han anat configurant un país de possibilitats per a tots els seus habitants, i hem pogut definir polítiques pròpies d'habitatge, de serveis socials, d'esport, de lleure, de medi ambient..., ben diferents d'aquelles que proposen partits polítics d'obediència no catalana amb fórmules deslligades de la realitat pròpia. A CiU treballem perquè tots els catalans puguin viure amb plenes garanties allà on han nascut o han fixat la seva residència.

Un país equilibrat amb una capital potent i un sistema de municipis i comarques dinàmiques.

Hi ha qui des d'una concepció universalista i metropolitana de ciutats-estat, ha pretès descriure el món com una mera xarxa de ciutats singularitzades, amb un rerepaís al seu servei, entenent Catalunya com una simple desconcentració de poder urbà.

Històricament, en canvi, el nacionalisme s'ha preocupat perquè tots els catalans, amb independència del seu lloc de residència, tinguessin accés a les mateixes prestacions i a la mateixa qualitat de vida. Aquesta era, per exemple, la idea de Catalunya-ciutat que va elaborar el Noucentisme. CiU, que és hereva d'aquell pensament, ha apostat, en la seva acció de govern, per l'equilibri territorial i per el creixement harmònic de tot el país.

Així, hem interpretat el país des de cadascuna de les seves realitats locals, pensant en una xarxa amb molts nuclis urbans (pobles i ciutats), cadascun amb la seva memòria col·lectiva i on ningú és sobrer. Ja fa anys que CiU va treure la idea força "Catalunya comença al teu ajuntament"; aquesta era una expressió que destil·lava projecte de país, de municipalisme nacionalista, de municipalisme relligat amb el territori. Per això, CiU ha impregnat la seva acció

d'un accent nacionalista que suma esforços en el procés de recuperació de les llibertats nacionals; perquè volem la plenitud nacional des dels municipis, des de cada realitat local.

CiU es compromet amb un govern local que aposta per la normalització nacional, per la potenciació de la cultura, per la recuperació de les tradicions, per l'impuls a la creativitat, per l'obertura al món i per la projecció internacional, pel reforçament de l'àmbit lingüístic del català i pel desplegament desacomplexat d'una simbologia pròpia que ens defineix. Els municipis catalans també han de jugar un paper clau en la recuperació dels símbols propis, en el retorn a la normalitat nacional. Quan un ajuntament decideix els noms de carrers i de places del municipi també està fent una aposta simbòlica. En la quotidianitat també es construeix el país que recull l'herència del passat i es projecta cap al futur sense límits.

2. Autogovern i dret a decidir

Catalunya és una nació. Per la seva història, per la seva identitat, per la seva personalitat política, però fonamentalment perquè se'n sent i ho vol ser. Ni abans, ni ara, ni mai, cap llei ni estat podran impedir o negar que Catalunya és una nació. Una nació que, a més, té capacitat per construir grans projectes col·lectius a favor de la seva convivència i del seu progrés econòmic, social i cultural. Una nació que no ha renunciat mai als seus drets inherents com a poble, ni tampoc al dret a l'autodeterminació, i que sempre ha anhelat les màximes cotes d'autogovern. Una nació que ha tingut, al llarg dels darrers anys, el catalanisme polític com el referent de modernitat, progrés i democràcia.

CiU, com a força política principal de Catalunya, se sent hereva i compromesa en la defensa de la nació catalana, la seva voluntat d'autogovern, la seva força cultural i democràtica, i la seva vocació d'obertura i presència al món. És per això que, sense cap més eina que la democràcia, defensem el dret a decidir sense més límit que el que marqui en cada moment el poble de Catalunya, com a garantia de la convivència i el progrés econòmic, social i cultural del conjunt del poble català.

El pacte constitucional establert en el marc de la transició ha arribat al seu límit, especialment després de la interpretació que n'ha fet la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut del 2006, aprovat en referèndum per la ciutadania de Catalunya. Si no és que se'n vol assumir resignadament el resultat, cal canviar la política seguida fins ara. L'autogovern de Catalunya es deu al dret democràtic i irrenunciable de tota nació a decidir el seu futur. Només amb l'exercici del dret a decidir Catalunya podrà garantir ser una nació cohesionada; amb progrés econòmic i social, i reconeguda.

Les aspiracions d'autogovern del poble de Catalunya no poden tenir, doncs, cap més límit que la democràcia.

A través de l'exercici del dret a decidir, proposem un camí possible i real per assolir l'autogovern que Catalunya necessita i reclama. Per això situem, entre d'altres, la proposta d'un model de finançament propi com un dels grans objectius per als anys vinents.

Coherents a definir Catalunya com una nació i a situar la democràcia com un valor absolut, apostem pel dret a decidir per assolir les cotes d'autogovern que el poble de Catalunya reclama i necessita.

Situem com una de les primeres prioritats d'aquest dret a decidir la gestió plena dels nostres recursos econòmics a través d'un model de finançament propi, com ho és el concert econòmic. Aspirem a la sobirania financera al servei de més benestar per als catalans i d'un millor progrés econòmic, però també per disposar de més sobirania política i més capacitat d'autogovern.

Per exercir el dret a decidir i avançar en l'autogovern de Catalunya, aprofitarem totes les eines jurídiques que tinguem a l'abast. Però sobretot, aprofitarem tota la força política que ens ofereixi la democràcia per posar-la al servei de la defensa de l'autogovern de Catalunya. És per això que marquem com a element clau per poder avançar nacionalment que Catalunya disposi d'un Govern de la Generalitat fort i cohesionat, i que alhora no tingui cap dependència respecte a cap força política espanyola.

3. La Catalunya global

Catalunya, en tant que nació, ha de buscar el seu lloc al món. Perquè Catalunya compti en el món global i es pugui desenvolupar econòmicament qui s'ha d'internacionalitzar també és la societat catalana. Els actors de l'acció exterior del país són el conjunt dels agents econòmics, socials i culturals. Les seves activitats, i fins i tot les de molts ciutadans en particular, han d'incorporar en el seu dia a dia la projecció a l'exterior i la presència internacional.

Catalunya ha de ser l'exemple paradigmàtic d'una nació global: global en la seva concepció internacional i local a l'hora de promocionar i donar a conèixer la seva personalitat nacional.

Apostem per una política de relacions exteriors que permeti a Catalunya participar activament en l'àmbit internacional, amb consciència de la seva part de responsabilitat al món, i també amb una clara voluntat de garantir el reconeixement de la seva personalitat diferenciada. Catalunya ha de potenciar el seu paper d'actor global, tot basant-se en els principis de solidaritat, transparència i col·laboració. Una missió que també aposti per una relació seriosa, professional, innovadora, creadora de valor amb les institucions europees. I que configuri una cooperació que prioritzi el foment dels valors democràtics, l'impuls del desenvolupament econòmic i social, i la pau.

Defensem un model català de cooperació que interpreti el món a través de la seva diversitat cultural i lingüística i dugui a terme una cooperació inèdita a Europa i necessària al Sud, fonamentada en el coneixement, el reconeixement i la promoció dels drets humans individuals i, sobretot, col·lectius.